BIBLIOTECA NAZIONALE
DI
TORINO

Digitized by Google

Bio - o - 67

BIBLIOTECA NAZIONALE di TORINO
Bio.
O
67
Biografia

R

SYLLABVS MAGISTRORVM

SACRI PALATII APOSTOLICI.

AVTORE

F. VINCENTIO MARIA FONTANA

De Melide Nouocomen. Diœc. Sac. Theol. Mag. Ordinis Prædicatorum.

REVERENDISSIMO PATRI

F. RAIMVNDO CAPISVCCO

Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro Dicatus.

R
NAZIONALE TORINO

ROMAE, Ex Typographia Nicolai Angeli Tinaſſij M. DC. LXIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

SYLLABVS MAGISTRORVM

SACRI PALATII APOSTOLICI

A V C T O R E

F. VINCENTIO MARIA FONTANA

De Melide Nouocomen. Ord. Sac. Theol. Mag.

Ordinis Prædicatorum

REVERENDISSIMO PATRI

F. RAIMVNDO CAPISVCCO

Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro Dicatus.

ROMAE, Ex Typographia Nicolai Angeli Tinaſſij M.DC.LXIII

SVPERIORVM PERMISSV.

REVERENDISSIMO PATRI
F. RAIMVNDO
CAPISVCCO
ORDINIS PRAEDICATORVM.
SACRI APOSTOLICI PALATII MAGISTRO.

F. VINCENTIVS MARIA FONTANA F.

QVEM Syllabum de PP. Magiſtris Sacri Palatij texui, is Tibi P. Reuerendiſsime dicari debuit, in quo tam clarè ſplendet gradus ille, vt minus ab illo tu, quàm ille à te ornetur. Certè ſeries hæc numeroſa, cum in te deuenit, numeros omnes impleuit, quod Tù omnibus numeris abſolutus Magiſter ei coronidem impoſueris. Multæ in ſingulis, ac præſtantes virtutes fuerunt, quarum te Sum-

mam animatam videmus; vt cum eas diſperſas, fuſaſque per cæteros longo, & interciſo oculorum tractu paulatim viderimus, in te decurſo iam Syllabi ſpatio, vno ſimul ictu collectas videamus. Adijciunt Lumen Stemmata, & Arma Gentilitia familiæ Capiſucchæ non recenti nitore terſa, ſed antiqua fuligine fumoſa, inter quos ignes nobilitatis, lux ingenij tui, & doctrinæ, & fax præclara virtutum manifeſtius apparet. Iam verò munus hoc Tibi commiſſum tam perfectè obis; vt non modò cæteris exẽplo ad illud adminiſtrandum; ſed loco etiam ideæ eſſe poſsis; nam ſiue Conciones in Apoſtolico Palatio prò tuo munere habeas, ſiue ſententiam tuam in Theologicis proferas, ſiue libros recognoſcas, eximium te in omnibus oſten-

dis.

dis. Opera edenda accuratè examinas, quidquid de eis decernis, cum cenſes, id præiudicium eſt, vel futuræ vtilitatis ex approbatione, vel detrimenti ex confixione. Nobiles ſemper cogitationes alis, generoſas curas nutris, ſanguini, & indoli tuæ ſimiles, quæ in opera illuſtria prodeunt, quorum præclarum quotidie ſpecimen præbes. His Tù Reuerendiſsime Pater dotibus apud Summum Pontificem ALEXANDRVM SEPTIMVM gratiam, apud Principes viros laudem, apud omnes famam comparaſti. Quibus ego rationibus motus præſidium à Te, & lucem inſcripto nomine tuo operi volui afferre, quod ſpero fore tum Tibi iucundum, tum Religioni noſtræ honorificum, tum literariæ Reipublicæ fructuoſum. Vale noſtri Ordinis Decus, & Ornamentum.

Nos

Nos Fr. Franciſcus Galaſinus Sac. Theolog. Profeſſor, Vicarius Generalis Ordinis Prædicatorum, & Inquiſitor Peruſiæ. & Vmbriæ.

TEnore præſentium facultatem concedimus A. R. P. Magiſtro Fr. Vincentio Marię Fontana ſeruatis ſeruandis, imprimendi librum, cuius titulus. *Syllabus de Magiſtris Sacri Palatij Apoſtolici*, iuſſu noſtro ab Adm. R P. Magiſtro Leonardo Hanſen Prouinciali Angliæ recognitũ, & approbatum. Datum Romæ in Conuentu noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam. Die 26. Februarij 1663.

Fr. Franciſcus Galaſinus Vicarius Generalis Ordinis, & Inquiſitor Peruſiæ, & Vmbriæ.

Regiſtr. fol. 79.

Fr. Dominicus Maria Aſciutti S. Theol. Lector, & Socius.

Fonti

FOnti *Rogel* celebre in Sacris literis eſt nomen, quod lectum ordine retrogado (: hebræis vſitato:) fit latinum, aitque *legoR.* Eſto itidem *Rogel* præſens *Fontana*, legatur, vt cui hic nihil non lectu digniſſimum effluit, dum ex abditis monumentorum latebris verorum S.Apoſt.Palatij Magiſtrorum illimem, clarum, limpidum promit catalogum. Itaque *legatur* ordine quo libuerit, nam ſemper liquidus inoffenſæ veritatis occurret trames. ita cenſeo. Romæ Calendis Februarij 1663.

F.Leonardus Hanſen, Sac. Theol.Magiſt. & Prouincialis Angliæ Ord.Præd.

IVſſu Reuerendiſſimi P. Sacri Apoſtolici Palatij Magiſtri Librum cuius titulus eſt, *Syllabus de Magiſtris Sacri Palatij Apoſtolici, Autore* R.P.*Magiſtro Fr.Vincentio Maria Fontana Ordinis Prædicatorum* vidi, ac diligenter perlegi, in quo non ſolum quidquam reperi Catholicæ Fidei, aut Bonis Moribus diſſonum, ſed & non vulgari, & ſine fuco eruditione refertum, atq adeo non exiguam ſacrarum antiquitatum curioſis vtilitatem allaturum, & propterea Typis mandari poſſe cenſeo. Romæ die 11.Februarij 1663.

D. Ferdinandus Vghellus Abbas Ordinis Ciſtercienſis.

Impri-

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſs. Patri Magiſtro Sacri Palatij Apoſtolici.

O. Archiepiſc. Patracen. Viceſg.

Imprimatur,

Fr.Seraphinus Bertolinius Socius Reuerendiſſimi Patris Magiſtri Sacri Palatij Apoſtolici Ordinis Prædicatorum.

MAGISTRORVM SAC. PALATII APOSTOLICI

Origo, Honores, Onera.

NOBILIS Magiſterij Sacri Palatij Præfectura à S. P. Dominico in Romana Curia omnium primo obtenta, tale habuit exordium, teſte Maluenda in Annalibus Ordinis noſtri, teſtimonio ex Flaminio in hunc modum deſumpto. *Sanctæ Sabinæ Monaſterium vicinum erat Pont. Max. ædibus. Quarè cum B. Dominicus cerneret quotidie occupatis cum Pontifice Cardinalibus, eorum Miniſtros in Aula varijs deambulationibus, ac nugis tempus terere, indoluit, & Pontificem adijt, ac dixit, turpe, & damnoſum eſſe, tempus à tanta multitudine in caſſum teri, ſibique videri vtile futurum, ſi tantiſper, dum Cardinales cum eo in negotijs Eccleſiæ occupantur, quiſpiam doctus vtile aliquid publicè interpretetur. Placuit admodum Honorio conſilium, & ipſi, qui conſuluerat (nam magnus in ſacris literis vir erat)*

id negotium dedit, quod libenter ſuſcepit ille, & quotidie Pauli Apoſtoli, magno auditorum conſeſſu, & attentione interpretari Epiſtolas cæpit. Atque adeo res placuit, vt deinceps inſtitutum ſit, vt ex Ordine Prædicatorum ad eiuſmodi munus aliquis ſemper eligeretur, & dignitatis ille titulo, qui delectus fuiſſet, inſigniretur, Sacri Magiſter Palatij diceretur. Codex autem ille, quo vſus eſt B. Dominicus, Epiſtolarũ Pauli, Toloſæ in S. Romano ſeruatur.

S. Antoninus autem 3. p. Hiſtor. tit. 22. cap. 2. ita ait. *Ad ſapientiam ſcripturarum, & Sac. Theologiæ, totum ſe applicans B. Dominicus, amore eius noctes ducebat inſomnes, vt ſacra eius teſtatur hiſtoria; indeque hauſit auidè, quod poſtea effudit abundè: Magiſterque factus in Sacra Theologia, primuſque Magiſter Sac. Palatij, quæ poſtea dignitas Ordini Prædic. fuit indulta, legit in Curia Romana, & in alijs locis plures libros paginæ ſacræ, diſputans frequenter contra hæreticos, & prædicans, & exhortans cunctos fideles, & maximè per Ordinem ſuum, cui ſoli collatus eſt titulus Prædicatorum.*

Talem inſtitutionẽ verò contigiſſe anno milleſimo ducenteſimo decimo octauo, refert idem Maluenda in Annal. Ord. ad annum præfatum, ita ſubdens. *Hoc eodem anno* (ſcilicet 1218.) *creatum S. Dominicum ab Honorio III. primum Magiſtrum Sacri Palatij Apoſtolici, eamque præclaram functionem tunc primùm in Domino cœptam, & inſtitutam, Ordini Prædicatorum poſtmodum continenter inhæſiſſe, ad hanc vſque noſtram ætatem, auctores, & certa Ordinis monumenta abundè fidem faciunt.*

Fuit poſtmodum hoc nobile Magiſterium à Summis Pontificibus multis honoribus, & præeminentijs condecoratum.

Eugenius Papa IV. qui ad purpuram euexit, nunquàm ſcriptorum calamo ſatis commendatũ virum, P.F.Io: de Turecremata anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo nono, dum Sacri Palatij Magiſterium in Romana Curia obtineret, cum illius doctrinam maximam, Apoſtolicis literis Romæ an. 1436. datis, commendaſſet, aſſerendo Ioannis ſcientiam, virtutes, ac probitates, ſibi, Apoſtolicæ Sedi, Romanæque Eccleſiæ plurimùm profuiſſe, eidem in tali munere conſtituto aliquid præmij concedere volens, & omnibus alijs Magiſtris Succeſſoribus ſuis pro tempore exiſtentibus, ſequentia Apoſtolica decreta edidit.

Primò. Magiſtrũm Sacri Palatij in omnibus conſuetis honoribus, & præeminentijs reintegrauit.

Secundò. In Cappella Pontificia dedit ei locum poſt Decanum Sacræ Rotæ, qui Papæ deſeruit ad Mitram.

Tertiò. Solus ipſe Sermones in Cappella recitandos recognoſcat, nulluſq; in eadem peroret ſermocinando, qui ab eodem non ſit deſignatus.

Quartò. In caſu, quo contingat ipſum à Curia abeſſe, poſſit de licentia Sum. Pont. in ſuo loco alium cum eiſdem honoribus, & præeminentijs ſubſtituere.

Quintò. Cum priùs ex conſuetudine Magiſter Sacri Palatij concedere ſoleret licentiam Theologiæ Doctoribus legendi pro gradu, & forma Magiſterij, quibus & inſignia magiſtralia conferebat, decreuit Eugenius, nullum, præter Sac. Palatij Magiſtrum, facultatem habiturum inpoſterum promouendi aliquem ad Theologiæ Doctoratum in Romana Curia, præuio tamen examine coram viris ab ipſo deligendis. Literæ autem Apoſtolicæ datæ fuere an. 7. ſui Pontificatus exiſtuntque in Vaticano Regeſt. eiuſdem Eugenij fol. 24. & ſunt ſequentes.

EVGENIVS PAPA IV.

Dilecto Filio Ioanni de Turrecremata Ordinis Præd. in Sac. Pagina Profeſſori. Sac. Palatij Apoſtolici Magiſtro. Salutem & Apoſt. Benedict.

DVm ex pluribus virtutibus tuis, quibus famæ laudabilis teſtimonio commendaberis à nobis, poſtmodum experientia approbatis, te Sac. Apoſtolici Palatij Magiſtrum cum officio,

ficio, exercitio, emolumentis, honoribus, & priuilegijs conſuetis deputauimus, prout in literis Apoſtolicis ſuperinde confectis latius continetur. Cum autem ſcientia, virtutes, & probitates tuæ nobis, Sedi Apoſtolicæ, & Rom. Eccleſiæ plurimum per hæc tempora fuerint fructuoſæ, cupientes eiſdem, vt tenemur, aliquali ex parte retribuere, & commiſum tibi Magiſterium propter te in conſuetis honoribus reintegrare, ac nouis honorare; vt in Cappella noſtra, dũ Diuina celebrantur officia, ac in publicis, & generalibus Conciſtorijs, & alijs publicis actibus, tu, & ſucceſſores tui, immediatum poſt dilectum filium Decanum dilectorum filiorum Cappellanorum noſtrorum, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum, qui in obſequio Mitræ pro tempore nobis miniſtrat, teneatis, & habeatis; quodque eos, qui in dicta Cappella coram nobis ſermocinaturi erunt, vt pro data vobis à Domino prudentia Viros doctos, & ſcientia, & ſermocinandi peritia præſtantes, qui materiam, de qua ſermonem facturi erunt, vobis manifeſtare teneãtur, quibuſque ſermones pro tempore, & feſtiuitatum occurrentiũ imponere poſſitis, valeatis, atque debeatis. In ſuper cum iuxta antiquam laudabilem conſuetudinem omnes in Theologia do-

doctorandi in Romana Curia non niſi ab huiuſmodi Magiſtro Sac. Palatij legendi licentiam pro forma Magiſterii ; & inſignia ſuſcipere conſueuerint, quod nullus impoſterum, Vniuerſitate Ciuitatis, in qua Curiam eſſe contigerit, dumtaxat excepta, poſſit legere, vel in Theologia in prædicta Romana Curia per aliquem doctorari, ſed vos viros ſæculares conſiderata peritia, & vitæ honeſtate, aliiſque ad id requiſitis: Religioſos verò quorum Generalium licentia, ſi erunt digni, & idonei ad lecturam ſcientiarũ, & Bibliæ, promouere, ac Bacchalaureos inſtituere poſſitis, & lectura cõpleta, habito proborũ Magiſtrorum, quos decreueritis aſſumendos, priuato examine, prædicta Magiſterii inſignia eis dare, & concedere, vt ſic Magiſtrati gratiis, & priuilegiis, quibus alii Theologiæ profeſſores gaudent, ipſi etiam vti, & gaudere poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica concedimus per præſentes. Volentes, & auctoritate prædicta declarantes, vt omnes tui in dicto officio Succeſſores, ac illi, quos in veſtrorum locum quoties pro factis Eccleſiæ, aut alia emergente cauſa, vos contigerit à Curia abſentare, de noſtra licentia ſubſtituere decreueritis, quibuſcumque priuilegiis, & indultis ſupra conceſſis vti valeant, & gaudere: Conſtitutionibus Apoſto-

 licis,

licis, priuilegiiſque quibus vis perſonis, aut vniuerſitati ſub quauis verborum forma conceſſis, de quibus etiam de verbo ad verbum habenda eſſet mentio ſpecialis, ac aliis in contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcumque &c. nulli ergo &c. Datum Romæ anno 1436. 3. Kal. Nouemb. anno 7. &c.

Calixtus Papa III. P. F. Iacobo Ægidio Sacri Palatii Magiſtro, eiuſque Succeſſoribus in hoc munere conſtitutis, confirmauit authoritatē eidē ab Eugenio conceſſam, eligendi eos, qui coram Papa ſermonem eſſent habituri, addendo, debere Magiſtrum tales ſermones corrigere, & recitantes illos, ſi opus fuerit, etiam coram Pontifice Max. corripere, priuatiuè quoad omnes alios, etiam cœremoniarum Magiſtros. Datis Apoſtolici literis Romæ an. 1456. Idib. Nouembr. Pontificati ſui 2. quæ in eiuſdem Pont. Regeſt. Vatican. ol. 17. exiſtunt, & ab Oderico in Annal. Eccleſ. etiam adducuntur. Suntque ſequentis tenoris.

CALIXTVS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

LIcet vbilibet ad ſeminandum Verbum Dominicum, Apoſtolica Sedes decreuerit operarios fore ex omni religione viros idoneos aſſumen-

ſumendos, illud tamen in Alma Palatii Apoſtolici Cappella, in qua ad Romanum Pontificem vndique ex diuerſis mundi nationibus confluentes viri famoſiſſimi ſedulo conueniunt, & in qua veluti ex Chriſtianæ ſapientiæ, & eloquentiæ fonte quæuis doctrina imbibitur, eo ſtudioſius & accuratius agi voluit, quo vniuerſus orbis ea, quæ apud Sedem ipſam aguntur, tanquam præclariſſimum quoddam ſalubris eruditionis intuetur exemplar, & quo periculoſius foret ſi in Dominica traditione quantumlibet exiguus aſſeueretur error, quam Sedes ipſa ſinceram, & puram, ſine ruga, vel macula fidelibus toto orbe miniſtrare procurat. Hac igitur conſideratione moti, nonnullorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui inter alia ſtatuerunt, & iniunxerunt, vt nullus in eadem Cappella, ſermonem verbi Dominici habere præſumeret; niſi prius à Magiſtro dicti Palatii pro tempore exiſtẽte examinatus & correctus, ac pro idoneo iudicatus foret, veſtigiis inhærentes, ac periculis, quę propter ignorantiam, vel temeritatem quorundam, qui non ſubacto examine, huiuſmodi ſermones ipſos in eadem Cappella nonnunquam proferre temere præſumpſerunt, facile poſſent emergere. Præſentis conſtitutionis edicto occurrere

fere cupientes, auctoritate Apoſtolica, & ex certa ſcientia ſtatuimus, & ordinamus, quod nullus de cœtero cuiuſcumque præeminentiæ, gradus, ordinis, vel dignitatis exiſtat (venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus dumtaxat exceptis) ſermonem in eadem Cappella præſumat habere, niſi illud ſibi à dicto filio Fratre Iacobo Ægidij Ordinis Prædicatorum Sacræ Thelogiæ profeſſore moderno, & pro tempore exiſtente Magiſtro Sacri Palatij fuerit ante commiſſum, ipſeque ſermo ab eodem Magiſtro præuiſus, accuratus, examinatus, & ſi opus extiterit, ante correctus, & emendatus, ac ſufficiens, vt in conſpectu Romani Pontificis haberi valeat, reputatus: ille verò, cui hoc commiſſum fuerit, vt præfertur, neminem poſſit loco ſui, ſine ipſius Magiſtri petita, & habita licentia ſubrogare. Magiſter autem præfatus, in cuius humeris ſuper hoc cura dicti Pontificis requieſcit, in huiuſmodi ſermonibus, ea, quæ ad integritatem fidei orthodoxæ, ſalubritatem doctrinæ, & omnium reuocationem ſcandalorum pertinent, nec non ad faſtidioſæ prolixitatis moderamen diligenter intendat. Si quis verò tantum de ſe ipſo præſumeret, vt

correctionem huiuſmodi humiliter fortè recipere recuſaret, ex tunc liceat eidem Magiſtro ſermonem ipſum alteri, niſi illud temporis anguſtia prohiberet, committere: alioquin ſermonem eundem pro ea die, ſi ſibi videatur, prohibere. Quòd ſi fortè quiſpiam ita temerarius fuerit, vt illud, in quo correctus ab eodem Magiſtro extiterit, in dicta Cappella ſermocinando, malitioſè enunciare præſumpſerit, ex tunc ad amplius in dicta Cappella perorandum indignus cenſeatur, ac excommunicationis ſententiæ ſe ſubiacere nouerit eo ipſo, & nihilominus ab eodem Magiſtro publicè, etiam noſtro in conſpectu, acriter arguatur. Sacriſta autem, vel Subſacriſta, necnon Magiſtri, & Clerici ceremoniarum de huiuſmodi ſermonibus agendis, vel non agendis, ſiue pronuntiandis, non aliter ſe, niſi quantum eis per Magiſtrum præfatum iniunctum fuerit, quomodolibet intromittant. Volumus autem quod ipſe Magiſter, quoties ipſum ab eadem Cappella infirmitate, aut alio impedimento legitimo abeſſe contigerit, ſubſtituendi ibidem alium loco ſui liberam habeat vigore præſentium facultatem; non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcū-

que

que. Nulli ergo, &c. Dat. Romæ apud S. Petrũ anno Dom. 1456. Id. Nouemb. Pontificatus noſtri II.

Neque in Vrbe, neque in toto eiuſdem diſtrictu libri imprimi poſſunt abſque illius licentia, & approbatione; ex decreto Apoſtolico Pauli V. in ſacra S. Inquiſitionis Congregatione die 11. Iunij an. 1620. ſancito, quod eſt tale:

Feria 5. die 11. Iunij Anno à Natiuitate D.N. Ieſu Chriſti M.DC.XX.

In Generali Congregatione S. Romanæ & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coram Sanctiſs. D.N. Paulo Diuina Prouidentia Papa V.

SAnctiſſimus D. N. Paulus Diuina prouidẽtia Papa Quintus, vt erroribus, qui in librorum impreſſione obrepere, & committi ſolent via penitus occludatur, opportuno remedio prouidere volens, inhærendo Sac. Concilio Lateranenſis ſub Leone X. Seſſione 10. & regulis Indicis librorum prohibitorum, iuſſu Concilii Tridentini editi à fel: rec: Pio Quarto, & deinde à Clemente VIII. Summis Pontificibus præde-

 ceſ-

ceſſoribus ſuis approbatis, & confirmatis, rè etiam cum Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis DD. Cardinalibus Congregationis S. Officii communicata, & maturè perpenſa, motu proprio, ex certa ſcientia, & mera deliberatione, declarauit, & decreuit, vt non ſolum in hac Alma Vrbe Roma à Vicario Sanctitatis ſuæ, & a Magiſtro Sac. Palatii Apoſtolici, iuxta eiuſdem Concilii decretum, omnes libri, & quæcunque aliæ ſcripturæ imprimendę examinari, & approbari debeant antequam imprimantur; ſed etiam in tota Romana Prouincia huiuſmodi examinatio, & approbatio accuratè fiat ab Epiſcopo loci impreſſionis, vel alio de eiuſdem Epiſcopi mandato, ac ab eodem Sac. Palatii Apoſtolici Magiſtro ad id ſpecialiter deputato à prædicta Congregatione Sancti Officii, ad quam ſimul, & ad Epiſcopos locorum eiuſdem Romanæ Prouinciæ, in quibus non ſunt Inquiſitores, Sanctitas ſua ſolum hoc impreſſionis librorum, & aliarum ſcripturarũ negotiũ in eadẽ Prouincia Romana ſpectare voluit, & declarauit. Mandans inſuper Sanctitas ſua, vt eadem Sac. Congregatio in dicta Romana Prouincia omnia; & ſingula in prædictis Indicis regulis

con-

contenta, exactè obſeruari curet & faciat. Inhibens propterea Vniuerſis & ſingulis Librorum Impreſſoribus, ac Bibliopolis ſub cenſuris & pœnis in dicta Conſtitutione fel: rec: Leonis X. & in prædictis regulis Indicis contentis, eo ipſo abſque vlla declaratione incurrendis, aliiſque arbitrio eiuſdem Sac: Congregationis, etiã Corporis afflictiuis pœnis, ne in dicta Prouincia Romana libros & Scripturas, antequam ab Epiſcopo Loci, ſeu alio de eiuſdem Epiſcopi mandato, & præterea à prædicto Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtro examinatæ, & approbatæ fuerint, quoquo modo imprimere, aut venales habere, ſeu proponere audeant, vel præſumant: In contrarium facientibus nõ obſtantibus quibuſcunque. Et ita mandauit perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obſeruari. Voluit demum, ne præmiſſorum ignorantia à quoquã prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeu illius exempla ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent, quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo ali-

cu-

cuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis S.R.& Vniu. Inquiſ. Not.

Conſtitutio verò Leonis PP. X ſupra cit. talis eſt.

LEO DECIMVS.

In Conc. Lateranenſi. Seſſione 10. De impreſſione librorũ.

NOs, ne id quòd ad Dei gloriam, & fidei augmentum, ac bonarum artium propagationem ſalubriter eſt inuentum, in contrarium conuertatur, ac Chriſti fidelium ſaluti detrimentum pariat, ſuper librorum impreſſione curam noſtram habendam fore duximus, ne de cętero cum bonis ſeminibus ſpinæ coaleſcãt, vel medicinis venena intermiſceãtur. Volentes igitur de opportuno ſuper his remedio prouidere, hoc ſacro approbante Concilio, vt negotium impreſſionis librorum huiuſmodi eò proſperetur feliciùs, quo deinceps indago ſolertior diligentiùs, & cautiùs adhibeatur: ſtatuimus, & ordinamus, quòd de cętero perpetuis futuris temporibus, nullus librum aliquem, ſeu aliam quamcumq; ſcripturam, tam in Vrbe noſtra,

ſtra, quàm alijs quibuſuis ciuitatibus,& diœceſibus, imprimere,ſeu imprimi facere præſumat, niſi priùs in Vrbe per Vicarium noſtrum,& Sacri Palatij Magiſtrum: in alijs verò ciuitatibus, & diœceſibus per Epiſcopum, vel alium habentem peritiam ſcientiæ, libri,ſeu ſcripturæ huiuſmodi imprimendæ, ab eodem Epiſcopo ad id deputandum, ac Inquiſitorem hæreticæ prauitatis ciuitatis,ſiue diœceſis, in quibus librorum impreſſio huiuſmodi fieret, diligenter examinentur, & per eorum manu propria ſubſcriptionem, ſub excommunicationis ſententia, gratis & ſine dilatione imponendam, approbentur. Qui autem ſecùs præſumpſerit, vltra librorum impreſſorum amiſſionem, & illorum publicam combuſtionem, ac centum ducatorum fabricæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ſine ſpe remiſſionis, ſolutionem, ac anni continui exercitij impreſſionis ſuſpenſionem, excommunicationis ſententia innodatus exiſtat: ac demum ingraueſcente contumacia, taliter per Epiſcopum ſuũ, vel Vicarium noſtrum reſpectiuè per omnia iuris remedia caſtigetur; quod alij eius exemplo ſimilia minimè attentare præſumant. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c. Datum Romæ in

pu-

publica Baſilica ſolemniter celebrata anno Incarnationis Dominicæ 1515. 4. Maij, Pontificatus noſtri anno 3.

Nullus in Vrbe, ſeu intra eius ditionem exiſtens, imprimendos libros extra Eccleſiaſticum ſtatum, abſque illius approbatione mittere poteſt ex Apoſtolico Vrbani VIII. decreto in Sacra S. Inquiſitionis Congregatione conſtabilito die 18. Septemb. ann. 1625. quod eſt ſequentis tenoris.

Feria 5. die 18. Septemb. M.DC.XXV.

In Generali Congregatione S.R. & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſs. D.N. Vrbano diuina prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſs. & Reuerendiſs. DD. S.R.E. Cardinalib. aduerſus hæreticam prauitatẽ Inquiſitoribus Generalibus à S. Sede Apoſt. ſpecialiter deputatis.

SAnctiſſimus D. N. pro debito ſui Paſtoralis Officij corrigere volens abuſus nonnullorũ in ſtatu Sedi Apoſt. mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extra præfatum ſtatum abſque vlla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci, vbi degunt, appro-

ba-

batione, imprimendos tranſmittunt: ſtatuit & decreuit, vt inpoſterum nemo in ſtatu prædicto degens, cuiuſuis conditionis, gradus, ordinis & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compoſitos, audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos, ſine expreſſa, in ſcriptis approbatione Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D.Card.S.D.N. Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij, ſi in Vrbe; ſi verò extra Vrbem exiſtat, ſine Ordinarij, & Inquiſitoris loci illius, ſiue ab ijs deputatorum facultate, & licentia, operi præfigenda. Libros autem, quos contra præſentis decreti tenorem imprimi contigerit; præter alias pœnas arbitrio ſuæ Sanctitatis infligēdas, abſq, alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expreſsè prohibitis haberi vult, & mādat. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus, &c.

Io: Antonius Thomaſius S.R. & Vniu.Inquſit.Not.

Extat huiuſmodi Apoſtol. Conſtitutio in Bullario.

Eſt Iudex ordinarius in Vrbe quoad impreſſionem, publicationem, introductionem, extractionem, emptionem, ac venditionem librorum, imaginum, & quorumcumque edendorum, ſeu editorum.

Legendi, retinendique prohibitos libros fa-cultatem concedit. Impreſſoribus omnibus, Bibliopoliſque præeſt; ad ipſumque imprimendi ac publicandi impreſſos libros licentiam imperti ri ſpectat.

Initio Præfecturæ aſſumptæ in horum omniũ obſeruationem, Edictum euulgat, quòd cuncti præſati, Vrbiſque Portarij apud ſe retinere coguntur ſub pœnis in eodem ſtatutis; eſtque ſequentis tenoris:

E D I T T O

Del Maeſtro di Sacro Palazzo.

ESſendoſi per eſperienza conoſciuto grauiſſimo eſſer il danno, è pregiuditio, che ſuol apportare la lettura de i Libri cattiui alla purità della Fede Cattolica, e de buoni coſtumi, non ſenza notabile offeſa di Sua Diuina Maeſtà, & detrimento dell'anime. Per eſpreſſo ordine, e commiſſione di N. S. Papa Innocentio X. con il preſente Editto, Fr. Raimõdo Capizucchi Maeſtro del Sacro Palazzo, e Giudice ordinario &c. commanda, e prohibiſce ſotto pena della perdita de libri, e di trecento ſcudi, & altre pene

anco

anco corporali ad arbitrio (oltre le cenſure, & pene contenute nelli Sacri Canoni, nell'Indice de' Libri prohibiti, nella Bolla in Cœna Domini, & in altre Conſtitutioni Apoſtoliche) che neſſuno ardiſchi di portare dentrò, ò fuori di Roma, tenere, comprare, vendere, donare, impreſtare libro alcuno prohibito, ò ſoſpeſo di qualſiuoglia titolo, ſenza ſua eſpreſſa licenza in ſcritto. Et in caſo che alcun libro prohibito ſia portato à vendere à qualche Libraro, ordina S. P. Reuerendiſſima che ſia dal Libraro rattenuto alla preſenza di vn' altro Libraro più vicino, e due teſtimonij; e che in capo à otto giorni deua hauerlo portato al P. Reuerendiſſimo, ò ſuoi Compagni; il che anche ſi intende de medeſimi Libri in qualſiuoglia altra maniera, che i habbino, ſotto l'iſteſſa pena di ſopra.

2 Di più per il preſente editto ſi riuocano tutte le licenze date da' Maeſtri di Sacro Palazzo, tanto in voce, quanto in ſcritto; ò in qualſiuoglia altra maniera; & chi traſgredirà, s'intẽda incorſo nelle pene già dette contro quelli, che tengono libri prohibiti ſenza licenza.

3 Che tutti i libri, hiſtorie, orationi, lunarij, imagini, ò figure, & qualſiuoglia coſa ſtam-

pata, ancorche minima, che ſi portarà in Roma, debba eſſer conſegnata alla Dogana; ò preſentata à lui, ò a ſuoi Compagni, da quali habbino eſpreſſa licenza; & le liſte de' libri che vſciranno di Roma ſi faccino giuſte, con eſprimere il titolo del libro, l'Autore, il luogo, e tempo delle Stampe, e Stampatore, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi cinquanta, più e meno ſecondo la qualità de' libri, e del delinquente.

4 Che neſſun Circolatore ardiſca di portare, ò vendere in Roma coſa alcuna con ricette, ſe prima non haurà preſentate le ſudette ricette à S. P. Reuerendiſſima, o Compagni, da quali, o da chi loro ordinaranno, ſiano prima approuate, ſotto pena della perdita di tutte le robbe, che anderanno vendendo, e di ſcudi 25. d'oro.

5 Che li Corrieri, e Poſtieri occorrendo loro portare libro alcuno, benche piccolo, à qualſiuoglia perſona di qualunque ſtato, conditione, e preeminenza, dentro, o fuori di Roma, ſiano tenuti moſtrarlo prima al detto P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, o vero laſciarlo in Dogana; ſotto le pene di ſcudi cinquanta, & tre tratti di corda.

6 Che neſſuno Doganiere di Roma, o di

ter-

terra, o di acque, ardiſca ſpedire, o rilaſſare alcuna ſorte de libri, che giornalmente peruerranno nelle loro Dogane, ſenza la ſudetta licenza; il che anco douranno oſſeruare li Cuſtodi delle Porte, ſotto la medeſima pena:

7 Che neſſun Barcarolo, Marinaro, Condottiere, Cortiero, o portatore di mercantie, faccia capo à Librari, o altre perſone, a' quali portano libri, prima di hauer poſto, quello che portano in Dogana, ſotto pena di cinquanta ſcudi, ſe ſi trouarà, che habbino conſegnato alle parti alcuna coſa ſpetante all'offitio, & altretanta pena con perdita delle robbe, à chi l'hauerà riceuuta.

8 Che neſſuno poſſi andar vendendo per Roma libri, libretti, hiſtorie, orationi, lunarij pronoſtici, lettere, ricette, imagini, o figure, o qualſiuoglia altra coſa ſtampata, ancorche minima, etiandio di muſica, o tenere ſu le botteghe, o ſu le tauole, o nelle piazze, o in qualſiuogl'altro luogo di Roma libri da vendere, ò altre coſe ſopradette; ſe non li Librari ordinarij dell'arte, & quelli, che haueranno licenza in ſcritto dal P. Maeſtro, o ſuoi Compagni: Dichiarando che li Legatori de libri, & i Cartola-

ri non s'intendono compreſi ſotto nome, o titolo de' Librari; e però non potranno vendere libri, nè nuoui, nè vecchi, ne altra coſa ſtampata, & i Cartolari legar alcun libro ſtampato, ſe non haueranno particolar licenza, & ſe non haueranno dato il giuramento, e fatto la profeſſione della Fede conforme alli decreti del nuouo Indice de' Libri prohibiti. E neſſuno poſſa aprir bottega di Stampatore, nè di Libraro, o eſſercitare ſimili arti in modo alcuno ſe non ſarà approuato con le conditioni di ſopra, & haurà la patente ſottoſcritta di S.P.Reuerendiſſima, o ſuoi Compagni, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi 50. più, e meno, ſecondo la quantità, e qualità de' libri, e del delinquente; qual patente debba rinouarſi ogni volta, che occorra la morte del detto.

9 Che gl' Heredi, & eſſecutori dell' vltime volontà de' defonti Librari, & quelli che vorranno vendere i libri proprij, ò d'altri, non poſſino vendere libri di qualſiuoglia ſorte, e numero, nè moſtrarli, inuetariarli, ſtimarli, ò trattar con alcuno per venderli, alienarli, o in altra maniera diſporne, ſe prima non hauranno ottenuta licenza in ſcritto dal detto P. Maeſtro, o

ſuoi

ſuoi Compagni, ſotto pena della perdita de' li-
bri, e di ſcudi 200. a' traſgreſſori.

10 Che li Giudei, Regattieri, & altri artefi-
ci, non poſſino vendere, nè comprare, nè piglia-
re in pegno libri d'alcuna ſorte, ſenza licenza
del P. Maeſtro, o ſuoi Compagni; e ſe al preſen-
te ne haueſſero, in termine di otto giorni li dia-
no in liſta nel modo ſopradetto, ſotto pena del-
la perdita de' libri, e di 50. ſcudi, & altre pene,
etiam corporali, ad arbitrio di S.P. Reuerendiſ-
ſima. E quando all'incanto delli Hebrei, o al-
la Depoſitaria della Camera, occorrerà che ſi
vendino libri, ordina S.P. Reuerendiſſima, che
ſiano tenuti quelli, che vendono, dopò hauer
ottenuta la licenza ordinaria, che ſi ricerca,
intimare la bancha de' Librari, acciò eſſi anco-
ra poſſino concorrere, ordinando ſtrettamen-
te di più S.P. Reuerendiſſima, che fuor dell'in-
canto non ſi poſſa vendere alcun libro depoſi-
tato, o impegnato ſenza nuoua licenza conceſ-
ſa à queſto effetto, ſotto l'iſteſſa pena di ſopra.

11 Che i Librari, e venditori de libri ſiano
tenuti fra il termine di giorni trenta hauer por-
tato al detto P. Meaſtro, ò ſuoi Compagni, l'in-
dice, o inuentario fatto fedelmente per alfabe-
to

to di tutti i libri, così nuoui, come vecchi, che ſi trouaranno hauere, eſprimendo bene gli Autori, il titolo, li Stampatori, tempi, e luoghi delle Stampe, e numero de volumi per ciaſcuna ſorte, e ſottoſcriuendolo di ſuà mano, & vn'altro ſimile indice ritenghino per loro, e fra il detto termine, ciaſcuno di eſſi Librari venga perſonalmente à farſi ſcriuere nel libro, quale ſi terrà nell'offitio à queſto effetto, oue ſi noteranno tutti li Librari, e venditori de libri, che haueranno licenza di eſſercitare tal arte; e paſſato queſto tempo, ſi procederà contro quelli, che non ſaranno notati, come che vendino ſenza la debita licenza, e ſi condannaranno nella pena ſopra notata nell'ottauo capitolo.

12 Similmente ſi ordina all'Intagliatori, Stampatori, e venditori di figure in rame, o in legno, che debbano frà detto termine dare la liſta di tutte le figure, che hanno in bottega, cō il nome dell'Autore, Stampatore, & luogo, e tēpo delle ſtampe, e farſi notare nel detto libro; & ogn'altra coſa come ſopra, ſotto la medeſima pena.

13 Che neſſuno Medagliaro, Fonditore, o Sigillaro, tanto in acciaio, ferro, bronzo, o altra

tra materia ardiſca d'intagliare, fondere, o ſcolpire figura alcuna, tanto ſacra, come profana, con lettere, o ſenza, ſe prima non ha la licenza in ſcritto dal P. Meaſtro, o ſuoi Compagni, il che s'intende anco di chi farà conij, polzoni, & altri inſtrumenti da improntar le dette figure, o lettere, ſotto pena di ſcudi 200. e tre tratti di corda, e ſoſpenſione dell'eſſercitio, & altre pene arbitrarie ſecondo la qualità dell'errore, & che però ſotto il termine di vn meſe ſia ogn'vno tenuto preſentare al P. Maeſtro ſudetto, e ſuoi Compagni la nota di tutte le figure, e lettere, che in detti conij ſono intagliati, acciò in eſſa ſi poſſa ſottoſcriuer la licenza di poterle vſar nella loro arte, ò profeſſione.

14 Che delli libri di nuouo ſtampati, ò riſtãpati, che vengono fuori, ne debba il Libraro portare vno per ſorte legato, o infilzato al P. Maeſtro, ò ſuoi Compagni in modo, che ſi poſſa leggere, acciò riuiſto che ſia, & approuato per buono, ſe li poſſa ſubito reſtituire, & licentiare anco l'altri della medeſima ſorte, che à queſto fine doueranno in tanto ritenerſi in Dogana con farne particolar nota da ſottoſcriuerſi da vno de Compagni. Dichiarando che tutti gl'ordini,

che ſi daranno dal Compagno in ſimili,& altre occorrenze in aſſenza de' Librari alli loro garzoni, o ſoſtituiti, s'intenderanno,& aſtringeranno come ſe alli medeſimi padroni fuſſero perſonalmente intimati.

15 Che nell'iſteſſo termine d'vn meſe ſiano tenuti tutti li Stampatori venire perſonalmente à farſi regiſtrare nel libro, nel modo che di ſopra ſi è detto delli Librari, è Figurari; nè alcuno poſſa aprire di nuouo Stamparia di alcuna ſorte, ſe prima non hauerà giurato nel medeſimo modo, che ſi è detto delli Librari; ſotto le medeſime pene.

16 Che neſſuno Stampatore publico, o priuato ardiſca di ſtampare, o riſtāpare libri, ſcritti, o qualſiuoglia coſa, benche minima, ſenza licenza ſua, o de' Compagni hauuta in ſcritto, e non ardiſca mutare, aggiungere, o ſminuire pure vna parola, nè di porre altro luogo dell' impreſſione, che di Roma, ma ſtampi fedelmente ſecondo l'originale che li ſarà dato ſottoſcritto, & non publichi, nè in modo alcuno dia fuori le coſe ſtāpate da lui ſin tanto che dal P. Maeſtro, o ſuoi Compagni; non ſarà fatta la confrontatione con la copia ſottoſcritta da eſſo P.

Maeſtro, ò Compagno, che dourà ſempre reſtare nell' Offitio del Sacro Palazzo ſottoſcritta di mano del proprio Autore), & datali la licenza di publicare, e dar fuori eſſi libri, e coſe ſtampate. Et occorrendo, che le opere già ſottoſcritte dal P. Maeſtro, e conſignate alli Stampatori non ſi ſtampaſſero, debba eſſo Stampatore auanti le reſtituiſca all' Autore, riconſignarle di nuouo al P. Maeſtro; à fine di leuare, ò caſſare la licenza già data; acciò ſe di nuouo quì, ò altroue voleſſe ſtamparle, ſi com' egli potrebbe aggiongerui, ò mutare alcuna coſa; così ſia ſoggetto à nuoua riuiſione, & approbatione, ſotto pena in tutti li predetti caſi della perdita de' libri, & di 50. ſcudi d'oro.

17. Che tutti li Stampatori, Librari, Intagliatori, Venditori di libri, o di figure, Doganieri, Medagliari, Corrieri, Poſtieri, Cuſtodi, e Portinari delle porte, accioche ſappino quanto per il preſente Editto vien loro commãdato, e per potere obedire, debbano nelle loro ſtamparie, librarie, botteghe, dogane, e luoghi doue eſſercitano il loro offitio, publicamente tenere vna copia del preſente Editto affiſſa; ſotto pena di ſcudi cinque per ciaſcheduna vol-

ta che ſaranno ritrouati ſenza: e di più li Librari, oltre l'Editto, ſiano obligati hauer l'Indice de' libri prohibiti; ſotto la medeſima pena.

18 Le quali coſe tutte s'ordinano, e ſi commandano ſotto le ſopradette pene, d'applicarſi, parte ad opere, e luoghi pij, e parte all' accuſatori, quali ſaranno tenuti ſecreti; riſeruandoſi S.P. Reuerendiſſima l'arbitrio di ſminuirle, & eſtenderle etiamdio alle corporali, ſoſpenſioni, priuationi dell' arti, & eſilio, ſecondo la qualità del delitto, e delle perſone, d'aggrauarſi anco più in quelli, che altre volte ſono ſtati, ò ſaranno ritrouati colpeuoli, e ſi procederà inuiolabilmente con ogni rigore cõtro li traſgreſſori.

Volendo, che il preſente Editto affiſſo, e publicato ne' luoghi ſoliti di Roma, aſtringa ciaſcuno, come ſe à qualunque foſſe perſonalmente intimato.

Dato nel Palazzo Apoſtolico li 18. Nouẽb. 1654

Fr. Raimundus Capiſuccus S. Pal. Apoſt. Mag.

Io. Garzias Valentinus Not.

His pœnis Sanctiſs. D. N. Alexander Papa VII. Triremium pœnam ad vitam addit pro ijs, qui abſque eiuſdem Magiſtri licentia quidquã Romæ imprimerent, ſeu imprimi facerent, tali edito decreto.

BAN-

BANDO CONTRO STAMPATORI.

MOnſtrando l'eſperienza, che alcuni Stãpatori ſono tanto temerarij, che ardiſcono ſtampare ſenza le debite reuiſioni, e licenze de Superiori à ciò deputati, ſcritture il più delle volte leſiue della fama, e riputatione altrui, e degne di caſtigo; E perche forſi detti Stãpatori ſi rẽdono facili ad incorrere in ſimili ecceſſi in riguardo delle pene leggiere impoſte con altri bãdi particolari à traſgreſſori. Perciò volendo Monſig. Illuſtriſſimo, & Reuerendiſſimo Franceſco Maria Baranzone, di Roma, e ſuo Diſtretto generale Gouernatore, e V. Camerlengo rimediare, e togliere per quanto ſia poſſibile ſimili inconuenienti, & abbuſi, non ſolo con l'autorità del ſuo officio, e carica di Gouernatore, ma anco per ordine hauuto à bocca dalla Santità di Noſtro Sig. Alexandro VII. per il preſente bando da durare à beneplacito della Santità Sua, e della ſanta Sede Apoſtolica, ordina, e commanda, che in auenire non ſia lecito ad alcun Stampatore di qualſiuoglia ſorte, ſtato, ò conditione di ſtampare, ò imprimere, ò far ſtãpare, ò imprimere da altri, nè in Roma

nè fuori per il ſuo diſtretto alcuna cõpoſitione, ò in verſo, ò in proſa, ò in lingua latina, ò volgare, ò in qualſiuoglia lingua, ò idioma, ò qualſiuoglia altra materia, ò ſcrittura cõcernente qualſiuoglia coſa, ò particolari, tanto boni, & honeſti, quanto mali, & indecenti, ò in altro modo indifferenti, ſe prima non hauerà ottenuto, ò hauuto nelle ſue mani, & appreſſo di ſe il ſolito imprimatur, ò ſia licenza del Padre Meaſtro del Sacro Palazzo Apoſtolico nella forma ſolita da ottenerſi con farne eſpreſſione di detta licẽza in fine della ſtampa, con l'impreſſione anco del nome dell'iſteſſo Stampatore, ſotto pena in caſo di contrauentione in ciaſcuno de ſudetti caſi, della galera perpetua.

Dichiarando, che per il preſente bando non intende Sua Sig. Illuſtriſs. derogare ad altri bãdi publicati ſopra ſimili ſtampe, e caſi contro Stampatori, & altri, ma ſolo vuole habbia luogo il preſente ſuo bando per augmento di pena alli già publicati.

Vuole in oltre che le ſudette pene habbiano luogo contro qualſiuoglia perſona, ancorche fuſſe Eccleſiaſtica, ò ſecolare, ò Regolare, che farà ſtampare, ò darà aiuto, ò fauore, ò in qual-

ſiuo-

ſiuoglia modo ſarà complice, ò partecipe di ſimili ſtampe, & impreſſioni, ſenza le debite licenze, ò reuiſioni come ſopra.

In oltre dichiara anco Sua Signoria Illuſtriſſima, che ſe le materie ſtampate, come ſopra, foſſero libelli famoſi, ſoggiacciono chi li farà ſtampare, ò chi li ſtamparà, ò Complici, ò Partecipi, come ſopra, alle pene contenute nelli bandi generali del Gouerno nel cap. 32. de libelli famoſi, à quali non s'intende derogato per il preſente bando, ma reſtino nel ſuo vigore.

Et acciò non ſi poſſa allegare ignoranza del preſente bando, ordina Sua Signoria Illuſtriſſima che publicato, che ſarà nelli luoghi ſoliti di Roma, obblighi ciaſcuno come ſe perſonalmente li foſſe ſtato intimato: e commanda anco per ogni bon riſpetto, che ciaſcun Stampatore in Roma debbia tener affiſſo continuamente in ſua bottegha, ò ſtanza, doue imprime, copia del preſente bando, ſotto pena di ſcudi duicento d'oro d'applicarſi alla Reuerẽda Camera Apoſtolica. Dato in Roma nel Palazzo della noſtra ſolita reſidenza queſto di 20. Nouẽb. 1654

F.M. Baranzone Gou. e Vicecamerlengo.

Gio: Andrea Genuenſe Not. per la Carità.

Libros quoque impreſſos, quos interdicendos iudicauerit, proſcribere poteſt. Quapropter à Magiſtris Sacri Palatij pro tempore exiſtẽtibus plures fuere interdicti libri, publicis proſcriptionis eorundem editis decretis in Indice appoſitis. Et nouiſſimè P. Mag. Candidus ſub Innocentio X. an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecũdo publico decreto in Camerali Typographia impreſſo, librum pro anno ſæculari centeſimo Germanici Collegij Vrbis, inſcriptum *Panegyricus de inſtitutione Collegij Germanici & Vngarici anno ſæculari eiuſdem Collegij*, donec corrigatur, proſcripſit.

Locum in Põtificia Cappella, & vbicumque immediatè poſt Sacrę Rotę Decanum obtinuit ex indulto Apoſtolico Eugenij IV. ſupra relato, vſque ad annum 1655. quo Alexander Papa VII. nũc in Eccleſia Dei fœliciter regnans, menſe Octob. Pontificium Sacellum maiori, nobilioriſque Prælatorum numero decorare conſtituens, excluſis ab illo minoris notæ Clericis, qui Sacri Palatij Magiſtrum, Rotæ Auditores, atque Apoſtolicæ Cameræ Clericos præcedebant; & his in eandem introductis (nam Clerici Cameræ Apoſtol. cauſa præcedentiæ cum Audi-

ditoribus Rotæ, neque ad Pontificium Sacellum, neque ad alias publicas functiones conueniebant) locum Magiſtri Sacri Palatij pro tempore, poſt ſacræ Rotæ Auditores inmediatè, ſuper cunctos Cameræ Apoſtolicæ Clericos in perpetuum ſtabiliuit.

In equeſtri Pontificis Max. Pompa, & comitatu ſolemniori interuenit, eandemque præcedentiam in illo, quam in Pontificia Cappella, conſequitur.

Apoſtolicarum Congregationum Vniuerſalis Inquiſitionis ſacrorumque Rituum ex officio Conſultor, exiſtit.

Indicis quoque Congregationi intereſt vt Prelatus, in qua diuinum implorando auxilium ante illius inchoationem orationē de more legit; interuenitque Congregationi, quæ fit ante Eminentiſs. Cardinalem Vicarium pro concurſu Parochorum Vrbis.

Manſiones in Apoſtolico Palatio habet; titulumque Reuerendiſſimi à Cardinalibus etiã, obtinet, eiuſque officium non ad tempus, ſed ad vitam confertur, pro vt ex ſequenti moderni Sacri Palatij Magiſtri Breui Apparet.

INNOCENTIVS P. P. X.

Dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CVm Officium Magiſtri Sacri Palatij Apoſtolici certo ad preſens, quem preſentibus pro expreſſo haberi volumus, modo vacauerit, & vacet ad preſens. Nos te, qui officio Secretarij Congregationis noſtræ Indicis hactenus laudabiliter functus fuiſti, ac vnus ex examinatoribus promouendorum ad Cathedrales Eccleſias exiſtis, quique pietate, prudentia, & Sacrarum litterarum ſcientia, alijſque virtutũ ornamentis præſtas, & quem propterea iudicio diuerſorum Auctorum libris, & ſcripturis cenſendis plurimum valere non dubitauimus, ad idem officium, quod te ſumma fide, & diligentia adminiſtraturum confidimus, eligendum duximus. Te igitur eiuſdem Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtrum cum authoritate, facultate, honoribus, & oneribus, & manſionibus in Palatio noſtro Apoſtilico, portione, & emolumentis ſolitis, & conſuetis ad tui vitam facimus, cõſtituimus, & deputamus, Mandantes propterea omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, vt te ad prædictum officium recipiant, & admittant, ti-

bi-

bique, faueant, & aſſiſtant; ac de prouiſione, & emolumentis huiuſmodi prouideant, & reſpondeant. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 13. Nouembris 1654. Pontificatus noſtri Anno Vndecimo. *A tergo autem.*

Dilecto filio Raimundo Capiſucco Ordinis Prædicatorum Profeſſori Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro.

G. Gualterius.

Adhibet in ſuo officio Socios ex noſtro Ordine aſſumptos, doctrina morumque præſtantia conſpicuos.

Honoribus prædictis addidere emolumenta pro decenti eorundem Magiſtrorum ſuſtentatione Pontifices Maximi, & præter quotidiana, ac menſualia, Pius Papa V. P. F. Thomam Manrique, tunc temporis Sacri Palatij Magiſtrum, eiuſque in præfato munere ſucceſſores, Canonicum Vaticanæ Baſilicæ, cum Præbenda Theologali iuxta Concilij Tridentini decreta creauit anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo; datis ſuper hoc Apoſtolicis Bullis, quæ ſunt ſequentis tenoris.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Eminenti militantis Eccleſiæ ſpecula, meritis licet imparibus, diuina diſponente clementia conſtituti, licet Eccleſiarum quarumlibet decori, & venuſtati, ac perſonarum in illis diuinis laudibus inſiſtentium, animarum ſaluti conſulere debeamus, ad Baſilicam præſertim Beati Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, tanquam nobis peculiarem, & domeſticam noſtræ conſiderationis aciem extendere nos cõuenit, vt circa illius ſtatum, & decorem, prouidamque Canonicatuum, & Pręndarum inibi inſtitutorum directionem, & ad ea, per quæ eadem Baſilica perſonarum vtilium ad diuini nominis gloriam, & animarum ſalutem oportunis ſulciatur præſidijs, officij noſtri partes prout rerum, & temporum neceſſitas exigit, propenſiùs impartiamur. Cum itaque iuxta antiquam, & laudabilem conſuetudinem, ac etiam ſecundùm ſacri Concilij Tridentini diſpoſitionem, in qualibet Cathedrali Eccleſiá vna præbenda Theo-

Theologalis inſtituenda ſit; Nos qui dudũ inter alia voluimus, quod ſemper in vnionibus cõmiſſio fieret ad partes vocatis quorũ intereſſet: attendentes D. Thomę, qui Theologiæ, & Ordinis Prædicatorum profeſſor fuit, doctrinam theologicam ab Eccleſia Catholicà receptam, alijs magis tutam, & ſecuram exiſtere, ac præbendam theologalem huiuſmodi in dicta Baſilica alicui alteri, quàm Magiſtris Sacri Palatij Apoſtolici, qui doctrinam prædictam profitẽtur, quique ex Ordine Prædicatorum huiuſmodi ſemper eligi ſolẽt, ſecuriùs, & commodiùs conferri, & aſſignari non poſſit: Idcirco Baſilicæ prædictæ, illiuſque perſonis percommodius, valdeque vtile, & neceſſarium eſſe cenſentes, vt vnam Theologalem præbendam in dicta Baſilica inſtituamus, illamque officio Magiſtri Palatij huiuſmodi adſcribamus, quo faciliùs Magiſter dicti Palatij pro tẽpore exiſtens perſonis Baſilicæ, & Palatii huiuſmodi doctrina, & opera ſua, ac ſacrarum litterarum, & doctrinæ eiuſdem D. Thomæ interpretatione, & lectura prodeſſe; ac onera officii huiuſmodi ſibi pro tẽpore incumbentia faciliùs perferre, commodiùſque ſuſtentari poſſit: Motu proprio, non,

ad

ad alicuius ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam; ſed de mera liberalitate, ac ex certa ſcientia noſtris, Canonicatum, & Præbendã dictæ Baſilicæ, quorum & illis forſan annexorum fructus, redditus, & prouentus centum ducatorum auri de Camera ſecundum communẽ æſtimationem, valorem annuum, vt accepimus, non excedunt, ſi vacant ad præſens, aut cum primum per ceſſum, vel deceſſum, ſeu quãuis amiſſionem alicuius ex Canonicis eiuſdem Baſilicæ, aut aliàs quouis modo, & ex cuiuſcumque perſona, etiam apud Sedem Apoſtolicam, etiam Commenda illorum ceſſante, ſi cõmendati; aut vnione diſſoluta, ſi vniti fuerint, ac Cõmenda, ſeu vnio huiuſmodi de illis apud Sedem prædictam vacãtibus, aut aliàs facta extiterit, ac etiam huiuſmodi Canonicatuum, & Præbendarum reſeruatione per Conſtitutionẽ noſtram ſuper hoc editam facta; aut aliàs ceſſante, non tamen per reſignationem, ſeu ceſſionem, vacare contigerit; etiam ſi illi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs ratione familiaritatis continuæ, commenſalitatis noſtræ, aut prædeceſſorum, vel ſucceſſorum noſtrorũ Romanorum Pontificum, ſeu S.R.E. Cardinalium,

lium, ac per Cancellariæ Apoſtolicæ regulas, & alias Conſtitutiones Apoſtolicas editas, & edendas, aut aliàs ex quauis cauſa, qualiſcumque ſit, & vndecumque reſultet generaliter reſeruati, ſeu ex generali reſeruatione Apoſtolica effecti, ac Sacerdotales, Diaconales, vel Subdiaconales exiſtant, & ſuper eis inter aliquos lis, cuius ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa cum annexis huiuſmodi, & plenitudine iuris Canonicati, ac omnibus iuribus, & pertinentiis ſuis officio Magiſtri Palatii huiuſmodi ex nunc prout ex tunc, & è contra, cum oneribus in decretis Concilii Tridentini huiuſmodi expreſſis, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò vnimus, annectimus, & incorporamus. Ita quòd liceat dilecto filio Thomæ Manrique dicti Ordinis profeſſori, & Magiſtro in Theologia moderno, & pro tẽpore exiſtenti Magiſtro Palatii huiuſmodi corporalem, realem & actualem poſſeſſionem Canonicatus, & Præbendæ prædictorum, ſi vacant, aut cum vacauerint, vt præfertur, ac annexorum, iuriumque, ac pertinentium prædictorum per ſe, vel alium, ſeu alios, eius nomine, propria auctoritate, liberè

ap-

apprehendere, & in eadem Baſilica vti illius Canonicus reſidere, ac ſtallum in choro, ac locum, & vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulo, proceſſionibus, ac cœteris locis, & actibus publicis, & priuatis ipſius Baſilicæ habere, dictorumque Canonicatus, & Præbendæ fructus, redditus, prouentus, obuentiones, diſtributiones, emolumenta, ac iura omnia, ordinaria, & extraordinaria percipere, exigere, & leuare, ac in ſuos vſus, & vtilitatem, ac ſuſtentationem conuertere, cœteraque omnia, quæ ad Canonicum dictæ Baſilicæ pertinent, facere, gerere, & exercere, cuiuſuis licentia, aut conſenſu deſuper minimè requiſito: Diſtrictiùs inhibentes dilecto filio Archipræsbytero, & Capitulo, ac pro tempore exiſtenti Hebdomadario Canonico eiuſdem Baſilicæ, ac alii, vel aliis, ad quos huiuſmodi reſeruationibus ceſſantibus, collatio, prouiſio, & quæcumque alia diſpoſitio eorundem Canonicatus, & Præbendæ, communiter, vel diuiſim, pertinet, & pertinebit quomodolibet in futurum, ne in Canonicatu, & Præbenda præfatis, vacantibus, vel vacaturis ſeſe intrommittere, vel interponere audeant, ſeu præſumant, aut aliàs dictum Thomam Mã-

rique

rique, & pro tempore exiſtentem Palatij huiuſmodi Magiſtrum deſuper quomodolibet impedire, moleſtare, vel perturbare. Decernentes quoque ex nunc plenum ius ipſis officio, & Magiſtro in vacantibus, vel vacaturis Canonicatu, & Præbenda huiuſmodi acquiſitum eſſe; ipsũque Thomam, & pro tempore exiſtentem Palatij Magiſtrum huiuſmodi ſolam illorum fructuum perceptionem expectare, de regulis iuris, de non tollendo cuiquam iure quæſito, ac de annali, & triennali poſſeſſore, omnibuſque earum partibus, cœteriſque iuribus, & beneficijs quibus diutiùs poſſeſſores pacifici vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poſſent, & deberent, pariter vti, potiri, & gaudere poſſe, & debere, ac præſentes litteras etiã temporibus Succeſſorum omnium dicti Thomę Manrique donec plenarium effectum ſortitæ ſint, valere. Et ſi in primo effectum ſortiri nequiuerint, illas in ſecundo loco, & deinceps quocumque tempore in vacantibus Canonicatu, & Præbenda eiuſdem Baſilicæ conſequi debere; ac quaſcumque collationes, prouiſiones, præſentationes, ſeu alias diſpoſitiones de vacantibus, ſeu vacaturis Canonicatu, & Præbenda

huiuſmodi acquiſitum eſſe, ipſumque Thomã, & pro tempore exiſtentem Palatij Magiſtrum huiuſmodi ſolam illorum fructuum perceptionẽ expectare, ac regulis iuris de non tollendo cuiquam iure quæſito, ac de annali, & triennali poſſeſſore, omnibuſque earum partibus, cœteriſque iuribus, & beneficijs quibus diutiùs poſſeſſores pacifici vtuntur, potiuntur, & gaudẽt, ac vti, potiri, ac gaudere poſſent, & deberent, pariter vti, potiri, & gaudere poſſe, & debere, ac præſentes litteras, etiam temporibus ſucceſſorum omnium dicti Thomæ Manrique donec plenarium effectum ſortitæ ſint, valere. Et ſi in primo effectum ſortiri nequeant, illum in ſecundo, & deinceps quocumque tempore in vacantibus Canonicatu, & Præbenda eiuſdem Baſilicæ conſequi debere, ac quaſcumque collationes, promiſſiones, præſentationes, ſeu alias diſpoſitiones de vacantibus, ſeu vacaturis Canonicatu, & Præbenda Baſilicæ huiuſmodi; etiam per nos, & dictam Sedem, aut Archipreſbyterum, Capitulum, & Hebdomadarium, ſeu alium, vel alios præfatos pro tempore factas, viribus, & effectu omnino carere, ac nullas, & invalidas exiſtere, nullumque per eos vnquam ius

acqui-

acquiri,ſeu etiam coloratum poſſidendi titulum tribui poſſe, ipſaſque præſentes ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam ſpecificam,& ſpecialem earundem præſentium mentionẽ facientibus minimè comprehendi:ſed ſemper ab illis exceptas; & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum etiam ſub quacumque dat. per Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi eligenda, reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de nouo conceſſas, ſicque noſtræ incommutabilis voluntatis eſſe, ipſaſque vnionem, annexionem, & incorporationẽ, præſenteſque litteras nullo vnquam tempore de ſurreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſeu impugnari poſſe; minùſque cauſam, ſeu cauſas, propter quas factæ ſint, coram aliquo verificari debere; nec propterea, aut etiam ex eo, quòd intereſſe putantes, vocati non fuerint, vel in id non conſenſerint;aut ipſa Baſilica Cathedralis non ſit, per ſubreptionem obtentas præſumi; aut viribus propterea carere. Sicque per quoſcumque Iudices, etiam

cauſarum dicti Palatij Auditores, vel S. Rom. Eccleſ. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate in quauis cauſa, & inſtantia, iudicari & diffiniri debere. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Ameriñ.& Maceraten. Epiſc. ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali per Apoſtolica ſcripta, motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, vbi,& quando opus fuerit, ac quoties pro parte Thomæ Manrique, & pro tempore exiſtentis Magiſtri Palatij huiuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi, præmiſſis omnibus, & ſingulis, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eum deſuper quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoslibet,& rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque oportuna, iuris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo. Et nihilominùs legitimis ſuper his

ha-

habendis ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas; etiam iteratis vicibus, aggrauando. Inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis. Non obſtantibus priori voluntate noſtra præfata, ac Lateranenſis Concilij nouiſſimè celebrati, vniones perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis, fieri prohibentis; necnon fœlicis recordat. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, & aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac dictæ Baſilicæ; etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & cõſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis Baſilicæ, & Archipresbytero, ac Capitulo, & Hebdomadario præfatis: Necnon dilectis filiis Populo Romano, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiã derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis; necnon irritantibus, & aliis decretis; etiam motu, & ſcientia ſimilibus; etiam iteratis vicibus; etiam per nos cõceſſis, approbatis, & innouatis, quibus inter alia caueri dicitur expreſſè; quod Canonicatus, & Præbendæ, aliaq; beneficia Eccleſiaſtica dictæ Vrbis, aliis, quàm Ciuibus Romanis, & origi-

nario-

nariorum Ciuium Romanorum filiis, & forſan aliis, certo modo qualificatis, conferri non poſſint, & aliter etiam de illis per Sedem præfatam factæ collationes, & aliæ diſpoſitiones nullæ ſint: Quodque iiſdem priuilegiis, & indultis nullatenus, aut non niſi modo, & forma in illis expræſſis derogari poſſit, & ſi illis aliter derogari contingat, derogationes huiuſmodi nemini ſuffragentur: Quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumq; totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda; aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus. Quòdq; Thomas Manrique non eſt, & pro tempore exiſtens Magiſter Palatii huiuſmodi non erit forſan Ciuis Romanus, ac originarii Ciuis Romani filius, & aliàs iuxta priuilegia, & indulta præfata qualificatus contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliqui Apoſtolica præfata, vel alia quauis auctoritate in dicta Baſilica in Canonicos ſunt recepti, vel vt recipian-

tur inſiſtunt: ſeu ſi ſuper promiſſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & præbendis ipſius Baſilicæ ſpeciales, vel aliis beneficiis eccleſiaſticis in dicta Vrbe generales, dictæ Sedis, vel Legatorum eius litteras impetrarint, etiam ſi per eas ad inhibitionem, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum. Quas quidem litteras, & proceſſus habitos per eaſdem, & inde ſecuta quæcumq; Nec non omnes, & ſingulas gratias expectatiuas ſpeciales, vel generales, etiam mẽſales, reſeruationes ſimiles, vel diſſimiles vniones, annexiones, incorporationes, coadiutorias, non tamen de conſenſu, præuentiones, ac prouidendi, reſeruandi, vniendi, annectendi, & incorporandi, præueniendi, & alias, non tamen regrediendi, & accedendi facultates, & mandata, ac alia priuilegia indulta, & litteras Apoſtolicas in fauorem quarumcumq; perſonarum, etiam familiarium noſtrorum continuorum, commenſalium; etiam antiquorum, & deſcriptorum, ac dictæ Curiæ Officialium, & aliorum, cuiuſcumq; ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, vel præeminentiæ; etiam Cardinalatus honore fulgentium, ſub quibuſuis verborum formis, & clauſulis; etiam derogatoriarum de-

roga-

rogatoriis fortioribus, efficacioribus,& inſolitis, irritantibuſq; & aliis decretis; etiã motu & ſciẽtia ſimilibus, per nos, vel Sedem præfatam, aut aliàs quomodolibet conceſſa hactenus, & inpoſterum concedenda, quorum omnium vim, & effectum, tenores eorum præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, quoad hoc omnino eiſdem motu, ſcientia, & auctoritate ſuſpendimus, & in huiuſmodi vacatione effectum ſortiri non poſſe, neque debere decernimus; illis quoque ſpecialiter, & expreſſè derogamus, donec præſentes ſuum plenarium, & omnimodũ conſequutæ fuerint, & conſequentur, effectum ad dictos Canonicatum,& Prębendam, vel munus non extendi, ſed nullum per hoc eis quoad aſſequutionem Canonicatuum, & Præbendarum, ſeu beneficiorum aliorum præiudicium generari, & quibuſuis aliis priuilegiis, indulgentiis,& litteris Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus quorumcumq; tenorum exiſtant, per quæ præſentibus nec expreſſa, vel totaliter, nec inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis, prouiſo

quod propter vnionem, annexionem, & incorporationem præfatas dicti Canonicatus & Prębenda debitis non fraudentur obſequijs, ſed eorum congruè ſupportētur onera cōſueta. Seu ſi idē Thomas, & pro tempore exiſtens Pal. Mag. nō fuerit ad præſtādū de obſeruandis ſtatutis, & conſuetudinibus dictę Baſilicę ſolitum iuramentum; dummodò in abſentia ſua per procuratorem idoneum; & cum ad Baſilicam ipſam acceſſerit corporaliter, illud præſtet. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam noſtræ vnionis, annexionis, incorporationis, inhibitionis, mandati, ſuſpenſionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo. 4. Kal. Auguſti Pontificatus noſtri anno quinto.

Cæ. Glorierius.

Pro Reuerendiſs. D. Sum. L. Aragoniæ Præſiden,

H. Cumin.

Originalia huius Bullæ aſſeruantur apud Magiſtrum Sacri Palatij pro tempore.

Canonicatũ igitur præfatũ cum Theologali præbenda obtinuit Thomas Manriquus vſque ad annum 1573. quo vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam.

E mortalium oculis erepto Manriquo, Gregorius XIII. ante noui Magiſtri Sacri Palatij creationem, præfatam Pij V. Bullam reuocauit, atque Apoſtolica Conſtitutione ſanxit huiuſmodi Theologalem præbendam Romano Clerico inpoſterum eſſe conferendam: Pauloque Conſtabili Sacri Palatij Magiſtro, poſtmodum in Manriqui locum ſublecto, congruas penſiones attribuit.

Euecto deinde Conſtabili ad ſupremum Ordinis noſtri regimen an. 1580. Sixtus V. Põtifex glorioſiſſimus P. F. Sixto Fabro Lucenſi Sacri Palatij Magiſtro à ſe promoto, & ſucceſſoribus ſuis Magiſtris Sac. Palatij in perpetuũ, annuam penſionem ſcutorum trecẽtorum monetæ, perſoluendam pro rata ſcutorum viginti

quinque in princip. cuiuslibet mẽſis ſuper Monaſterij Abbatiam, nuncupati B. Mariæ de Terreto Ordinis S. Baſilij Reginen. Diœc. quam tunc temporis in Commendam obtinebat Hieron. Card. Ruſticucius, conſtituit. Data ſuper hoc Apoſtolica Bulla Prid. Kal. Nouemb. an. 1586. Pontificat. ſui ſecundo; quæ talis eſt.

SIXTVS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanum decet Pontificem votis illis gratum præſtare aſſenſum per quæ perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim grata familiaritatis obſequia ſibi impendentium, cõmoditatibus valeat ſalubriter prouideri. Hinc eſt, quòd nos Officio Magiſtri Sacri Palatij Apoſtolici, ad hoc vt dilectus filius modernus, & pro tempore exiſtens illius Magiſter commodius ſe ſuſtentare, ac onera ſibi incumbentia ſubire valeat, de alicuius ſubuentionis auxilio prouidere, ſibique ſpecialem gratiam facere volentes, ac modernum, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi

à quouis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à Iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentiũ dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, eiſdem moderno, ac pro tempore exiſtenti dicti Palatii Magiſtro penſionem annuam ab omni decima, quarta, media, & quauis alia fructuum parte, nec non ſubſidio, etiam charitatiuo, & quouis alio ordinario, & extraordinario onere quomodolibet nuncupato; etiam pro ſuſtentatione claſſis Triremium, etiam Sedis Apoſtolicæ, & exercitus fœderis Principum Chriſtianorum; Fabrica Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe; Cruciata Sancta, & expeditione contra Turcas, aut alios Infideles, & hæreticos, ac quacunque alia, etiam vrgenti, & vrgentiſſima cauſa, etiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, aut aliorum Principum intuitu, vel contemplatione, aut pro eorum, ac dictæ Sedis neceſſitatibus, ſeu etiam motu proprio, & Conſiſtoriali, ac etiam de facto pro tempore impoſitis, etiam ſi in litteris impoſitionum huiuſmodi caueatur

expreſ-

expreſsè, quod penſionarii quicumque penſiones ſuas quantùmuis exemptas habentes pro rata penſionum earundem, aut aliàs contribuere teneantur, quam ratam infraſcriptus Hieronymus Cardinalis, tam ſuo, quàm ſucceſſorum ſuorum, etiam infraſcriptorum nominibus, de ſuo, & eorum proprio ſoluere promittit, ac onus huiuſmodi, & ſucceſſores prædictos pro ſe, & illis, ex nunc ſuſcipit; & quicquid propterea ſoluerit, vel ſoluerint, quod prædictam ratam quomodolibet concerneret, Magiſtro Palatii huiuſmodi, etiam donatione pura, perpetua, & irreuocabili gratiosè donat, & remittit, ac gratiosè donatum, & remiſſum eſſe vult, ac fore promittit. Necnon ſterilitatis, belli, peſtis, ſiccitatis, inundationis, Militum excurſionis, & cuiuſuis alterius fortuiti, & inſoliti caſus pro tempore contingentis euentu, liberam, immunem, & exemptā trecentorum ſcutorum monetæ ad rationem decem Iuliorum monetæ Romanæ pro quolibet huiuſmodi ſcuto ſuper Monaſterii Abbatia nuncupati B. Mariæ de Terreto Ordinis S. Baſilii Reginen. Diœc. quod hodie per obitum quondam Fabii Caraccioli Clerici extra Romanam Curiam de præſenti menſe de-

ſe defuncti commenda, in quam illud ex conceſſione Apoſtolica tunc obtinebat, ceſſante adhuc eo, quo ante commendam ipſam vacabat, modo vacans dilecto filio noſtro Hieronymo Titt. S. Suſannæ Presbyt. Card. Ruſticuccio nuncupato, per eum, quoad vixerit, tenendum, regendum, & gubernandum ſub certis, modo, & forma tunc expreſſis per alias noſtras litteras commendauimus, prout in illis pleniùs continetur, fructibus, redditibus, & prouentibus, etiam ſi ſuper illis aliàs penſiones annuæ, quas prẹſentibus haberi volumus pro expreſſis, aliis aſſignatæ exiſtant, Magiſtro Palatii huiuſmodi, vel procuratori ſuo ad hoc ab eo ſpeciale mandatũ habenti per dictũ Hieron. Card. cuius ad hoc expreſſus accedit aſſenſus, penſiones annuę, quas præſentibus haberi volumus pro expreſſis, alijs aſſignatæ exiſtant, Mag. Pal. huiuſmodi, vel procuratori ſuo, ad hoc ab eo ſpeciale mandatũ habenti per dictũ Hierõ. Card. cuius ad hoc expreſſus accedit aſſenſus, & ſucceſſores ſuos Monaſteriũ prædictũ in titulũ, vel cõmendã, aut aliàs quomodolibet pro tẽpore obtinentes, annis ſingulis in eadem Curia, ſingulis menſibus, pro rata inde ſoluendo quolibet menſe

viginti

viginti quinque ſcuta, & incipiendo primam ſolutionem in principio menſis Nouembris, & ſic ſequendo in cuiuslibet menſis principio, etiam præſentibus Hieronymo Card. & ſucceſſoribus præfatis, quas nihilominùs idem Hieronymus Card. ex nunc pro ſibi legitimè intimatis habet, minimè intimatis, integrè perpetuò perſoluẽdam, ac in ſuos vſus, & vtilitatem conuertendam dicta auctoritate, tenore præſentium, etiam perpetuò reſeruamus, conſtituimus, & aſſignamus. Decernentes penſionem hodie reſeruatam prædictam ex quacumque quantùmuis vrgenti, & legitima cauſa, & ad Hieronymi Cardinalis, & ſucceſſorum prædictorum, vel quorumuis aliorum inſtantiam ad minorem ſummam reduci, annullari, vel inualidari, aut illius reſeruationem huiuſmodi ſurreptitiam dici, vel cenſeri quoquomodo nullatenus poſſe, ſed illam ſemper, & in perpetuum validam, ac efficacem exiſtere, ipſique Magiſtro ſuffragari debere in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi penſio per eaſdem preſentes reſeruata huiuſmodi in Conſiſtorio noſtro ſecreto, ac de Fratrum noſtrorum conſenſu reſeruata fuiſſet, ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per

quoſcum-

quoſcumque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fulgentes, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & eorum locum tenentes, ſublata eis, ac eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, ac interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et adhuc Hieronymum Cardinalem, ac ſucceſſores præfatos ad integram ſolutionem penſionis eidem Magiſtro reſeruatæ huiuſmodi ſibi faciendam iuxta reſeruationis, conſtitutionis, & aſſignationis prædictarum tenorem in infinitum fore efficaciter obligatos. Ac volentes, & eadem auctoritate ſtatuentes, quòd ſi dictus Hieronymus Cardinalis, vel aliquis ex ſucceſſoribus prædictis in dictis terminis, vel ſaltem infra triginta dies illorum ſingulos immediatè ſequentes, penſionem eidem Magiſtro reſeruatam huiuſmodi per eum tunc debitam non perſoluerit cum effectu, lapſis diebus eiſdem Hieronymo Cardinali præfato, vel eius ſucceſſori, ſi Cardinalis, vel Antiſtes fuerit, ingreſſus Eccleſiæ interdictus exiſtat; ſi verò inferior Cardinale, vel Antiſtite præfato erit,

ſen-

ſententiam excommunicationis incurrat, & donec Magiſtro, vel procuratori prædicto, de penſione ſibi reſeruata huiuſmodi tunc debita, integrè ſatisfactum, aut alio ſecum, vel cum ipſo procuratore ſuper hoc amicabiliter concordatū fuerit, ipſe interdictus à relaxatione interdicti; excommunicatus verò prædictus ab excōmunicationis ſententia, huiuſmodi abſolutionis beneficia, præterquàm in mortis articulo constituti, nequeant obtinere. Si verò per ſex menſes dictos triginta dies immediatè ſequentes, interdictus ſub interdicto permanſerit; excommunicatus verò prædic. excommunicationis ſententiam huiuſmodi animo, quod abſit, ſuſtentauerit indurato, ex tunc effluxis menſibus eiſdem, interdictus à regimine, & adminiſtratione dicti Monaſterij ſuſpenſus: excommunicatus autem prædic. eodem Monaſterio priuatus reſpectiuè perpetuò exiſtat; ac Commenda prædicto Hieronymo Cardinali facta huiuſmodi ceſſare, & illa ceſſante, Monaſterium ipſum vacare cenſeatur eo ipſo. Quocirca venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Reginen. & Epiſcopo Amerin. ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicę generali Au-

 di-

ditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, faciant auctoritate noſtra penſionem ipſi Magiſtro reſeruatam prædictam illi, vel procuratori prædicto iuxta reſeruationis, conſtitutionis, & aſſignationis, ac decreti prædictorum continentiam, & tenorem perpetuis futuris temporibus integrè perſolui. Et nihilominus quemlibet ex Hieronymo Cardinali, & ſucceſſoribus prædictis, quem interdicti, & ſuſpenſionis, ſeu excommunicationis ſententias huiuſmodi incurriſſe eis conſtiterit, quoties ſuper hoc pro parte dicti Magiſtri fuerint requiſiti, tamdiu Dominicis, & aliis feſtiuis diebus in Eccleſiis, dum maior inibi populi multitudo ad diuina conuenerit, interdictum, & ſuſpenſum, ſeu excommunicatum publicè annuncient, & faciant ab aliis annunciari, excommunicatumque ab omnibus arctiùs euitari, donec Magiſtro, vel procuratori prædicto de penſione illi reſeruata huiuſmodi tunc debita, fuerit integrè ſatisfactum, ipſeq; interdictus, & ſuſpenſus relaxationis, interdicti, ac ſuſpenſionis: aut excommunicatus, ab ipſa excommunicationis ſententia, abſolutionis beneficia huiuſmodi meruerit

H

ob

obtinere: Contradictores auctoritate noſtra, appellatione poſtpoſita, compeſcendo: non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterij, & Ordinis prædictorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus contrarijs quibuſcumque. Seu ſi Hieronymo Cardinali, & Succeſſoribus prædictis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quòd ad præſtationem, vel ſolutionem penſionis alicuius minimè teneantur; & ad id compelli, aut quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem: & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel ſpeciali, cuiuſcumque tenoris exiſtat, per quã præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam effectus huiuſmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, cuiuſque toto tenore habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, reſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis, decreti,

 vo-

voluntatis, ſtatuti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſexto Pridie Kalen. Nouembris Põtificatus noſtri anno ſecundo.

E. Dat.

Thomas Gualterutius.

A. de Alexijs.

Deforis autem ita reperitur ſcriptum:

Anno à Natiuit. Dom. milleſ. quingenteſimo octuageſimo ſexto die quinta Nouemb. Illuſtriſs. & Reuerẽdiſs. D. Hieron. Card. Ruſticucius pręſens &c. reſeruationi annuæ penſionis trecentorum ſcut. monetæ cum decretis, & alijs regiſtratis, harumque &c. expeditioni conſenſit. Iurauit &c.

Syden.

Regiſtrata apud Thomam Secretarium.

Originalia huius Bullæ aſſeruantur apud Magiſtros Sacri Palatij pro tempore.

Loco ſigilli plumbei. ✠

MA-

MAGISTRORVM SAC. PALATII NOMENCLATVRA.

I.

Sanctus P. Dominicus Guſmanus.

INSIGNE hoc Sacri Palatij Magiſterium Sanctus Pater Dominicus omnium primus obtinuit, qui in Hiſpania ex nobiliſſima Guſmanorum familia ortus, poſt conſequutam Theologicæ facultatis in Palentina Vniuerſitate Lauream, diuino afflante ſpiritu manum ſuam miſit ad fortia, Prædicatorumq. nobilem Ordinem in Catholica fundauit Eccleſia. Poſt eiuſdẽ obtentam ab Honorio Papa III. anno milleſimo ducenteſimo ſextodecimo confirmationem, cum in Vrbe quotidianas ad populum conciones haberet, ſingularique totius Curiæ Romanæ acclamatione audiretur, ab eodem Pontifice Max. cui S. Viri pietas, atq;

do-

doctrina innotuerãt, Sacri Palatij Magiſter, ob cauſas ſuperius enarratas, inſtitutus fuit anno dom. milleſimo ducenteſimo decimo octauo; quod munus cum per annos tres D. Pauli Epiſtolas in Sacro Palatio commentatus cum ſui laude maxima impleuiſſet, inſtantibus Ordinis Generalibus comitijs Bononiam an. 1221. acceſſit, in quibus ea, quæ naſcenti Ordini congrua indicabantur, fuere ſancita. His peractis ab eodem Pont. Honorio Generalis Inquiſitor in tota Lombardia renunciatus, per illam incedens, Manichæorum errores eliminare ſtuduit pluribus eorum ad S. Matris Eccleſię venerationem adductis; alijs igne & ferro perditis. Bononiam tandem reuerſus, vigilijs, laboribus, ac ieiunijs fractus, in morbum incidit, grauique capitis dolore, ac longa dyſenteria vexatus, die 6. Auguſti fœlicem animam creatori reddidit, cum Romæ in totius Vrbis conſpectu tres mortuos ad vitam reuocaſſet, innumerabileſque hæreticorũ acies in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, lingua, & calamo profligaſſet, atque euertiſſet, vt inquit Odoricus in Annal. Eccleſiaſt. an. 1215. num. 17. Et ſupra centum millia Albigenſium ad Eccleſiæ vnitatem reduxiſſet. Pri-

mus in Eccleſia Inquiſitor fuit ab Innocentio III. an. 1216. contra hæreticam prauitatem delegatus. In Lateranenſi Concilio coram eodem Pontifice contra Ioachini Abbatis errores facũdo ore perorauit. Roſarium à B. Virg. Maria acceptum, Chriſti fidelibus omnium primus anũciauit, quod hæreditario iure filiis ſuis in populis promouendum reliquit. Miraculis clarus in Sanctorum Album à Gregorio IX. Pont. Max. relatus fuit Reate anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quarto, tertiò Id. Iulij Pontificatus ſui 8. prout videre eſt in Bzouij Annalib. Eccleſiaſt. ad annum præfatum num. 1. qui eius canonizationis Bullam refert. Scripſit S. Pater, inſigniſque Magiſter.

Libros duos contra Albigenſium errores.
In D. Pauli Epiſtolas.
In Euangelium D. Matthæi.
De Laudibus B. Virginis.

Fernandez in Concertat. Prædicat. Lucarinus Epiſc. Ciuitatis Plebis in Adnotationib. ad Indicem lib. prohibit. quæ M S. in Vaticana Bibliot. aſſeruantur. Caſtill. & Auct. ſuprad.

B. Bar-

I I.

B.Bartholomæus de Bragantijs.

POſt S.P.Dominicum Sacri Palatij Magiſteriũ obtinuit B. Bartholomæus de Bragantijs Vicentinus, eiuſdem S. Patris dilectus diſcipulus, ſanguinis nobilitate, doctrinæ præſtantia, vitæque ſanctimonia illuſtris, quem poſtmodum Innocentius IV. Nimoſienſem Epiſcopum in Cypro creauit dat. Peruſij Apoſt.lit. ſui pont. an.2.ſal. verò 1246. vt in eiuſdem Vaticanis Regeſt. epiſtola 111. habetur, illumque idem Pont. Max. ſuis manibus conſecrauit, & in Syriã Legatum de Latere ad S.Ludouicum Gall.Regem an. 1248.miſit. At Rex Magiſtri ſanctitate cognita,eo deinde vſus eſt in rebus ad animę ſalutẽ ſpectantibus, apud quẽ etiã animæ labes per voluntariã confeſſionem deponebat,cunctaque ex eius cõſilio,& voto agebat.In Galliã poſtmodum cum Sancto Ludouico anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quarto reuerſus, ab Alexandro IV. Pont. Max. ad Vicentinam Eccleſiam translatus fuit anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo ſexto 15. Kal. Febr. In ea Sede

conſtitutus probos exemplo firmauit, improbos ſacro eloquio ad meliorem frugem reduxit, hæreticoſque doctrina confudit, à quibus ſæpius inſidijs impetitus, multa pertulit mala, tandemque ab Ezelino Lombardiæ tyranno, atque Eccleſiæ hoſte ſæuiſſimo in exilium pulſus, longe à ſua diœceſi vixit ad annum vſque 1260. quo Ezelinus, Pontificijs, & fœderatorum armis profligatus, vulnere accepto interiit. In ſuam Eccleſiam reuerſus Bartholomæus, Vicentinæ Ciuitatis Princeps à populo, Ciuibuſque electus, vrbem illam ſpirituali, temporalique gladio tãta cum pietate, ſanctitate, prudentia, atque iuſtitia rexit, vt communi voto Pater Patriæ, acclamatus fuerit. Horum igitur ſama permotus Rodulphus Cæſar eum vnà cum Aquileienſi Patriarcha ſuum in Italia Vicarium conſtituit, inſecutiſque temporibus Apoſtolicæ Sedis Nuncius in Angliam, & Galliam directus eſt. Eius vitæ ſanctimoniam cum S. Ludouicus Rex haberet exploratam, vnam ex Spinis Coronæ, qua Chriſtus Dominus in paſſione ſua coronatus fuit, eidem pro magno munere dedit, quam an. dom. milleſ. ducenteſimo ſexageſimo Vicentiã detulit, vbi in honorẽ Sac. Coronę Spi-

neæ Eccleſia cum Ordinis Conuentu conſtructa, in eadem propria manu illam collocauit, publico huiuſmodi donationis inſtrumento cõfecto, quòd Vghellus in ſua Italia Sacra tom. 5. inter Vicẽtinos Paſtores refert ſub nu. 41. Viuere deſit anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo in eadem noſtra Eccleſia S. Coronæ prout elegerat, conditus; cuius corpus quinquageſimo tertio ab eius obitu anno incorruptum repertum, in nobile marmoreum ſepulchrũ ſolemni pompa, populique concurſu maximo illatum fuit. Eius vitam Marcus Antonius Thienæus ſcripſit in Catalogo Sanctorum, & Beatorum Vicentinorum ſub die 20. Maij.

Reliquit piiſſimus & doctiſſimus vir poſteris ſequentia ſui ingenij monumenta.

Commentaria ſuper Sac. Scripturam.

De Cœleſti Hierarchia.

Libroſque D. Dionyſii in Apoſtolico Palatio enodauit, quos doctiſſimis commentariis illuſtrauit. *Vghellus Itall. Sac. tom. 5. Le Febure in Manual. Hiſtor. Spondan. in Auctar. Chronolog. ad Annal. Baronij*

P.F. Ani-

I I I.

P. F. Anibaldus Anibaldenſis.

IN B. Bartholomæi locum Innocentius III. Pontifex P. F. Anibaldum Anibaldenſem Sac. Palatii Magiſtrum nominauit. Hic Romæ ex nobiliſſima Senatoria Romana familia Anibaldenſi ortus, Dominicanam togam in S. Sabinæ Cœnobio induit, ſub qua natalium ſplendori pietatem, humilitatem, vitæque probitatem non vulgarem addens, præſtantiſſimi viri in Romana Curia ſibi nomen cōparauit. Pariſiis ſacris litteris ſtrenuam operam impendens, celeberrimus Sac. Theologiæ Doctor ab illius Vniuerſitate ſalutatus fuit. In Vrbem reuerſus, dum in præfato S. Sabinę Cœnobio publicè ſententiarum libros interpretaretur, ab Innocentio IV. Sacri Palatii Magiſter creatus fuit. In hac nobili præfectura, tanquam lucerna ſuper candelabrum conſtitutus, pietatis, & doctrinę radiis Romanæ Curiæ illuxit. In enodandis ſacræ Scripturæ difficilioribus arcanis maxima dicendi claritate effulſit. Puritatis candor ita in illo enituit, vt mori potiùs, quàm fœdari de-

legerit. Cum S. Angelico Doctore maximo familiaritatis vinculo aſtrictus fuit, eiq. S. Doctor librum ſecundum Sententiarum dicauit. Quibus omnibus permotus Vrbanus Papa IV. an. milleſ. ducenteſimo ſexageſimo tertiò ipſum S. R. E. Cardinalem creauit; in qua dignitate conſtitutus primœuum in obſeruantia regulari rigorem in victu, & veſtitu non temperauit. Cum Riccardo de Anibalis agnato ſuo, Io. Caetano Vrſino, & Iacobo Sabello à Clemente Papa IV. in Siciliam cum poteſtate Legati à Látere, vt Carolum Siciliæ Regem Regio diademate redimiret, atque erga Apoſtolicam Sedem iuramentum fidelitatis ab eodem reciperet, directus fuit. Poſt diuturnum annorum duorum, nouemque menſium Romani Pontificatus interregnum, vt Gregorius X. eligeretur non modicum inſudauit, ſub quo in Vrbe Veteri vale dixit mortalibus anno milleſimò ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo; in noſtro S. Dominici templo, cùm hoc breui elogio conditus.

Vrbs Genitrix: Genus Anibalum, ſors Presbyter:
Ordo Dominici: fons diuinus prelatio Cardo.
Quem decorat titulo duodenus Apoſtolorum.

Scripſit lib. Quod libetorum & ſuper quatuor lib.

lib. Sententiarum. *Lucarin. vbi ſupra* Plod. *inter Card. Ord Fernand. in Catal. Mag. Sac. Pal.*

I V.

P. F. Guillelmus Bonderinen.

PRomoto ad purpuram Anibaldo, in eius locum Sacri Palatij Magiſter renunciatus fuit P. F. Guillelmus Bonderinenſis ab Vrbano IV. an. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio. Fuit Guillelmus, ſeu Vvillermus vt alii tradunt, natione Anglus de Prouincia Anglicana, in qua Ordinis habitum apud Londinum aſſumpſit. Pariſijs cum F. Petro de Tarantaſia, qui ad Pontificatum ſub nomine Innocentij V. aſcendit an. 1276. & Card. Anibaldenſi ſtudijs vacauit; quo procurante, poſt diuerſas in ſua Prouincia Conuentuum obitas præfecturas Sacri Palatij Magiſteriũ obtinuit, in quo pluribus annis cum ſui nominis, & Ordinis laude præfuit. Quieuiuit in pace circa annum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimũ, è viuis ereptus antequam collegæ ſui Petri de Tarantaſia aſſumptionem ad Pontificatum

cer-

cerneret, relictis poſteritati præclaris ingenij ſui monumentis. Scripſit enim.

Super Thrænos Ieremiæ.
Super Cantica Canticorum.
Super Epiſt. ad Romanos.

Lucarin. & Ferand. vbi ſupra Plod. p. 2. lib. 1.

V.

P. F. Petrus Angelellius.

POſt Bonderinenſem, Sacri Palatij Magiſter renunciatus eſt à Clemente Papa IV. P.F. Petrus Angelellius Lucenſis ex Romana Prouincia. Fuit Petrus multiplici eruditione ornatus, & ſacræ Theologiæ Laureatus celebris, cumque in Romana Curia ſibi docti, ac cordati viri communem exiſtimationem captaſſet, à Gregorio X. Lucen. Epiſcopus electus fuit die 14 Maij anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Ab eodem Pont. Max. ad Lugdunenſe Concilium vocatus, quod an. milleſ. ducēteſimo ſeptuageſimo quarto menſe Maio celebratū fuit, ibidem mortalitatis debitum perſoluit, apud noſtros cōditus. *V ghell. tom. 1. in Ep. Luc.*

P.F.

V I.

P.F. Raymundus de Corſauino.

SAcri Palatij Magiſterium poſt Angelellij aſſumptionem ad Epiſcopatum Lucenſem, à Gregorio X. an. 1272. obtinuit P. F. Raymundus de Corſauino Aragonenſis, qui in Pariſina Vniuerſitate laureatus, Iacobo Aragoniæ Regi, Balearium Inſularum, ac Valentiæ expugnatori in paucis carus extitit: eoque è viuis ſublato an. 1276. à Iacobo eius filio, qui Maioricam regendam ſuſceperat, plurimum adamatus fuit, & ipſo promouente Balearium Inſularum Epiſcopus à Martino IV. primo ſui pontificatus anno, qui fuit ſalutis milleſimus ducenteſimus octuageſimus primus, creatus eſt; eaque in dignitate ſupra quindecim annos laudabiliter vixit. *Ex M.S. Vghell. Luca. in Fernand. & Plod. vbi ſup.*

V I I.

P. F. Vgo Seguin.

RAymundo P. F. Vgo Seguin de Bibliomo Aruernen. diœceſis in Magiſterio Sacri

Pa-

Palatij ſucceſſit à Martino Papa IV. delectus. Galliarum Regi carus extitit, cuius intuitu maximas conſequutus fuit dignitates. Primò enim ex Magiſtro Sacri Palatij (ad quod munus ex Lectore Theologiæ in Conuentu S.Sabinæ de Vrbe aſſumptus fuerat) S. R. E. Cardinalis Tit. S.Sabinæ à Nicolao IV. an. 1288. creatus eſt, moxque Archiep. Lugdunēſis; deinde Oſtien. & Veliternus. Fuit Vgo ſententiarum D. Thomæ defenſor acerrimus: eiuſque doctrinam, quoad vixit, ſemper ſectatus eſt. Romæ vitam cum morte cōmutauit, 3. Kal. Ian. an. 1298. relictis poſt ſe ſequentibus ingenij ſui monumētis.

De Viſione Diuinæ eſſentiæ.

Librum Sermonum variorum.

Commentaria in Thrænos Ierem.

Contra corruptorium D.Thomæ.

Sepultus fuit apud S. Sabinam ante Aram Max. cum ſequenti elogio marmori inſculpto:

Hugo vocatus homo fuit hic & de Bibliomo
Per mortem clarum dedit hunc Aruernia carum
Ordinis hic Frater, quippe dicat hunc bona mater
Edidit ad ſtudia Doctorem Theologia
Cui ſocios Petrum, Paulum det gratia Chriſti:

Ex ſuprad. Auct. & Vghell. tom. 1.

P.F.

VIII.

P.F.Guillelmus Petri de Godiuo.

POſt Vgonem P.F.Guillelmus(ſeu Villelmus vt Galli dicunt) Petri de Godiuo Baiõnenſis, Toloſanæ diœceſis & Pariſinus doctor an.1288. Sacri Palatij Magiſter nominatus eſt. Fuit Guillelmus modicæ ſtaturæ, ac deformis, ſed mirandi ingenij, maximæque claritatis in enodandis Theologiæ, & Sacræ Scripturæ arcanis: cumque eius doctrinæ fama in Apoſtolica Curia per omnium ora volitaret, à Clemente V. an. milleſimo trecẽteſimo duodecimo S.R.E. Card. ſub Tit. S. Cæciliȩ creatus fuit; & à Io: XXII. die 12. Septemb. an. 1317. Sabinenſis Epiſcopus inſtitutus, in Hiſpaniam mox Legatus de Latere directus, ibi in congregata Synodo Valliſoletana multa decreuit in deperditæ diſciplinæ Eccleſiaſticȩ reſtaurationem an. 1322. Quinque cœnobia Ordini à fundamẽtis conſtruxit, Eccleſiaſque tres miræ pulchritudinis, vnam ſcilicet in conuentu Auenionen. alterã in Toloſano, tertiam in Baionenſi. Scripſit.

De Nuptijs Chriſti, & Eccleſiæ.

Librum ſermonum variorum.

Et Librum complectentem iura omnia, atq. conceſſiones, & priuilegia Rom. Eccleſiæ facta & ab ea alijs collata.

Auenione è viuis raptus fuit optimus Paſtor die 4. Iunij an. milleſ. trecenteſimo trigeſimo ſexto, delatus poſtmodum Toloſam, in noſtra Eccleſia ad læuam Aræ max. conditus, ſequenti ad tumulum inſcriptione appoſita.

Dominus Fr. Villermus Godiuus.
Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis.

Ex ſupradic. Auctoribus.

I X.

P. F. Guillelmus Gauantus.

AD Purpuram aſſumpto Guillelmo Petri de Godiuo, P. F. Guillelmus Gauantus, de Lauduno Gallus inſignis Pariſinus doctor an. 1312. à Clemente V. Sacri Palatii Magiſter declaratus fuit. Inter viros Ordinis doctiſſimos meritò recenſetur à noſtris Scriptoribus Gauãtus, ingenii præſtantia, profunditate doctrinæ, & dicendi claritate præ cœteris ab omnibus cõ-

mendatus. Nouem annis in hac nobili præfectura perſtitit, poſt quos à Io: XXII. die 11. Aprilis anni milleſimi trecēteſimi vigeſimi primi, Viennenſis Archiepiſcopus creatus fuit. Doctrinæ D. Thomæ propugnator ſemper acerrimus, illius impugnatores verbo, & ſcripto confudit: nominatur propterea in quodam decreto Stephani Pariſienſis Epiſcopi de approbatione doctrinæ eiuſdem Angelici Magiſtri, cum Gulielmo Pariſienſi an. 1324. Translatus poſtmodum fuit ab eodem Pont. Max. an. milleſ ducenteſimo vigeſimo octauo ad Tholoſanam Archiepiſcopalem ſedem. Quatuor Præbendatus, B. Dominici nuncupatos, in Metropolitana ſua fundauit die 10. Decemb. an. 1340. ſic cognominatos à ſua Dominicana Religione, quam ipſe profeſſus fuerat. Ex veteri item ſcheda obſeruantiæ Toloſanæ an. 1345. Iunii 13. conceſſit Collegiatis Narbonen. Vniuerſitatis, petente Guasberto Arelaten. Epiſcopo, facultatem faciendi exomologeſim Cappellanis eiuſdem Collegii. Tandem oculorum lumine penè orbatus, Toloſanam Eccleſiam in fauorem Card. Raymundi de Cauillac dimiſit, cōgruà penſione pro ſui neceſſaria ſuſtētatione ſibi conſtitu-

ta, an. millesimo trecenteſimo quadrageſimo ſeptimo.

Scripſit varia opuſcula in defenſionem doctrinæ Diui Thomæ Doctoris Angelici. *Gall. Chriſt. tom. 1. Lucarinus & Auct. ſupracit.*

X.

P.F. Raimundus Bequinus.

GAuanto P.F. Raimūdus Bequinus Toloſanus, Pariſienſis nobilis Laureatus, in Sacri Palatii onere laudabili ſucceſſit, à Io: XXII. adlectus, eodem anno 1321. quo ille ad Viennen. Eccleſiam euectus fuit. Duobus annis in Apoſtolica Curia Magiſter emicuit, euaſitque poſtmodum Nemauſensis Epiſcopus in Gallia primò, à Io: XXII. anno millesimo trecentesimo vigesimo tertio creatus, ad Hieroſolymitanum Patriarchatum poſtmodum ab eodem Pont. Max. ſequenti anno tranſlatus, quo 21. Iulii Sacro Collegio ſolitum ſubsidium perſoluit. Quatuor annis in Patriarchatu illo vixit, compleuitque dies ſuos in ſenectute bona ad patres appoſitus an. 1328. *Ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Io:*

Pont. Olmeda in vita Heruei Magiſtri Ord. Lucarinus vbi ſupra & Vghell. in Manuſcript.

X I.

P.F. Io: de Lemoyſi.

ASſumpto ad Nemauſenſem Eccleſiã Raimundo Bequino, Sacri Palatij Magiſteriũ obtinuit P.F. Io: de Lemoijsi Gallus ex Prouincia Franciæ an. milleſ. trecenteſ. vigesimo tertio à Io: XXII. Mirabilis ingenii, ac doctrinæ vir extitit Io: in Parisina Vniuersitate laureatus celeberrimus, maximaque in agendis dexteritate præditus, ob quas virtutes Prouincialis Franciæ primò; à ſacris confeſſionibus Philippo IV. Galliæ Regi poſtmodũ fuit, apud quem egit vt Iudæi ex ſuo Regno eicerentur, prout contigit an. 1321. Ad eiuſdem Regis inſtantiam à Io: Papa XXII. Sacri Palatii Magiſter renunciatus, dum ad maiora properaret, dierum ſuorum curſum compleuit non dum peracto collati sibi muneris anno. *Taeg. in monum. Ord. Lucarin. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 2.*

P.F.

XII.

P.F.Durandus de S.Portiano.

IO: de Lemoyſi P F. Durandum de S.Portiano Gallum, inſignem Pariſienſem doctorẽ in Magiſterio Sacri Palatij ſucceſſorem habuit, promouente Io: XXII. eodem anno 1323. quo ille NemauſenſeSacerdotium fuit conſequutus, in quo cum ſui nominis, & Ordinis laude maxima præfuit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum ſextum, quo ab eodem Pontifice ſub die 24.Ianuarij Meldenſis Epiſcopus renunciatus fuit. Octo propemodum annis Meldenſi Eccleſiæ prefuit, habuitque etiam cõmendatam Anicienſem Epiſcopalem ſedem prout priſca illa ferebat ætas, cuius rei extat teſtimonium in ipſius Cõmentarijs ſuper Sentent. libros, quibus ſe iuuenem manum appoſuiſſe, ac ſenem cõpleuiſſe fatetur: ſubditque ſe Meldenſem, & Anicien. Eccleſias Paſtorem, & Rectorem gubernaſſe. Ex quo pro indubitato habemus Meldenſem Epiſcopũ ipſum fuiſſe, Rectoremq. Aniciẽſem.Inſuper ibidẽ ſubdit ſe veritatem S. Scripturæ docuiſſe in Sacro Palatio.

Mul-

Multa ſcripſit Durandus, primò in defenſionem doctrinæ Angelici Doctoris; poſtmodum autem extitit eiuſdem impugnator acerrimus; ex quo factum eſt vt in aliquos inciderit errores, qui graui cenſura notantur à Theologis: ipſe verò Catholicus optimus in præfatione ſecũdi ſcripti ſuper Magiſtrum Sententiarum ita proteſtatur. *Et quoniam interpretatio dubiorum Sacræ Scripturæ ad Sanctam Eccleſiam Romanam, & Catholicam pertinet; omnia opera mea eius correctioni totaliter ſuppono.* Fuit Durandus fœlici admodum ingenio ditatus in ſuorum conceptuum arcanis manifeſtandis, perſpicacique acumine ad abditiſſima quæque penetranda. In ſæculari Philoſophia pleniſſimè eruditus, in ſcholaſtica Theologia profundiſſimè verſatus, & in diuinarum ſcripturarũ cognitione ita excultus, vt in Academijs tanquam doctrinarum dux, & Anteſignanus propriam Cathedram commeruerit; eamque noſtris etiam temporibus Literatorum Orbis conſpiciat. Quieuit in pace an. milleſ. trecenteſimo trigeſimo quarto Idibus Septemb. ſub qua die Anniuerſarium in ſua Meldenſi Eccleſia, quam annis octo rexit, habet; in cuius Choro conditus iacet. Reliquit poſteris præclaros in-

ge-

genij ſui partus ; ſcripſit enim.

Commentaria duo in quatuor lib. ſentent.
De viſione diu. eſſentiæ ante diẽ Iudicii.
De Legibus.
De Inſtructione Cleri.
De Concilii celebratione.
Quæſtiones varias.
Quodlibeta diuerſa.
De Origine Iuriſdictionum.

Lucarin. vbi ſup. Luſit. in Bibliot. Gall. Chriſt. tom. 3.

X I I I.

P. F. Dominicus Grenier.

SVcceſſorem in Magiſterio Sacri Palatii habuit Durandus P. F. Dominicum Grenier Gallũ de Conuentu Toloſano à Io: XXII. promotum, anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto Ianuariæ mẽſe, qui in Pariſina Vniuerſitate Theologiæ doctorali Laurea inſignitus, poſt diuerſas in ſua Prouincia obitas præfecturas, Pœnitentiarius Apoſtolicus inſtitutus fuit, deinde Sacri Palatii Magiſter renũciatus, huic muneri duobus tantùm menſibus præfuit; nam

ab eodem Pont. Max. ad Appamienſem Eccleſiam eueᶜtus fuit die 13. Martij eiuſdem anni milleſimi trecenteſimi vigeſimi ſexti. Extant in Toloſano conuētu Apoſtolicę litteræ Io: XXII. an. 1330. & Benedicti XII. an. 1335. eidem datæ. Erga Ordinem, atq. ſuum Toloſanum cœnobiū maximè munificus fuit, in cuius maiori clauſtro Sacellum in honorē S. Antonini Mart. pro Fratrum ſepultura conſtruxit; nec non cōclaue pro hoſpitibus, & infirmis ibidem à fundamentis erexit: fuit verò opus cappellæ perfectum die 7. Nouemb. an. 1341. cuius rei teſtimonium proſtat ex ſequenti memoria eidem affixa.

Fr. Dominicus Domini cultor benedictus.
Doctor mirificus, & Epiſc. Appamien.
Sumptibus immenſis opus hoc fabrefecit amicus.
Inde Deo gratus regnet ſine fine beatus.

Viginti annis huic Eccleſiæ præfuit optimus Paſtor, quieuitque in Domino an. 1347.

Scripſit doctus, piuſque vir.

Super libros hiſtoriales Bibliorum.

Super Pentateuchum.

Gall. Chriſt. tom. 2. & Auct. ſuprad.

X I V.

B.Bartholomæus de Piſcialis.

ASſumpto Greniero ad Appamien. Eccleſiam, Io: Papa XXII. Sacri Palatij Magiſtrum B.Bartholomæum de Piſcialis, doctrinæ, & ſanctitatis fama in Apoſtolica Curia celebrem nominauit an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſexto. Hic Bononiæ nobili ſanguine ortus, in eiuſdem ciuitatis cœnobio Dominicanum habitum induit, ſub quo orationibus, & ſacris ſtudijs addictus, in pietatè, atque doctrina mirum in modum profecit. Fuit Bartholomæus Angelici Doctoris auditor, ex quo tanquam puriſſimo virtutum omnium fonte, quid Dominicanum ſectatorem deceat, didicit. Eius illibatæ doctrinæ propugnator inuictus quoad vixit, extitit. In hoc nobili Magiſterio conſtitutus cum ſcientia modeſtiam coniungens, in maxima exiſtimatione apud Apoſtolicam Curiam, ipſumque Pontificem Max. ſemper habitus fuit, à quo licet reluctans, & non niſi obedientia compellente, Torcellanus Epiſcopus anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo octauo effectus eſt.

eſt. In illa Eccleſia conſtitutus pauperum, viduarum, & orphanorum Pater, eorum neceſſitatibus copioſis eleemoſynis ſubueniebat. Anno autem milleſ. trecenteſimo trigeſimò tertio ab eodem Io. Pontifice Armeniæ Archiepiſcopus creatus fuit, vt populum illum ſchiſmate coinquinatum, atque ab Apoſtolica Sede auerſum, ad S. Rom. Eccleſiæ gremium, & venerationem reuocaret. Suſcepit alacri vultu nouus Archiepiſcopus demandatum ſibi munus, ſperans ſe copioſum in vinea domini Sabahot fructum producturum, votique compos Domino cooperante effectus eſt; nam plurimos ſchiſmaticos ad Eccleſiæ vnitatem adduxit, multoſque infideles ſacro lauacro regenerauit. Verùm cũ id Armeniæ Regi, eiuſque miniſtris ſummopere diſpliceret, ab eiſdem captus, & in carcerem coniectus, poſt plurima mala conſtanti pectore ſuperata, tandem combuſtis lento igne manibus, fœlicem ſpiritũ Deo reddidit, apud noſtros ibidem ſepultus, vbi miraculis clarus Armenæ Eccleſiæ velut patronus à cunctis fidelibus honoratur. *Galan. in Conciliat. Eccleſ. Armena cum Latina. Plod. p. 1 lib. 2. Vghell. tom. 5. inter Torcell. Ep.*

X V.

P.F.Petrus de Pireto.

AD Torcellanam Epiſcopalem ſedem aſſumpto B. Bartholomæo, P.F. Petrus de Pireto Gallus Sacri Palatij Magiſterium à Io: XXII. conſequtus eſt, qui cum eſſet Pariſinus Doctor non vulgaris,& Iacobo Furnerio S. R.E. Cardinali ex Ciſtercienſi Ordine in paucis carus, eo ad Apoſtolicum culmen ſub Benedicti XII. nomine aſſumpto an. 1334. Mirapicenſis Epiſcopus ab eodem ſequenti anno creatus eſt, ex qua Eccleſia idẽ Pont. Max. aſſumptus fuerat ad totius regimen chriſtiani orbis. Vixit in ea dignitate Paſtor optimus vſque ad annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum ſeptimũ, quo vitæ curſum compleuit, in ſua Cathedrali conditus, de quo Gallia Chriſtiana ita ſubdit. *Erat autem Ordinis Dominicanorum vt patet ex inſcriptione, quæ proſtat Altari B. Mariæ retrò chorum Cathedralis*. Plod.p.2.lib.2. Luſit. in decade ad an.1290.Raz.& Gall.Chriſt.inter.Mirap.Ep.

Ex quibus apparet quantum aberrauerint Authores Galliæ Chriſtianæ, qui confundentes no-

noſtrum Petrum de Pireto cũ Petro de Bireto, ſeu Bereto Carmelita Clementi VI. à Sacris cõfeſſionibus, & Epiſcopo primùm Graſſen. deinde Vaſionen. eundem Sacri Palatij Magiſtrũ vocitant cum Ludouico Iacobo in Bibliotheca Carmelitana, prout dicimus infra in Raymundo Durandi num. xvij.

X V I.

P.F. Armandus de Bellouiſu.

SVcceſſorem habuit Petrus de Pireto in Sacri Palatij Magiſterio P.F.Armandum de Bellouiſu Hiſpanum à Benedicto XII. anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo quinto creatum, teſte Olmeda noſtro antiquuo Ord. Scriptore, qui de Magiſtris Generalibus, & rebus ſub eiſdem geſtis nobile opus ſcripſit, quod in membranis manuſcriptum Bibliotheca Mag. Generalis aſſeruat.

Fuit Armandus vir doctus, & pius vt opera eius teſtantur, præfuitque huic muneri laudabiliter pluribus annis, in religioſa paupertate vitam degens, ab omni Eccleſiaſtica prælatura

alie-

aliehus, quieuitque in pace circa annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum. Scripſit in commune ſtudioſorum ſolatium.

De Traſcendentibus.

De Prædicamentis.

De Secundis intentionibus.

Super Opuſc. D. Th. de Ente, & Eſſentia.

Scripſit quoque declarationem difficilium terminorum, tam Theologiæ, quàm Philoſophiæ, ac Logicæ, quod opus Cardinali S. Euſebij, cui erat maxima familiaritate coniunctus, dedicauit.

Olmeda in vita Heruei Mag. Ord. Lucarinus & alij Script. ſupracit.

XVII.

P. F. Raimundus Durandi.

POſt Armandi exceſſum ſubrogatus eſt in Sacri Palatij Magiſterio à Benedicto XII. P. F. Raimundus Durandi Gallus cuius in Clementis VI. Vaticanis Regeſt. fit mentio anno milleſimo trecēteſimo quadrageſimo tertio ſub die 23. Iunij, & anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto ſub die 7. Septemb. ſicut

etiam

etiam teſtatur eruditiſſimus Epiſc. Lucarinus in ſuis Notis ad Indicem ſupracit. quieuitque in pace ſequenti anno 1346. *Ex ſuprad. Auctorib.*

Hoc tempore quidam Carmelitani inſtituti ſectatores, quos incautè ſequti sũt authores Galliȩ Chriſtianæ, Petrum quendam de Bireto, ſeu Bereto Carmelitam Sacri Palatij Magiſtrũ falsò vocitant, quem ad Graſſenſem Eccleſiam promotũ poſtmodũ fuiſſe aſſerunt. Gallia Chriſtiana tom.2. inter Graſſen. Epiſ. de eo hæc tantùm habet: *Petrus ex Ordine Religioſo creatus Epiſcopus 1345. 26. Iunij. Ex Actis Conſiſtorialibus.* Et ibidem immediatè poſt recenſet Graſſen. Epiſcopum Ioannem electum an. 1349. 6. April. ex lib. prouiſ. Prælat. Vatic. Hunc autem Petrum fuiſſe Petrum de Bireto Carmelitam conſtat, qui poſtea translatus eſt ad Vaſionen. Eccleſiã; & de eo tom. 3. inter Vaſionen. Epiſc. eadem Gallia Chriſtiana ita ſubdit: *Petrus de Bereto Ordinis Carmelitani Magiſter Sacri Palatij, Clementi VI. à confeſſionibus, patria Narbonen. ex Epiſcopo Graſſenſi renunciatur Vaſionen. ſedebat an. 1348. & 1350. Multa ſcripſit in Theologia &c. ex Bibliotheca Carmelitana Ludouici Iacob.*

At quomodo potuit hic eſſe Magiſter Sacri

Pa-

Palatij, atque ad Graſſen. Epiſcopatum aſſumi die 26. Iunij anni 1345. ſi ex ſupracitatis Vaticanis Regeſt. conſtat Raimundũ Durandi à die 23. Iunij an. 1343. vſq. ad diem 7. Sept. 1345. in Sacri Palatij Magiſterio præfuiſſe? Et ſi Petrus Carmelita præfatus erat Magiſter Sacri Palatij quando aſſumptus fuit ad Epiſcopatum Graſſen. quare de tali Magiſterio Acta Conſiſtorialia mentionem non faciunt, pro vt ſolent in omnibus huiuſmodi Magiſtris?

Fuit quidem Petrus de Bireto Carmelita, vir doctus, qui multa ſcripſit, Clementi VI. à confeſſionibus, atque Lector in ſcholis Sacri Palatij, quo decepti Authores prædicti, inter Lectores Sacri Palatij, & Magiſtros eiuſdem diſcrimen ignorantes, ipſum Sacri Palatij Lectorem, Magiſtrum eiuſdem incautè nominauere: (in quem errorem etiam quidam Ord. Minorum ſcriptores, de ſuis Lectoribus Sacri Palatii tractantes, incidere.) Ni dicere velimus Authores præfatos nominum ſimilitudine circumuentos fuiſſe, vt ſupra num. xv. cum de noſtro Petro de Pireto tractamus, referimus.

P.F.

XVIII.

P.F.Io: Morlandinus.

SVcceſſorem habuit in Magiſterio hoc Raimundus Durandi P.F. Ioannem Molandinum Lemouicenſem Gallum Prouinciæ Tolosanæ à Clemẽte VI. creatũ, cuius memoria habetur in Regeſt. Vatic. eiuſdẽ Pont. ſub die 17. Septemb. anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo ſeptimo, eodẽ Lucarino Epiſ. teſte; ex Inquiſitore Toloſano aſſumptus. Fuit Io: de Lemouicen. conuentu, Gherardo Card. de S. Adimaro ex Ord. noſtro aſſumpto in paucis carus, quo procurante apud Clementem Pont. Max. patruum ſuum S. Palatii Magiſter, poſt varias in Ordine obitas præfecturas, creatus eſt. E viuis autem ſublato Guarino Magiſtro Generali, in eius locum Barchinonæ communi Patrum ſuffragio Ordinis noſtri clauũ obtinuit an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono, ſequentiq. an. ab eodẽ Põt. Max. S.R.E. Card. ſub Tit. S. Sabinæ creatus, in ea dignitate, nec veſtitũ, nec victũ cõſuetum Ordinis immutauit. Obiit Auenione an. milleſ. trecenteſimo quinquageſimo octauo apud

noſtros ſepultura electa. Scripſit doctus vir.

De Reparatione lapſi.

Sermones multos.

Olmeda in eius vita, Lucarin. & Auct. ſupracit.

X I X.

P.F. Guillelmus Sudrè.

ELecto ad ſupremũ Ordinis regimen Morlandino, in Magiſterio Sacri Palatii ſubſtitutus fuit ab eodem Clemente VI. an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono P. F. Guillelmus Sudrè Gallus, patria Tullenſis de Conuentu Briuenſi, vir omnium ſcientiarum corona redimitus, potens in opere, & ſermone, fuitque ob ſuas virtutes, atque præſtantes animi dotes, in maxima exiſtimatione apud Pontificē Max. illiuſque Curiam. Eius mentio habetur in Regeſt. Vaticanis eiuſdem Clementis P.M. ſub die 24. Nouemb. an. 1349. Lucarino teſte. Tandem anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſexto ab Vrbano Papa V. S. R.E. Card. creatus, Legatuſq. in Regnũ Neapolit. miſſus, an. 1369. Maſſilienſis Paſtor renunciatus eſt; dieq. 7. Decemb. eiuſ-

eiuſdẽ anni pro Philippo deceſſore ſuo in Maſſilien. Eccleſia, recognouit Apoſtolicam Sedem Auenione obiit 4. Kal. Octob. ſub Gregorio XI. anno milleſimo treconteſimo ſeptuageſimo tertio, ibidem apud noſtros ſepulturæ traditus cũ hac breui epigraphe. *Requiescat in pace.* Scripſit.

De Miſteriis S. Crucis.

Super argutias Logicæ.

Epiſtolas plures in cauſis Fidei,

Ex lib. prou. Prælat. Vrb. V. tom. 3. Gall. Chriſt. Olmeda in vita Io: Morlandini Mag. Ord. Plod inter Card. Lucarin. vbi ſup. & Vghell in M.S.

X X.

P.F. Ioannes de Tambaco.

AD purpuram euecto Guillelmo Sudrè, eodem anno 1366. Vrbanus V. ad Imperatoris inſtantiam Sacri Palatii Magiſtrum nominauit P. F. Io: de Tambaco, virum ſuo ſæculo nemini ſecundum. Hic natione Teuto, Argentinenſis cœnobii nobilis Alumnus, pietate, & religione celebris, in ſacris literis verſatiſſimus, primus Pragenſis Studii noſtri in Bohemię Pro-

uincia Regens extitit, in quo, cum præſtantiſſimi viri ſibi nomen comparaſſet, ab Vrbano V. Sacri Palatii Magiſterium obtinuit: de quo ita ait Olmeda in Simonis Lingonien. Mag. Ord. vita: *Poſt Guillermum verò aſſumptus eſt ad Magiſteriū Sacri Palatij F. Io: de Tambacho Prouincia Saxoniæ, Conuentus Argentinen vir ſanctiſſimus, primuſque Regens ſtudij Pragen. ad inſtantiam Imperatoris, & Regis Caroli. Multa ſcripto mandauit iſte, quæ viri ſupereminentem, ſuperfluentemque ſapientiam præſeferunt; & quæ etiam extranei non ſilent. Migrauit poſt annum octogeſimum ætatis ſuæ, geſtis etiam inſignibus decoratus.*

Quæ autem ſcripſit Io: ſunt iſta.

De Culpa, & gratia.
De Amore virtutum.
De Beatitudine.
De Simonia Clauſtralium.
De Ingrato commodo Sacerdotum.
De Proprietate Mendicantium.
De quarta, & eius Moderatione.
De Priuilegiis exemptorū circa interdictū
De Identitate Indulgentiarum.
De Reparationibus.
De ſenſibilibus deliciis Paradiſi:
De Præconiis S. Io: Euangeliſtæ.

Di-

Directorium Confeſſorum.

Sermones varij.

Volumenque magnum in quindecim lib. diuiſum, quod vocauit Conſolationem Theologiæ impreſſum Leridæ, eſtque in Barberina Bibliotheca. *Luſit. in Bibl. Olmeda vbi ſup. & Fernand. inter Script cum Lucarino.*

XXI.

P.F. Nicolaus de S. Saturnino.

EViuis ſublato Io. de Tambaco, in eius locũ Sacri Palatij Magiſter nominatus fuit P. F. Nicolaus de S. Saturnino Gallus Claromontẽſis à Gregorio XI. circa annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum, qui ſchiſmate in Eccleſia, Vrbano VI. Pont. ſuborto, in Galliam à Cardinalibus Clementis, dicti in ſua obedientia VII. partes ſequentibus, directus fuit vt Regem, Pariſinamque Vniuerſitatem in ſuam ſententiam euocaret; quod cum præſtitiſſet, ab eodem Clemente Cardinalis creatus fuit an. 1378 die 16. Decemb. in cuius obedientia permanſit vſque ad mortem. Obijt Auenione poſt multas pro eodem Clemente peractas Legationes,

an.

an.1382. in noſtra Eccleſia ſepulturæ traditus. Fuit Nicolaus in Ordine vir celebris, in Pariſina vniuerſitate magnæ famæ doctor, & in prouincia Franciæ Prior Prouincialis, ex quo munere Sacri Palatij Magiſter nominatus fuit; maiorique laude dignus cenſeretur, niſi Clementi adheſiſſet, de quo inter Pſeudo Mag. in fine huius operis *Ex Vatic. Regeſt. eiuſd. Clemen. Olmed. in vita B. Raimundi de Capua Mag. Ord. Plod. inter Card. & Lucarin. vbi ſup.*

XXII.

P.F. Petrus Ylperinus.

AD Pſeudo Pontificem Clementem cum acceſſiſet Nicolaus, Vrbanus VI. Pont. Max. alterũ ex noſtro Ordine ſibi in Sacri Palatij Magiſtrũ, P. F. Petrum de Ylperinis nobilem Romanum delegit, cuius familia nunc quoque in Vrbe inter primarias recenſetur, & de Alberinis nuncupatur. Hic in conuentu S. M. ſuper Mineruam ad Ordinẽ receptus, ſacriſq; ſtudiis addictus, inſignis Theologiæ doctor euaſit, & poſt varias prælaturas in Ordine, & præſertim ſua Romana Prouincia laudabiliter obitas, ad Magiſterium Sacri Palatii euectus eſt, anno

milleſ.

milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo: Ex quo munere ab eodem Pont. cui maximè carus erat ſequenti an. ad Marſicen. Eccl. aſſumptus; cũ ad eam ſe conferret, ab intruſo Epiſcopo Pſeudo Pontificis Clementis multas perſequutiones perpeſſus, in Vrbem redire coactus fuit; vbi anno milleſ. trecenteſimo octuageſimo tertio quieuit in pace, in noſtra Eccleſia S. M. ſuper Mineruam in familiæ ſuæ peruetuſto ſacello D. Dominico dicato ſepultus ſub lapideo tumulo, eius effigiem in pontificalibus repreſentante cum familiæ ſuæ ſtemmate, atque inſcriptione ſequenti eidem appoſita.

Hic requieſcit Verab. Pater Dom.
F. Petrus de Tiperinis Ord. Præd.
Eximius Sac. Theol. doctor,
Scholarum & Sac. Pal. Magiſter,
Marſicanus Epiſcopus,
Qui obijt an. Dom. M. CCCLXXXIII.
Die XX. Iunij. Cuius anima
Requies cat in pace.

Conſpicitur modò eius ſepulchralis lapis parieti ſacelli Sanctiſs. Annuntiate prope portam lateralem Eccleſiæ, reſpicientem ad miridiem affixus. *Lucarin. vbi ſup. Vghell. to 7.*

P.F.

X X I I I.

P.F. Vgolinus de Camerino.

POſt aſſumptionem Yſperini ad Marſicanã Eccleſiam, P.F. Vgolinus de Camerino ex Romana Prouincia Sacri Palatii Magiſter ab Vrbano Papa VI. creatus fuit anno milleſ. trecẽteſimo ſeptuageſimo nono, in quo nobili munere pluribus annis egregiam operam poſuit. Fuit Vgolinus ſapientiſſimus ſacræ Theologiæ Magiſter, parteſque Vrbani è ſuggeſtu, ex cathedris, atque in priuatis colloquiis, verbo, & calamo indefeſsè, quoad vixit, propugnauit. Eius è viuis exceſſum ſilent ſcriptores noſtri ob ſchiſmatis Eccleſiæ turbines, confundentes quãdoque Pſeudo Pontificum Magiſtros, cum veris Sacri Palatii Magiſtris. Reliquit poſt ſe Vgolinus nobilia ingenii ſui monumenta. Scripſit enim.

Sermones de Sanctis.
De B. Virgine.
De Feriis Quadrageſimæ.

Lucarinus vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 2. & Fernand.

X X I V.

P. F. Iacobus Arigonus.

SVcceſſorem habuit Vgolinus in Magiſterio Sacri Palatij P. F. Iacobum Arigonum de Balardis Laudenſem ex Prouincia Lombardiæ, qui cum eximiæ famæ Theologus eſſet, à Bonifacio IX. circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum quintũ promotus fuit. Annis pluribus hoc Magiſterium exercuit, optimi, & docti viri ſibi nomine acquiſito. A Gregorio XII. poſtmodũ ſuæ patrię Epiſcopus creatus die 26. Februarij an. milleſ. quadringenteſimo ſeptimo, Piſano Concilio interfuit an. 1409. in quo Alexander Papa V. fuit electus, cuius partes ſuſtinuit eidem ſemper acceptiſſimus. In Cõſtantienſi Concil. an. 1414. inchoato, ſeſſ. 21. cõtra Hieronymũ de Praga hęreſiarcham perorauit, cuius orationem tranſcripſit Cochlæus lib. 3. hiſt. Huſitarum Ioannem XXIII. in eodem Concilio à ſumma Sede poſtmodum depoſitum, duorum menſium hoſpitio recepit, cum Conſtantiam à Patribus Concilij ad dicendam ſuam cauſam vocatus fuiſſet. Decem annis

Laudenſi Eccleſiæ præfuit, ad Tergeſtinam ſedem poſtmodum translatus 4. Kal. Ianuari an. milleſ. quadringẽteſimo decimo ſeptimo; ex qua deinde aſſumptus ad Vrbinatẽ 3. Id. Decemb. an. milleſ. quadringenteſimo vigeſimo quarto, ibidem tranſijt ad ſuperos die 12. Septemb. an. milleſ. quadringenteſimo trigeſimo quinto.

Lucarin. vbi ſup. Vghell. tom. 2. 4. & 5.

XXV.

P. F. Leonardus Statij de Datis.

HVnc ſucceſſorẽ habuit in Magiſterio Sac. Palatij Iacobus Arigonus; Is Florentiæ nobili loco natus, & in conuentu S. Mariæ Nouellæ educatus, pietatem cum ſtudio coniungens, breui tempore magni nominis vir euaſit, per Italiam totam verbi Dei nunciator eximius, potens in opere, & ſermone Florẽtiæ, & alibi Prior, Prouincialis Romanus, & Bononienſis Inquiſitor effectus. A Gregorio XII. anno milleſ. quadringenteſimo ſeptimo Magiſter Sacri Palatij renunciatus, in ea præfectura ita ſe cum laude geſſit, vt in Capitulo Generali Floren-

rentiæ celebrato anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo Magiſter Generalis Ordinis communi Patrum voto electus fuerit. In ſuo regimine amabilem ſe cunctis exhibuit, regularemque obſeruantiam promouere non deſtitit. Conſtantienſi Concilio interfuit, communibus ſuffragijs vnus ex electoribus, qui ibidem reddita Eccleſiæ Catholicæ optatiſſima diu pace, & vnione, Martinum Papam V. in feſto S. Martini 11. Nouemb. anno 1417. elegerunt. Ab eodem Pont. Max. cum quibuſdam alijs Prelatis Legatus pro Papienſi Generali Concilio habendo delectus, illud aperuit, & inchoauit; verùm graſſante lue, Senas fuit poſtmodum translatū. Eundem Martinus Pont. abſentem S.R.E. Cardinalem creauit vno, vel altero die antea è viuis ereptum Florentiæ an. milleſ. quadringenteſimo vigeſimo quinto, vbi in conuentu S. Mariæ Nouellæ eundem Martinum Pont. Max. ex Conſtantienſi Concilio reuertentem nobili exceperat hoſpitio. Scripſit Leonardus.

Sermones de Flagellis.

De Sanctis.

De Tempore.

Sermones in Concilio Conſtant. habitos.

Librum, cui tit. eſt *Petitiones*.

Carmine Metheoram Ariſt. expreſſit.

Olmeda in eius vita. Lucarin. vbi ſup. Fernand & Plod.

XXVI.

P. F. Bartholomæus de Bolſtenech.

AD ſupremũ Ordinis regimen euecto Leonardo, Sacri Palatij Magiſter in eius locũ à Io: XXIII. renunciatus fuit P. F. Bartholomæus de Bolſtenech natione Germanus, eximius Sacræ Theologiæ doctor anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo, teſte Olmeda in vita Leonardi Dati Mag. Ord. *Fuit Bartholomæus*, inquit Luſit. in bib. *vir eruditionis eximiæ in Philoſoph ſæculari, & diuina, & vti bonarum artium notitia, ſic etiam ingenij præſtantia, & pluribus alijs animi dotibus excultus, & adornatus.* Breue tẽpus in hoc Magiſterio vixit. Reliquit poſteris ſui ingenii partum: Scripſit enim librum, cui titulus eſt

Homo completus.

Comment, ſuper 4. lib. Sentent.

Lucarin. vbi ſup. Plod. p. 2 lib 2. & Fernand.

P. F.

XXVII.

.P.F.Io: de Caſanoua

BArtholomæo in Sacri Palatii Magiſterio ſucceſſit P. F.Io: de Caſa Noua Barchinonenſis ex Prouincia Aragonię,a Martino V.primo ſui pontificatus anno, nempe ſalutis milleſ. quadringenteſimo decimo octauo promotus. Hic Ordinis habitu in Barchinonenſi conuentu aſſumpto adulta iam ætate, ita ſacris ſtudiis animum applicuit,vt breui tempore ſibi præſtã-tiſſimi viri nomen vindicauerit. Ad Sacri Palatii Magiſterium euectus, Romanæ Curiæ,atq. Pontifici Maximo ita ſe amabilem reddidit, vt ſupremis honoribus ab omnibus dignus iudicaretur. Epiſcopatum Bonſanum primò anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quarto ab eodem Martino V. ſuſcepit, deinde Eluenſem an. 1429. poſtmodum Gerundenſem Eccleſiã adminiſtrandam obtinuit, inter S. R. E. Cardinales ab eodẽm Pont.Max. cooptatus vltimo ſui põtificatus. anno, qui fuit ſalutis humanæ 1340 quem cum alijs Cardd.publicauit poſtmodum Eugenius IV. eius ſucceſſor anno ſequẽti.Obiit Flo-

Florentiæ an. 1436. die 24. Febr. in noſtro nobili templo S. Mariæ Nouellæ ſepulturæ traditus. Scripſit,

Contra ſchiſmaticos Baſileenſes.

De Poteſtate Papæ ſupra Concilium.

Gall. Chriſt. tom. 2. Olmedas Vghell in M.S. Lucarin. & Script. ſupradd.

P.F. Franciſcus Diagus Ordinis noſtri in catalogo Epiſcoporum Gerundenſiũ; qui manuſcriptus aſſeruatur apud eruditiſſimum virum Abbatem Vghellium, & incipit à S. Narciſſo primo Gerundenſium Epiſcopo, qui proprio ſanguine laureatus, glorioſus Martyr occubuit 4. Kal. Nouemb. anno circiter ducenteſimo nonageſimo ſeptimo; de præfato Io: tractans, eum ſexageſimum primum Gerundenſem Paſtorem ita enumerat. *F. Io: de Caſanoua Barchinonenſis Ord. Prædicatorum Sacri Palatij Apoſtolici Magiſter ad Cardinalatum ſub Tit. S. Sixti electus à Martino V. & ab Eugenio publicatus, poſt translationem Andreæ Bertrandi factus eſt ab Eugenio perpetuus Eccleſiæ Gerunden. adminiſtrator in menſe Septemb.* 1431. *& erat ſimul Elnen. Epiſcopus ex diſpenſatione Apoſtolica. Obijt apud Florentiã, cuius obitus nunciatus fuit Gerundæ* 18. *Martij* 1436

P.F.

XXVIII.

P.F. Andreas de Piſis.

CAſanouæ in Sacri Palatij Magiſterio ſucceſſit P.F. Andreas de Piſis ex Romana Prouincia. Fuit Andreas inter ſui ſæculi Laureatos doctos nemini ſecundus, Piſani Conuentus Prior, Romanæque Prouinciæ Prouincialis. Conſtantienſi Concilio vna cum Leonardo Statio Magiſtro Generali Ord. noſtri interfuit, in quo docti, cordatique viri ſibi nomen obtinuit; & Martini V. beneuolentiam promeruit, à quo poſt Ioannem Magiſterio Sacri Palatij an. 1424. fuit cohoneſtatus. Præfuit in hoc munere vſque ad annum milleſ. quadringenteſimũ vigeſimum nonum, quo ab eodem Martino Põtifice Max. Sutrinus Paſtor pridie Kal. Martij renunciatus fuit. Tribus tantummodo annis in ſibi credita Eccleſia bonus Paſtor præfuit, quieuitque in pace an. milleſ. quadrigenteſimo trigeſimo primo. *Ex Regeſt. Mart. V. Vghell. in M.S. & monum. Conuen. Piſani.*

XXIX.

P.F.Io:de Conſtantinopoli.

POſt aſſumptionẽ Andreæ ad Eccleſiam Sutrinam, Ioannes de Conſtantinopoli creatus fuit Sacri Palatij Magiſter anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo nono à Martino V. Fuit Ioannes patria Conſtantinopolitanus, vir peregregius, & tanto Magiſterio dignus, qui poſt varias in Prouincia Græciæ obitas præfecturas, eiuſdemque regimen completum, à P.F. Bartholomæo Texerio Magiſtro Ordinis in ſocium aſſumptus, eodem procurante Sacri Palatij Magiſterium promeruit ex Martini Papæ conceſſione. Nidroſienſis Archiepiſcopus ab eodem Pont.Max. renunciatus, oblatam ſibi dignitatem viriliter reſpuit, cuius extat memoria in Vaticanis Regeſt. Martini V. ſub anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo, teſte Lucarino: & paulò poſt in pace quieuit. *Lucarin. vbi ſup. & Taeg. in Monum. Ordin.*

X X X.

P.F.Io: de Turrecremata.

EViuis ſublato Io: Conſtantinopolitano, P. F.Io:de Turrecremata Hiſpanus ab Eugenio IV. in ſui pontificatus primordijs Sacri Palatij Magiſter nominatus fuit; inter celebriores ſui ſæculi viros iure merito computandus ob ſcientiarum cumulum, vitæ integritatem, & in pertractandis negotijs dexteritatem maximam. Ab eodem Eugenio Pontifice ad Baſileenſe Cõcilium miſſus, ibi contra Huſſitas eiuſdem Concilii iuſſu ſcripſit, tractatumque de B. Mariæ Virginis Conceptione compoſuit. At cum Concilium illud in diabolicam congregationem cõuerſum fuiſſet, ex eo diſcedẽs, & ad Eugeniũ reuerſus, eius auctoritatem, etiam ſupra Concilium, & primatum in Catholica Eccleſia mordicus defendit in Florentino Concilio cum Græcis diſputando, & reſpondendo Baſileenſi Oratori coram Pontifice Max. à quo in Hiſpaniam miſſus, dum Curiã repeteret S.R.E. Card. creatus fuit anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo nono ſub Tit. S.Mariæ Tranſtibrim, vbi ſupra

O por-

portam lateralẽ quæ ad ſeptentrionem reſpicit, videtur adhuc eius effigies in Cardinalitio habitu genuflexa ante B. Virginem. In ea dignitate conſtitutus, lanea veſte ad carnem ſemper vſus, reliquos noſtri inſtituti ritus fideliter obſeruauit. Erga pauperes munificentiſſimis charitatis viſceribus ſemper affectus, in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam Societatem Sanctiſſimæ Annuntiatæ erexit, cui copioſiſſimos redditus attribuit pro pauperibus virginibus ſingulis annis cœleſti, vel terreno ſponſo iungendis. Plurima, & præſtantia contulit beneficia diuerſis Ordinis Conuentibus eos, vel Eccleſias illorum reparando, eleemoſyniſque ſubleuando. Dum in Magiſterio Sacri Palatij eſſet, priuilegia pro eiſdem Magiſtris ſucceſſoribus ſuis in perpetuũ ab Eugenio IV. impetrauit, quæ ſupra retulimus. Tandem ſenio confectus, octogenarius Romæ in domino obdormiuit laborum ſuorum præmia percepturus, hærede ex aſſe S. Mariæ ſuper Mineruam Conuentũ relicto ad cẽties mille aureorum, quæ omnia Sixtus Papa IV. in conſtructionẽ pontis, qui de eius nomine Sixtus nuncupatur, conſumpſit. Scripſit doctiſſimus vir, præter ea, quæ ſupra retulimus.

 In

In Gratiani Decretum.
De Concilio Florentino.
De Pœnitentia.
De Conſecratione:
De Concilijs, & Eccleſia.
De Corpore Chriſti.
De Aqua Luſtrali.
De Auctoritate Rom: Eccleſiæ.
De Salute animæ.
De Vnitate Græcorum.
Meditationes in vitam Chriſti.
Super Regulam S.Benedicti.
Super Euangelia totius anni.
Sermones de tempore, & Sanctis.
Reſponſionem ad Oratorem Baſileen.
Super Pſalmos Dauid.
Contra Alcoranum Mahometi.
Librum contra eos, qui arcebant Hebręos ne ad fidem Chriſti venirent.

S. Brigittæ reuelationes iuſſu Concilii Baſileen. recognouit, doctiſſimoque commentario illuſtrauit.

Vt autem omnibus innoteſceret quanta eſſet doctrina Ioannis, & quam proficua Catholicæ Eccleſiæ, Sacrum Florentinum Concilium eum

DEFENSORIS FIDEI nobili titulo decrauit. Corpus eius in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruã in Sacello Sanctiſs. Annuntiatæ ab ipſo permagnificè conſtructo conditum iacet, hac ſimplici inſcriptione eius tumulo tunc appoſita.

Hic quieſcit D. Io: de Turrecremata.
Natione Hiſpanus. Epiſcopus Sabinus
S.R.E. Card. S. Sixti
Qui obijt 26. Septemb. an. MCCCC.LXVIII.
Requies cat in pace.

Poſtmodum autem Sodalitas Sanctiſs. Annũtiatæ fundatori ſuo nobiliorem tumulum cum eius effigie, & ſtemmate ex ære parieti affixo ad Altaris dexteram conſtituit, ſequenti appoſito elogio.

F. Io: Hiſpano Valliſoletano
Ex veteri, pura, nobilique familia
De Turrecremata
Ordinis Prædicatorum
S.R.E. Card. Epiſcopo Sabinen.
Pietate, ac doctrina clariſſimo
Multis legationibus egregiè functo,
B. Virginis Annuntiatæ
Sodalitas
Auctori ſuo Poſuit.

Obijt

Obijt Romæ V I. Kal. Octobris:
An.Dom.MCCCC. LXVIII.
Ætatis verò ſuæ LXXX.

Ad pedes autem tumuli in terra ita legitur.

D. O. M.
Oſſa F. Io: de Turrecremata
Ordinis Prædicatorum S. R. E. Card.
Epiſcop. Sabinen.

Olmed. in vita Texerii Mag. Ord. Lucarin. vbi ſup. Plod. p.2. lib.2. & Script. Ord.

X X X I.

P.F. Bartholomæus Lapatius.

IO: de Turrecremata ad purpurã euecto, Eugenius Papa IV. in tanti viri locum delegit Sacri Palatii Magiſtrum Bartholæum Lapatiũ de Vbertinis Turæcrematæ dignũ ſucceſſorem. Hic Florẽtiæ nobili ſanguine natus, & in B. Mariæ Nouellę cœnobio inter D.P. Dominici ſectatores adſcitus, vir doctiſſimus euaſit, græcæ linguæ peritiſſimus, & ſui ſæculi Theologiæ Laureatus celeberrimus. Florentino Concilio interfuit an.1439. in quo, inquit Olmeda, *Cum*

non modò latino eloquio, ſed & græca redoleret eloquentia, ita errores Græcorum in Concilio demonſtrauit, vt induceret Ioſeph Patriarcham Conſtantinopolitanum, qui è Græcia Florentiam cum Imperatore Græcorum aduenerat, ad fidem Rom. Eccleſiæ, in qua & paulò poſt defecit, apud nos in S. Maria Nouella ſepultus: Nec non & contra Epiſcopum Epheſinum Græcorum peritiſſimum maximè inualuit; non iam in funda & lapide, ſed in ſolo ſcripturæ verbo.

Poſt terminatum Concilium, ab eodem Eugenio Cortonenſis Epiſcopus creatus die 24. Ianuarii an. milleſimo quadringẽteſimo quadrageſimo, eidẽ Eccleſiæ præfuit vſque ad annum 1449. quo ad Coronenſem in magna Græcia translatus eſt à Nicolao V. à quo in Hungariã & Bohemiam Legatus Apoſtol. directus iam fuerat ab ſuperiori anno 1440. Verùm breui tempore eam Eccleſiam rexit; nam propriæ quietis cupidiſſimus, illa liberè dimiſſa, in patriam ſe recepit, vbi S. Romuli Commendatarius effectus, ibidem pietatis operibus totus intentus, relicto ſanctioris vitæ odore, in manus Conditoris efflauit animam die 24. Maij an. milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo ſexto, & in ſuo Conuentu S. Mariæ Nouellæ cũ hoc rudi epitaphio ſepulturæ traditus. *Bar-*

Bartholomæo Lapatio Coronen. Epiſc.
Armis omnibus Eccleſiæ
Militi inuictiſſimo
Pietas curauit.

Scripſit ſapientiſſimus Magiſter:

Librũ De ſenſibilibus delicijs Paradiſi ex tractatu Io: de Tambacho deſumptum:

Conciones de B. Virgine.

Commentaria ſuper Pſ. *Miſerere.*

Horum quædam Pio II. Pont. Max. dicauit, coram quo ſœpius perorauit. Reliqua eius opera manuſcrip. in Bibliotheca S. Mariæ Nouellæ de Florentia aſſeruantur. *Vghell. tom. 1. Olm. in vita Bart. Texerij Mag. Ord. Lucarin. vbi ſup. & Fernan.*

XXI.

P. F. Henricus Kaltiſen.

Poſt Lapatij aſſumptionem ad Cortonen. Eccleſiam Magiſter Sacri Palatij creatus fuit anno milleſ. quadringen teſimo quadrageſimo P. F. Henricus Kaltiſen Germanus, patria Confluentinus, ſua doctrina, & ſacris concionibus Germaniæ, atque Italiæ notiſſimus. Hic

ante-

antequam ad tam nobilem Præfecturam aſſumeretur, anno ſcilicet 1433. in Baſileenſi Concilio per tres dies continuos cum Vldarico, Preſbytero, Orphanorum Bohemorum Oratore, de libera verbi Dei prædicatione, quod erat dogma propoſitum Catholicis ab hæreticis Bohemis, publicè diſputauit, eumque confudit. Factus poſtmodum in Germania hæreticæ prauitatis Inquiſitor, in eo munere catholicæ fidei partes inuicto animo defendit, atque ab illius recto calle declinantes ſalutaribus pœnitentiis, ad meliorem frugem reuocauit. Duodecim annis hoc nobili Magiſterio functus, creatus demum fuit Nidroſien. Archiepiſcopus in Noruegia 3. Kal. Martii anno milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo ſecundo à Nicolao Papa V. prout in lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem habetur: cumq. pluribus annis commiſſas ſibi oues proprio exemplo ad ſalutis paſcua dirigere non deſtitiſſet, laborum ſuorum præmia percepturus, quieuit in pace. Scripſit.

Sermones de tempore & Sanctis.
Super Canticum B.Virg. *Magnificat*.
Collationes ad Clerum.
Quæſtiones varias.

Ex

Ex lib. Prouiſ. Pralat. Nicol. V. Luſit. in Bibliot. Olmeda in vita Corradi Aſten. Mag. Ord. & Lucarin. vbi ſup.

XXXIII.

P. F. Iacobus Aegidij.

PRomoto Henrico ad Archiep. Nidroſien. Nicolaus Papa V. Sacri Palatij Magiſtrũ P. F. Iacobum Ægidij Aragonenſem eodem anno Milleſ. quadringẽteſimo quinquageſimo ſecundo creauit. Fuit Iacobus vir doctiſſimus, Alphonſo Aragoniæ Regi, Magnanimo nuncupato, in paucis carus, à quo Florentiam inſtante Concilio miſſus, doctrinã ſuam Eugenio Pont. & Patribus tàm gloriosè patefecit, vt aſſumpto Henrico ad Nidroſienſem ſedem, Sacri Palatij Magiſter applaudente Apoſtolica Curia creatus fuerit. Mandante Caliſto III. Tranſfigurationis Dom. Noſtri Ieſu Chriſti Officium compoſuit, cuius feſtum in Ecelesia idem Pont. Max. ob inſignem victoriam die 6. Auguſti de Turcis reportatam inſtituit. Priuilegiorum Magiſtris Sacri Palatij ab anteceſſoribus Summis Pont. conceſſorum confirmationem ab eo-

dem Caliſto, prout in huius operis initio retulimus, impetrauit. Vitam cum morte commutauit circa annum Milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum quintum. Scripſit præterea Iacobus Magiſter in Theologia eruditiſſimus, ingenij, eloquentiæ, & doctrinæ ſplendore clarus, vt inquit Luſitanus in Bibliot. Ord.

De veritate Conceptionis B. Virginis.

Olmeda in vita Martial. Auribell. Mag. Ord. Lucarin. Plodius, & Fernandez vbi ſupra.

X X X I V.

P. F. Leonardus Manſuetus.

SAcri Palatij Magiſterium poſt Iacobũ obtinuit P. F. Leonardus Manſuetus Peruſinus ex Romana Prouincia à Paulo II. creatus, poſt peractũ in eadẽ Romana Prouincia Prioris Prouincialis munus. Vicarius Generalis Magiſtri Ordinis Corradi Aſtenſis, ſimul & Magiſter Sacri Palatij, in Generali Capitulo an. Milleſ. quadringẽteſimo ſexageſimo octauo Romæ celebrato præfuit, abſente à Curia Corrado in negotijs Apoſtolicæ Sedis detento: hoc tamen

men acephalum in ſubſequenti Capitulo Auenionenſi, habito an. 1470. declaratum fuit, quòd eiuſdem Præſidem iuxta Cōſtitutiones noſtras ipſum Capitulum non elegerit. E viuis autem ſublato Corrado Magiſtro Generali, in illius locū Ord. Magiſter ſummo Patrum conſenſu electus fuit Romæ anno Milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto, gratulāte ipſo Pont. Max. Sixto IV. qui Leonardum vnicè amabat; à quo dùm ad ſacram purpuram deſtinabatur, raptus eſt è mortalium oculis ſexto ſui regiminis anno qui noſtræ fuit ſalutis Milleſimus quadringēteſimus octogeſimus, Iulii 27. Iacet in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam cum ſequenti inſcriptione tumulo appoſita.

Leonardo Manſueto Peruſino
Theologo ſapientiſſimo; viro integerrimo
Omnibus Religionis Prædicat. officijs
Promeritis functo. A Paulo II.
Sac. Palatij Magiſtro deſignato.
Demum ſub Sixto IV. Pont. Max.
Conſenſu publico Romæ in Generalem aſſumpto.
Religio Præd. opt. ac B. M. poſ.
Vixit annos LXVI. menſes 6. dies XXVI.

Olmed. in eius vita, Plod. p. 2. lib. 3. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.

XXXV.
P.F.Saluus Caſſeta.

Electo in Magiſtrum Ord. Leonardo Mãſueto P.F.Saluus Caſſeta Panormitanus Sacri Palatii Magiſter à Sixto IV.inſtitutus fuit anno 1474.cum antea in Sicilia eſſet Generalis Quæſitor Fidei,in quo officio viginti ſex annorũ integro decurſu partes ſuas viriliter egerat, prout habetur in Regeſt. Magiſtri Ord. Leonardi Manſueti fol.101. ſub an. 1474. Sixto Põtifici acceptiſſimus fuit, de quo Olmeda hæc habet: *Huic Sixtus interdum blandiens, dicere ſolitus erat: Felicior tu cunctis, qui non dum perſeueraſti vſq; in finem, & ſaluus es. Cui ille reſpondens aiebat: Vtinam non infelicior, qui nomen habeam, quod viuam, & mortuus ſim.* Ab eodẽ quoque excipi ſolebat in hæc verba *Salue SALVE.* E' mortalibus autem ſublato Leonardo, Magiſter Ord. nominatus fuit anno 1481. non per electionem, ſed per communem inſpirationem, & publicam vocem, vt Pontifici Maximo id enixè petenti, ſatisfacerẽt Patres. Legatus Apoſtolicus in Theutoniam ab eodem Sixto miſſus, apud Coloniam B.Alberti Magni

Sa-

Sacra oſſa in nobiliorēlocū ducenteſimo ab eiuſdem obitu anno tranſtulit, cuius brachium Pōtifici dono dedit. At dum nobiliorem fortunam expectaret, in mortis amplexus corruit Romæ 17. Kal. Octob. anno 1483. cum in Magiſterio Sacri Palatii annos ſeptem, & in Generalatu duos vixiſſet. Scripſit Saluus vitam S. Vincentii Ferrerii, & quamplures Epiſtolas eruditione maxima refertas. Sepultus eſt in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam, hac inſcriptione eius tumulo appoſita.

Saluo Caſſetæ Panormitano ſummo Theologo
Hæreſis annis XXVI. Inquiſitori.
Sacri Palatij Magiſtro VII.
Coeteris Prædicatorum muneribus
Præclarè functo: demum ſui Ord.
Incredibili omnium conſenſu
Generali aſſumpto.
Miſſo pro arduis Eccleſiæ rebus
à Sixto IV. Pont. Max.
In Germaniam Legato.
Et re ex voto perfecta, reuerſo
De ſe maiori ſpe, deſiderioque relictis.
P. Opt. ac benemerito Ordo poni curauit,
Annum agens LXX. Obijt XVII. Kal. Octob.
An.

An. Sal. MCCCC. LXXXIII.
Olmed. in eius vita Plod. Lucar & Fernand. vbi ſup.

XXXVI.

P.F. Paulus de Monelia.

POſt Salui ad Magiſterium Ord. aſſumptionem, Sixtus Papa IV. Sacri Palatii Magiſtrum nominauit P.F. Paulum de Monelia Ligurem anno Milleſimo quadringenteſimo octogeſimo primo. Hic Dominicanam togam in Cœnobio S. Mariæ de Caſtello Ianuæ induit, ſacriſque ſtudiis addictus, Magiſter celebris, diuinique verbi præco inſignis euaſit. Prior prouincialis Lombardiæ electus, in ea præfectura prudentis, & cordati viri nomen conſequutus; ea terminata, Sacri Palatii Magiſter creatus eſt. A Saluo Caſſeta Generalis Inquiſitor Liguriæ creatus fuit, (Tunc enim Inquiſitores in Chriſtiano Orbe à Magiſtris Generalibus Ord. noſtri ex Apoſtolica conceſſione inſtituebantur, vt alibi referemus) an. 1494. cum retentione tamẽ Magiſterii Sacri Palatii, vt apparet ex eius Regeſt. fol. 247. Ab Alexandro Sexto Inquiſitor in

Vr-

Vrbe vnà cum eiuſdem Gubernatore factus eſt contra multos Iudaizantes ex decreto in Conſiſtorio die 22. Iulij an. 1498. in hunc modum recenſito. *F. Paulus de Monelia Magiſter Sacri Palatij cum Vrbis Gubernatore fuit inſtitutus Inquiſitor contra multos, qui cum Iudæis in ceremonijs, & ritibus participabant, tã mulieres quàm viri, & fuere circa ducentũ, quos omnes iniunctis ſalutaribus poenitentijs S. R. E. reconciliauit, de quibus omnibus verbum habitum eſt in Conſiſtorio coram Sanctiſſimo die Veneris 22. Iulij habito.* Ab eodem Alexandro Pont. Max. ad Chienſem Eccleſiam aſſumptus poſtmodum die Veneris prima Februar. anno Milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono, & in Hungariam Apoſtolicus Nuntius directus, Budæ eodem anno quieuit in pace, acquiſito ſibi pijſſimi, & doctiſſimi viri nomine.

Scripſit eruditas poſtillas ſuper vniuerſa Biblia. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pont. Olmeda in vita Ioachini Turriani Mag. Ord. Plod. p. 2. lib. 3. & Lucarin. vbi ſupra.*

P.F.

XXXVII.

P.F. Ioannes Nannius.

VAcante Magiſterio Sacri Palatij per aſſumptionem Pauli ad Chien. Eccleſiam Alexander Papa VI. in eius locum P.F.Io:Nannium Viterbienſem, quem communiter Scriptores Annium nuncupant, ſubſtituit eodem anno Milleſ. quadringenteſimo nonageſimo nono. Hic Ordinis habitu in Viterbienſi Conuētu S.Mariæ ad Gradus aſſumpto, in ſacris literis, philoſophia, & hiſtorijs verſatiſſimus, Græcam, Hebraicam, Caldeam, Armenamque linguam callens, apud eundem Alexandrum Pōt. in magna fuit exiſtimatione. Quatuor annis, non completis, in hoc Magiſterio præfuit, vitamque cum morte commutauit die 13. Nouemb. an. Milleſ. quingenteſimo ſecundo, in noſtra Eccleſia S.Mariæ ſuper Mineruam ante gradus ſacelli S.P. Dominici ſepulturæ traditus cum ſequenti elogio.

D. O. M.

F.Io:Nannio Viterbien.Ord.Præd.

Diuinarum literarum doctiſſimo.

Sacri

Sacri Palatij Magiſtro.
Ex pietate poſitum.
Vixit ann. LXX.
Obijt XIII. Nouemb. MD. II.
S. P. Q. Viterbien.
Pietate ſuorum reſtaurandum.
curauit MDCXVIII.

Scripſit Nannius Theologus clariſſimus, diuinarum ſcripturarum ſtudioſiſſimus, hiſtoriarum omnium, & rerum antiquarum ſedulus indagator.

Commentaria in Beroſum Babylonium
Metasthenē Perſā, & Menethonē Ægiptiū
In Chronographiam Platonis
In Pſalterium, & Apocalipſim:
De primis temporibus.
De XXIV. Regibus Hiſpaniæ.
De antiquitate, & rebus Hetruriæ.
De Hetruſca, & Italica Chronographia
De Dignitate Officii Magiſtri Sac. Palatii.
Quæſtiones de Tuſcia.
Typographicā emendationē Chronicorū.
Chronagraphiam contra Euſebium,

Edidit quoque lib. 1 Quæſtionum in Apocalypſim, quem Sixto IV. dicauit, oſtendens Be-

ſtiam in cap.13.commemoratam, ſcilicet Antichriſtum, eſſe Pſeudoprophetam Mahumetem cum ſua ſecta. *Luſit. in Bibl. Lucar. & Plod. vbi ſup.*

XXXVIII.

P.F.Io.de Ferraria.

E Communi mortaliũ luce ſublato Nannio, Alexander Papa VI. Sacri Palatii Magiſtrum P. F. Ioannem de Ferraria, virum commendatiſſimum eodem anno 1502. nominauit, qui in regulari Congregationis Lombardiæ obſeruantia enutritus, Bononiæ, Ferrariæ, alibique præfuit, ac docuit. In hæreticam prauitatem Quæſitor inſtitutus, maximus in illo fidei zelus, ſingularis pietas, inſignis doctrina, morumque candor illuxit. His permotus Vincentius Bandellus Magiſter Ordinis ſibi in ſocium eum delegit, ac in defuncti Nannii locum ſubſtitui curauit, de quo Olmeda in eiuſdem Bandelli vita ſic fatur: *Fuit Io. Eccleſiæ Romanæ gratus, verboque, & ſcripto famoſus, hiſtorias maiorum temporum, etiam ethnicas in promptu habens.* Decẽ huic muneri præfuit annis, cõpleuitque dierum ſuorum

rum curſum anno Milleſ. quingenteſimo duodecimo. *Olmeda, Lucarin. Plod. & Fernand. vbi ſup.*

X X X I X.

P. F. Silueſter de Prierio.

POſt Ioannis exceſſum Sacri Palatij Magiſterium à Iulio II. P. F. Silueſter de Prierio anno 1512. impetrauit. Fuit Silueſter natione Pedemontanus, in canonico, ciuilique iure verſatus, ſacris literis omnigena eruditione prææditus, regularique diſciplina exactiſſimè excultus. Bononienſi ſtudio Regens, atque Congregationi Lombardiæ Generalis Vicarius annis pluribus præfuit. Sacri Palatij Magiſter delectus, vitæ exemplo, morum candore, doctrinæ profunditate, atque ſacra prædicatione, maximi viri apud Romanam curiam, & Orbem aſſecutus eſt æſtimationem. Leoni X. acceptiſſimus, eo mandante hæreſiarcham Lutherum iudiciali ſententia damnauit. Vitam cum morte commutauit doctiſſimus vir anno Milleſimo quingenteſimo vigeſimo tertio poſt completam Apologiam de conuenientia inſtitutorum Ro-

manæ Eccleſię cum Euangelica libertate aduerſus Lutherum, quæ Venetijs poſtuma in lucem prodijt anno 1525. Scripſit præterea

De ſecundis intentionibus.
Commentaria in ſphæram Io. de ſacro boſco
Meditationes de Paſſione Domini.
Introductorium Logicæ.
Defenſorium doctrinæ D. Thomæ.
Commentaria ſuper 4. lib. Sentent.
De obſeruatione morientium,
Confeſſionale magnum, & paruum.
Libellum Exorciſmorum.
Commentaria in theoricas planetarum.
Hiſtoriam B. Virg. & S. Mariæ Magdal.
Malleum Scotiſtarum.
Summam de peccatis.
Dialogum de B. Maria Magdal.
Expoſitionem Miſſæ.
De immolatione Agni Paſchalis.
Sermones de tempore, & ſanctis.
Auream Roſam Patrum auct. refertam.
Quæſtiones LXIX. ad Euangelia Dominicarum totius anni.
Quæſtiones caſuum impertinentium LXV.
Quadrageſimale LXV. ſermonum.

De Strigibus.

De Mirandis lib. 3.

Omnes materias, quas S. Thomas ſparſim tractat, in vnum conflauit. Scripſit præterea Italico ſermone.

La ſcala del S. Amore.

La ſomma per li Confeſſori.

Vn trattato ſopra l'antiſona *Regina Coeli.*

Vn altro ſopra il naſcere, viuere, è morire.

La vita della B. Maria Madalena con più annotationi.

Primus inter omnes, qui calamum in impium Lutherũ acuère, fuit, Prierius interfuitq. Conſiſtorio Secreto coram Leone X. habito die Mercurii 23. Maij an. Milleſ. quingenteſimo vigeſimo, cum Nicolao Sciombergo Procuratore Generali Ord. noſtri, in quo propoſitis ſingulis eiuſdem Lutheri articulis, fuit ſtabilita Apoſtolica Bulla contra eundem.

Obijſſe verò in Vrbe ipſum ex cõtagioſa lue, quæ in Vrbe incepit anno 1522. in hunc modũ teſtatur Olmeda in vita Caietani Mag. Ord. *Demum Silueſter Prieras S. Pal. Mag. dira peſte, quaſi non eſſet vnctus oleo ſcientiæ, & virtutis præ alijs, ſublatus in Minerua conditus eſt.*

Cum

Cum autem in Fidei negotio contra impium Lutherũ Silueſter de Prierio à Leone Papa X. ad diuerſos Italiæ principes delegatus fuiſſet, de eiuſdem Pont. beneplacito, in Magiſterio Sacri Palatij Thomam Badiam ſubſtituit, de quo in Diariis eiuſdem Leonis, à Pariſio de Graſſis Bononienſe Piſauren. Epiſcopo, & primo ceremoniarum Magiſtro, hæc leguntur in die Palmarum anni 1521. *Pridie aliquando ad me venit Magiſter Thomas* (ſcilicet Badia Mutinen.) *Frater S. Dominici, qui aliquando in Cappella orauit tam eleganter, & oſtendit mihi qualiter Magiſter Palatij ipſum ſubſtituit in loco, & officio ſuo, & petijt ſibi dari locum principalis ſui ſubſtituentis. Ego negaui, quia ſtilus Cappellæ noſtræ neminem admittit ſubſtitutum in loco ſui principalis. Ipſe contra oſtendit Bullas Eugenij, vbi expreſsè conceditur. Ego replicaui ipſas Bullas eſſe per editionem libri Ceremonialis reuocatas, & amplius in vſu nõ eſſe. Ipſe adiuit Papam, qui mihi ſuaſit vt ipſum admitterem non obſtantibus quibuſcumque, quia ipſum diligebat propter virtutes eius. Ego ſuaſi, vt non rumpat ordinem Cappellæ ſuæ, ſed ſi vult illum contentare, quod faciat ex nunc ſupernumerarium, ita vt ſint duo Magiſtri, & quod vnus tantum venire habeat, qui teneat locũ ſolitum, & ſic Papa in Cappella fecit intra diſtributionẽ*

Pal-

Palmarum hodiernã; quod cum Auditoribus Rotæ ego dixerim, ipſi quidem primò voluerunt reprobare: tandem Papa declarauit mentem ſuam, quia ſic volebat, & ipſi Auditores receperunt eum ſine præiudicio iuriũ ſuorũ

XLI.

P.F. Thomas Badia,

SAcri Palatii Magiſter poſt Prierii exceſſum à Clemente Papa VII. creatus eſt P. F. Thomas Badia Mutinenſis eruditione, doctrina, vitæque integritate venerabilis, qui Bononiæ, Venetiis, & Ferrariæ Philoſophus, & Theologus preſtãtiſſimus publica cum laude docuit. Mortuo Franciſco Silueſtro Mag. Ord. dum Generalia comitia in Vrbe haberentur pro alterius Magiſtri electione, interueniente Pauli III. Pont. Max. commendatione, à copioſo vocalium numero Generalis Mag. fuit ſalutatus: at maiori electorum parte in Auguſtinũ Recuperatum Generalem Vicarium & Procuratorem cõcurrente, aſſumptus fuit hic ad ſupremũ Religionis regimen, in ſuo Magiſterio Sacri Palatii permanente Badia. Ab eodem Paulo Pont. inter

ter præſtantes, & cordatos Prælatos pro Cleri reformatione delectus; cũ aliis quoq. doctiſſimis Theologis ad Vuormatiẽſe colloquiũ cum Lutheranis habẽdũ directus eſt, vbi hæreticos præ cœteris excellentius confudit. Inſtitutum à S. Ignatio Loiola Paulo III. pro Societate Ieſu oblatum, eodem Pont. mandante recognouit, & approbauit teſte Card. Pallauicino in Hiſt. Concil. Trident. lib. 4. cap. 11. num. 9. Ad purpuram ab eodem Pont. Max. poſtmodum vocatus anno 1542. ſub Tit. S. Silueſtri in Campo Martio, in ea dignitate vixit annos quinque, in victu & veſtitu Conſtitutionum Ordinis obſeruantiſſimus. Vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam Romæ an. Milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſeptimo, ætatis ſuæ 64. ex Vaticano Palatio delatus ad Mineruam, vbi ante fores Eccleſię prope Card. Caietanum conditus iacet cum ſequẽti epigraphe lapidi ſepulchrali inſcripta.

Thom. Badia
Card. D. Sylueſt.
Ord. Prædic.
Deceſſit è vita An. MDXLVII.
VIII. Idus Septemb.

In

In anteriori autem Eccleſiæ facie ante tumulum hæc alia proſtat inſcriptio.

D. O. M.
Thomæ Badiæ Mutinenſi
Eruditione, continentia, ac ſanctitate clariſſimo
Card. D. Sylueſtri
Qui & ampliſſimo Ordini Senatorio
Et cunctis mortalibus
Miræ cuiuſdam frugalitatis
Religionis, atque omnis vitæ
Incredibile exemplum reliquit
Alijs verò quibuſcumque honoribus
Non tam vti voluit
Quàm dignus videri,
Quos tamen ſola morte exiſtimatus eſt
Effugere potuiſſe.
Franciſcus Badia Fratri Opt. Poſ.
Vixit an. LXIIII. Menſes IX.
Dies XXVII.

Scripſit purpuratus Doctor.
Commentaria in 8. lib. Phyſic.
In lib. de Anima & Metaphiſ. Ariſt.
De Dei prouidentia.

Plod. inter Card. Lucar. vbi ſup. Olmed. in vita Buticellæ Mag. Ord. & Fernand.

R P.F.

X L I.

P.F.Bartholomæus Spina

ASſumpto Thoma Badia ad Purpurã, Paulus III. Sacri Palatij Magiſtrum delegit P.F.Bartholomæũ Spinã Piſanum Romanæ Prouinciæ,& Conuentus S.Catharinę de Piſis Alũnũ,qui nõ vulgari ſciẽtia præditus, vt eius opera teſtantur, regulariſq. obſeruantiæ ſectator feruidus;pluribus Romanę ProuincięCõuẽtibus prę fuit,Prouinciæque Calabriæ Prioris Prouincialis munere expleto, Mag.Sac.Palatij renunciatus eſt: ab eodẽ PauloIII. delectus poſtmodũ inter eos, qui Congregationi de rebus Fidei à ſe inſtitutæ intereſſent, de quo negotio in Tridentina Synodo tunc agebatur. Quinq. autem ab eodẽ Põt.Max. nominati fuerãt;omnes Theologi præſtantiſſimi,& in Romana Curia magni nominis Viri,ex quibus vnus extitit AuguſtinianiOrdinis Apoſtolicus Sacriſta;reliqui verò quatuor è noſtro Prædicatorũ Ordine fuerunt Card. Pallauicino teſte in Hiſt.Conc. Trid. lib.8.c.1.nu.1. Quatuor tantùm annos hoc Magiſteriũ geſſit, nam ſenio confectus quieuit in pace anno Milleſ.

leſ. quingenteſ. quadrageſ. ſexto. Reliquit poſteris ſequentia nobilis ingenij ſui monumenta.

De Immortalitate animæ.
De primis operibus Angelorum.
De ſormatione animæ intellectiuæ.
De vniuerſali corruptione generis humani
De Conceptione B. Virg.
De pręſumptuoſo appetitu ad Epiſcopatũ.
De Simoniaca redemptione.
De vexatione Eccleſiæ.
De forma Baptiſmi.
De neutra intentione Baptiſmi.
De neceſſitate Baptiſmi paruulorum.
De forma cõſecrationis ſanguinis Christi.
De Strigibus.
De neceſſitate confeſſionis ante Communionem.
De coniugio in gradibus diuino iure prohibitis.
De diſpenſatione coniugij cum vxore relicta fratris defuncti.
Declarationem poteſtatis Eccleſiæ ſuper gradus prohibitos.
De præſtantia Alexandri ſuper Salomonẽ In poteſtate, & affluentia deliciarum.

Propugnaculum Ariſtotelis de immortalitate animæ.

Flagellum Aſtrologiæ.

Quæſtiones de Ordine ſacro, & de Deo.

Quæſtiones quatuor de Perſonalitate

Variorum caſuum reſolutiones.

Ex monument. Conuentus noſtri Piſani, Lucarinus vbi ſup.& Plod inter ſcript.& Luſit.in Biblioth.

Ex his huius celeberrimi Viri operibus, vnũ vel alterum tantùm his noſtris temporibus videmus; reliqua verò immortalitate digniſſima perierunt; & ideo Vnum quoad opera à clariſſimis his Magiſtris, alijſque noſtris autoribus edita, monitum volo lectorem; eorum ſcilicet operum plura temporis iniuria perijſſe, nec amplius extare; at ex hoc non inferendum, ea opera ab illis autoribus nõ fuiſſe conſcripta, cum ea opera ab illis autoribus conſcripta fuiſſe certiſſimum ſit ex autenticis monumentis, & hiſtoriis, ſed ea periiſſe non mirum, cum breui gaudeant vita etiam libri, & ſi iterum non cudantur, omnino pereunt, vt experientia conſtat. Hæc dixerim aduerſus aliquos noſtri ſeculi gregarios autores, qui proteruè, ac ineptè negant opus aliquod ab aliquo autore conſcriptum,

quia illud non extat; quaſi libri temporis decurſu non interirent.

X L I I.

P.F.Petrus Martyr de Brixia.

SVbſequuto Spinæ obitu Paulus Papa III. in eius locum Magiſtrum Sacri Palatij P.F. Petrum de Brixia anno Milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto nominauit. Fuit Petrus Martyr ex Prouincia Lombardiæ de Brixienſi Conuentu, Vir eruditiſſimus, in pluribus Cœnobijs Prior, in Bononienſi ſtudio Regens; Thomæ Card. Badiæ amiciſſimus, eoque promouente ad Magiſterium Sacri Palatii peruenit: qua Præfectura vnico anno functus, & relicto poſt ſe in Romana Curia doctiſſimi & pijſſimi viri nomine, quieuit in pace. *Lucarin. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 4.*

X L I I I.

P.F. Aegidius Foſcherarius.

POſt obitum Petri Martyris de Brixia, à Paulo III. Pont. Max. ad Sacri Palatij Magi-

giſterium P.F.Ægidius Foſcherarius Bononienſis ex Prouincia Lombardiæ aſſumptus eſt: qui in S.Dominici Patriæ ſuæ magnifico Conuentu ad Ordinis habitum receptus, & in pietate literiſque excultus, non modicum in eiſdem excelluit. Poſt peractum legendi in principalioribus ſuæ Prouinciæ ſtudijs laudabile munus, variaſque Conuentuum præfecturas, Card. Badiæ inſtantia, ad nobiliſſimum hoc Magiſterium euectus, eodem Pont. Max. mandante cum Io: de Toledo Card. Burgen. ex Ord. noſtro aſſumpto exercitia S. Ignatii Loiolæ recognouit; ac ſuo ſuffragio cum laude approbauit: Fuit Ægidius in omni ſcientiarum genere verſatiſſimus Iulioque III. charus, à quo die 15. Martii anno Milleſ. quingenteſimo quinquageſimo Mutinēſis Paſtor creatus ex Card. Moroni ceſſione, & ad Concilium Tridentinum directus, ſermones in eadem ſynodo recitandos iuſſu Patrum prius recognoſcebat, corrigebatque; præcipuiſque in negotiis adhibitus Conſultor, Arca ſcientiarum à doctis omnibus vocari meruit, Miſſale Romanum, & Breuiarium corrigendum, caſtigandumque ex Concilii decreto ſuſcepit; in cōponendo Catechiſmo Romano cum Leonardo

Ma-

Marino Archiep. Lancianenſi, Franciſcoque Forerio Luſitano ex Ord. noſtro aſsúptis, egregiam nauauit operam. Morte Romæ ſubreptus fuit an. Milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quarto, in noſtra S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſia ſepulturæ traditus ante Aram Max. hoc appoſito elogio.

D. O. M.
Fratri Aegidio Foſcherario Bononien.
Ord. Præd. Epiſcopo Mutinenſi
Religione, innocentia, liberalitate,
Præſtantia, prudentia, ac ſcientia
Diuinarum rerum tanta,
Vt in publico Tridentino Concilio
Patres in eius iudicio conquieſcerent,
Qui Catechiſmo, Miſſali, & Breuiario,
In quibus Maximè omnium elaborauit
Compoſitis,
Romæ obdormiuit in Domino
Anno Domini M.D.LXIV.
Die XXIII. Menſis Decemb.
Vixit Ann. LII. Men. X. dies XXVI.
F. Ferdinandus de S. Ambroſio
Memoriæ tanti viri obſeruantiſs. fecit.
XV. Octob. M.D.LXVII.

Vghell.

Vghell.tom.2.Plod.inter Epiſ. & Lucar.vbi ſup.

X L I V.

P.F.Hieronymus Muzzarellus.

EVecto ad Mutinenſem Eccleſiam Foſcherario, Sacri Palatii Magiſtrum Iulius Papa III. eodem anno Milleſimo quingenteſimo quinquageſimo P. F. Hieronymum Muzzarellũ Bononienſem nobili loco natum creauit, qui in ſua patria in Dominicanũ inſtitutum receptus, ſtudiiſque linguarum, & Theologiæ addictus, Hæbraicæ,græcæque linguæ peritiſſimus, celebriſque ſacrarum literarum Doctor euaſit. Pluribus Prouinciæ Lombardiæ Conuentibus integerrimè præfuit, ac preſertim Bononiæ Prior & Inquiſitor. Ad Magiſterium Sacri Palatii aſſumptus, in eo munere doctiſſimi, & cordatiſſimi viri ſibi famam peperit, primiſque Tridentini Concilij ſeſſionibus Bononiæ habitis interfuit,in quibus à Patribus ſapiẽtiſſimus vir agnitus fuit. Tribus tantummodo annis in hoc Magiſterio peractis,ab eodem Pont. Max. in locum Ambroſij Catharini noſtri prædefuncti, die 11.

De-

Decemb. an. Milleſ. quingenteſimo quinquageſimo tertio ad Archiepiſcopalem ſedem Compſanam promotus eſt; cuius iura inuicto pectore quoad vixit, tutari non deſtitit. Vnus ex quatuor Neapolitani Regni Inquiſitoribus fuit, Apoſtolicamque Legationem ad Carolum V. Imperatorem pro Iulio III. Pont. Max. obiuit, in qua magnam ſibi gloriam comparauit; eaq. peracta, dum ad ſuam Eccleſiam properaret, maiora conſequuturus, Salerni extremum clauſit diẽ in Eccleſia S. Mariæ de Porta ſepultus, anno Milleſ. quingenteſimo ſexageſimo primo.

Bononiæ in S. Dominici Templo, vbi Religionis lac ſuxerat eius in hac verba memoria perennat.

D. O. M.

Hieronymo Muzzarello nobili Bononien.

Ex Ordine Prædicat.

Viro doctiſſimo; Linguarum Hæbraicæ,

Et Græcæ peritiſſimo.

Inquiſitori, & Priori Bononiæ

Tridentinæ Synodi inchoatæ ſpect.

Qui Sac. Palatij Magiſter

Neapolit. Regni vnus ex IV. Inquiſit.

Ac tandem à Iulio III. Pont. Max.

S *Compſa*

Compſæ Archiep. creatus;
Ad Carolum V. Imperatorem Apoſtol. Legatus
Omnia hac munera omnibus abſoluit numeris.
Iam tanti proaui nequaquam immemor pronepos
Gaſpar Muzzarellus
Hoc monumentum poſuit
Anno Dom. MDC.XXVIII.

Vghell.tom.6.Plod.in Append.Lucarin.vbi ſup.

X L V.

P.F.Petrus Paulus Giannerinus.

SAxēſis Conuētus Romanę Prouincię noſtri Ord. Præd. Alūnus fuit P.F.Petrus Paulus Giannerinus Aretinus, qui à Iulio III. in locum Muzzarelli ad Archiepiſcopatū Compſanū aſſumpti Sacri Palatij Magiſter creatus fuit anno Milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio. Plurium Conuentuum in Romana Prouincia Moderator fuit, & cum in ſacra Theologia verſatiſſimus eſſet, in Generali ſtudio eiuſdem Prouinciæ Peruſiæ Auguſtæ Regens pluribus annis cum ſua non vulgari laude docuit. Prior Prouincialis poſtmodùm à Patribus electus,

ctus, in eo regimine ad regularis obſeruantiæ, ſtudiorumque promotionem totus incumbens, maximum Ordini attulit decoris ornamentum. Tridentinæ Synodi ſub Pio IV. Theologus aſtitit, præſtantiſſimi ingenij vir à Patribus habitus. Annos vndecim in hoc Magiſterio vixit, compleuitque in ſenectute bona dies ſuos, vniuerſæ carnis viam ingreſſus an Milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quarto. Scripſit.

Super lib. Phyſic. & Metaph. Ariſt.
De Cœlo, & Mundo.
De Generat. & Corrupt.
Politicam & Eticam.
Et in lib. Sentent.

Ex Monument. Conuent. Saxen. Plod. p. 2. lib. 4. & Lucarino vbi ſup.

X L V I.

P. F. Daniel de Crema.

E Mortalium oculis ſublato Giannerino, P. F. Daniel de Crema ex Lombardiæ Prouincia Sacri Palatij Magiſter declaratus fuit à Pio IV. Pont. Max. anno Milleſimo quingenteſimo

ſimo ſexageſimo quarto , poſt peracta cum laude Prioris, atque Inquiſitoris munia in præfata ſua Prouincia. At breui tẽpore huic nobili Magiſterio præfuit optimus Senex, ſequenti anno è viuis ereptus. *Fernan.Lucarin.& Plod.vbi ſup.*

XLVII.

P.F.Thomas Manriquez.

DEfuncto Daniele, in eius locum Sacri Palatij Magiſter à Pio IV. an. Milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quinto delectus fuit P. F. Thomas Manriquez Hiſpanus. Hic nobili ſanguine ortus, Conuentuſque Petræ Fixæ alumnus, in ſcholaſtica Theologia egregiè verſatus, pluribus in cathedris præſtãtiſſimi Viri ſibi nomine vindicato, doctrinæ radijs effulſit. Cum autem in hoc Magiſterio præſideret, mandante Pio V. Pont. Max. Angelici Doctoris opera omnia à mendis expurgauit, vt ſine labe in lucem Romæ prodirent. Idem Pius Pont. cũ Theologalem præbendam in Vaticana Baſilica inſtituiſſet, decreuiſſetque, vt huiuſmodi Theologus D.Thomæ doctrinam ſequi teneretur, eam F.Thomæ Theologo præſtantiſſimo Thomiſti-

cæque doctrinæ ſectatori ſtrenuo, ſucceſſoribuſque Sacri Palatii Magiſtris, pro tempore futuris, dato ſuper hoc Apoſtolico decreto, ſupra relato, demandauit anno Milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, Pōtificatus ſui quinto. fruituſque eſt Manriquez hac nobili præbenda vſque ad mortem, quæ eidem anno Milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo tertio cōtigit ſub Gregorio XIII. qui ante noui Magiſtri Sacri Palatii electionem Pii V. decretum præfatum abrogauit, ſanxitque huiuſmodi Theologalem præbēdam in perpetuum Romano Clerico tribuendā fore, dato ſuper hoc Apoſtolico decreto. Hic eſt ille Thomas, qui Proregem Neapolitanum ab armis remouit, cum Paulum IV. Pont. Max. bello vexaret & Vrbi minaretur, itaut eius opera Pontifex ipſe, Vrbs tota, Eccleſiaſticaque Ditio ab imminenti inuaſione fuerit vindicata. Scripſit, & annotauit errores in Alexandro Tartagino, inquinato annotationibus Caroli Molinæi, vt vnuſquiſque illis deletis tuta conſcientia eo libro vti poſſet: obſeruata autem ſunt hæc in Lugdunenſi editione an. 1570. Scripſit præterea docta Cōmentaria ſuper D. Thomam

Lucarin Plod. & Fernand. vbi ſup.

P.F.

XLVIII.

P. F. Paulus Conſtabilis.

SVcceſſorem habuit Manriquez P. F. Paulum Conſtabilem Ferrarienſem de Prouincia Lombardiæ in Sacri Palatii Magiſterio An. Milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio à Gregorio XIII. promotum. Fuit Paulus nataliũ claritate, atque doctrina illuſtris; in Ferrarienſi Conuentu Angelorum ad Ordinem receptus, atque in ſtudio Bononienſi ſacris literis addictus, ibidem Magiſtri Studentium onus ſuſtinuit, Theologiamque in Conuentibus Ariminenſi, Mutinenſi, Mantuano, & Ianuenſi docuit. Mox Prior in ſuo Conuentu Ferrarienſi, atq. Neapolitano S. Catharinæ de Formello, deinde in Patria fidei Quæſitor ita ſe præbuit fidei Catholicæ Zelatorem integerrimum, vt deſtituta ſacra Mediolanenſi Inquiſitione ſuo Præfecto, ibidem Generalis Inquiſitor à Gregorio XIII. & Magiſter Sacri Palatij ad preces Card. Alexandrini ab eodem Pont. Max. renũciatus fuerit. Cum autem eius vitæ integerrimæ fama, non tantùm in Vrbe, verùm etiam

apud

apud ſuos Patres Dominicanos orbe toto reſonaret, In Generalibus Comitijs, Romæ An. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo congregatis, in prædefuncti Seraphini Caballi Magiſtri Ord, locum ſummo electorum conſenſu ad clauum Religionis aſſumptus fuit. Ex Vrbe viſitaturus Ordinem pedeſter diſceſſit, quem per regularis obſeruantiæ ſemitam, quoad vixit, nõ minus exẽplo, quàm verbo direxit. At bonorũ omnium inuida mors ex mortalium oculis, heu citò nimis, illum nobis eripuit Venetijs ſecundo ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis humanæ 1582. die 17. Septemb. in S. Dominici Cœnobio, vbi conditus expectat beatam ſpem & aduentum gloriæ magni Dei. *Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.*

X L I X.

P. F. Sixtus Fabri.

ASſumpto ad Ordinis regimen Conſtabili Gregorius Papa XIII. Sacri Palatii Magiſtrum P. F. Sixtũ Fabri An. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo nominauit. Erat Sixtus natione Lucenſis, Conuentus S. Catharinæ de

For-

Formello in Neapolitana Vrbe Alúnus, in quo Dominicanam togam an. 1556. induit; miſſuſque Bononiam ſtudiorum cauſa, in iis multùm profecit. A Seraphino Caballo Magiſtro Generali in Socium, & Prouincialem Terræ Sanctę aſcitus Ordinis regimini dexterā porrexit incontaminatam. Generalis Procurator, Vicariuſque inſtitutus ita ſe amabilem cunctis exhibuit, vt è mortalium oculis rapto Comeſtabili, communi Patrum ſuffragio, Generalis Magiſter an. 1583. ſalutatus fuerit. Sex annos Ordinē ſumma integritate rexit, in quibus Hiſpaniæ, Lombardiæque Prouinciam, cum Romana, aliiſque Regni Neapolitani inuiſit. Cum autem ad Generale Capitulum ex Sixti V. decreto in Vrbe congregatum properaſſent Patres inſtante Capitulo, ab Ordinis Magiſterio ab eodem Pont. Max. depoſitus fuit anno Milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, ex eo capite quòd Ordinem deinceps viſitare non poſſet, podagræ morbo ſæpe ſæpius in lecto detentus. Tādem in pace quieuit Romæ in Conuentu S. Sabinæ die 16. Iunii an. 1594. ibidem cum ſequenti epitaphio conditus.

F. Sixtus Fabri Lucenſis Ord. Præd.
Prouincialis, in Romana Curia Procuratoris,
Vicarij, Sacri Palatij Magiſtri.
Magiſtri demum Generalis quinquageſimi
Muneribus egregiè perfunctus.
Obijt Romæ anno Sal. M.D.XCIV. Kal. Iulij.
Vixit annos LIII. Menſes X. dies II.
Io. Paulus Terraroſſius Obſeruantiæ; & lachrymarum
Monumentum D.C.

Gregorij XIII. iuſſu Decretalium textum, cœteraſque Extrauagantes recognouit, vt caſtigatiores in lucem prodirent. *Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.*

L.

P. F. Thomas Zobius de Brixia.

POſt Sixti electionem in Generalem Ordinis, Gregorius Papa XIII. Sac. Palatii Magiſtrum P. F. Thomam Zobium de Brixia Prouinciæ Lombardiæ anno Dom. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo tertio delegit, qui in Bononienſi Conuentu enutritus peracto ſtudiorum, atque Lectoris curſu, Sacrę Inquiſitionis Tribu-

 na-

nali addictus operam plurimam in Catholicæ Fidei incrementum egregiè collocauit. Promoto ad Treuicanam Eccleſiam P.F. Antonio Balduccio Generali Commiſſario S. Inquiſitionis in Vrbe die 6. Febr. an. 1576. ab eodem Gregorio Pont. Max. in eius locum creatus eſt, ex quo munere ad hoc nobile Magiſteriũ poſtmodùm euectus, in eo ſex annos cum ſui laude vixit, obdormiuitque in pace an. Sal. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo nono, apud noſtros in S. Sabina tumulatus. *Luçar. Fernand. Plod. vbi ſup. Vghell. to. 8.*

L I.

P.F. Vincentins Bonardus.

ZObio in Magiſterio Sacri Palatij ſuffectus eſt P.F. Vincentius Bonardus Romanus à Sixto Papa V. an. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo nono. Hic noſtræ profeſſionis habitu in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam aſſumpto, ſtudijs addictus, Laureatus Doctor, celebriſque diuini verbi annunciator euaſit. Pluribus in Romanæ Prouinciæ Cœnobijs, & inter cœtera, in ſuo Mineruitano, Prioris munus cum laude ob-

obſeruantiæque regularis incremento, geſſit. Zobij in Magiſterio Sac. Palatii ſocius, inde à Gregorio XIII. Sacræ Congregationis Indicis ſecretarius inſtitutus eſt die 3. Iunii an. Milleſ. quingenteſ. octogeſimo tertio. Poſt duos annos Sacri Palatii Magiſterii ad Hieracenſem Epiſcopatũ die 20. Martii an. Milleſ. quingenteſimo nonageſimo primo à Gregorio XIV. fuit promotus. Decem annos in eadem Eccleſia reſedit laudabiliter, viditque dierum ſuorum terminum 11. Martii An. Milleſſexcenteſimo primo, in ſua Cathedrali terræ datus. Scripſit Eruditiſſimus Vir de Virtute Agni. *Vghell. to. 8. Lucar. & Plod. vbi ſup.*

L I I.

P. F. Bartholomæus de Miranda.

POſt Bonardi ad Hieracenſem Eccleſiam promotionem Gregorius XIV. Sac. Palatij Magiſtrum P. F. Bartholomæum de Miranda Hiſpanum renunciauit; qui Conuentus S. Pauli Cordubenſis alumnus, cum in principalioribus Theologiæ Cathedris docuiſſet ſacras literas, Card. Alexandrino noſtri Ordinis inſtan-

te, Apoſtolico Breui à Sixto V. in Vrbem vocatus, atque Collegii S. Thomæ ſuper Mineruam Regens inſtitutus, in Romana Curia ſuæ doctrinæ ſpecimen egregium dedit docendo, concioneſque eleganti, atque venuſto hiſpanico ſermone habendo. Procurator, & Generalis Ord. Vicarius, ac poſtmodùm Magiſter Sacri Palatii inſtitutus, in his muneribus ſe ſumma cum laude geſſit. Viglieuanēſi ſibi ab Hiſpaniarũ Rege oblato amplo Epiſcopatu cõſtantiſſimè recuſato Sex annos cum laude maxima hoc Magiſterium adminiſtrauit; tandem graui hypochondriæ morbo vexatus, cum de medicorum conſilio Neapolim petiiſſet, ibidem vitam cum morte commutauit in Conuentu S. Spiritus relicto poſt ſe ſingularis pietatis exemplo, die 7. Iunii Anno Milleſ. quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, ætatis ſuæ LIII. Funere eius ſolemni pompa celebrato omnium Ordinum Religioſis viris, Principibus, ac Prorege ipſo comitantibus facibus accenſis ad quatuor hominum milia. Iacet in Eccleſia noſtra S. Spiritus de Palatio cum ſequenti elogio.

D. O. M.

Reuerendiſs. P.F.Bartholomæo Miranda
Cordubenſi Ord. Prædic.
Sacri Palatij Magiſtro.
Summ. Pont. Vrbani VII. Gregorij XIV.
Et Clementis VIII. donis decorato
Procuratoris, & Vicarij Generalis eiuſdem Ord.
Officio prius functo.
Concionatori celeberrimo,
Studiorum Romæ, & Hiſpaniæ Præfecto inſigni;
Virtutum omnium decore laudabili
LIII. ætatis ſuæ anno
Neapoli in Conuentu S. Spiritus
Ad meliorem vitam tranſitu claro.
F. Io: Saragozza S. Theol. Mag. eius dilectiſſimus
Cum lacrymis, & mœrore extremam manum poſuit.
Ann. Dom. MDLXXXXVII.
7. Die Iunij.

Fernand. inter ſcriptores Hiſp. Lucarin. & Plod. vbi ſup.

P.F.

L I I I.

P. F. Io: Baptiſta Lancius.

SVbſequuto Mirandæ exceſſu, Clemens Papa VIII. in Sacri Palatii Magiſtrum P. F. Io: Bapt. Lancium Regienſem ex Lombardiæ Prouincia Anno Milleſquingenteſimo nonageſimo ſeptimo delegit, qui in ſcholaſticis diſciplinis, atque Fidei Catholicæ negotiis pertractandis verſatiſſimus, proptereaque in multis ſuæ Prouinciæ locis, ac præſertim Ianuæ Inquiſitoris munus laudabiliter obiuit, à Sixto Fabri, dum Magiſter Sacri Palatij eſſet, in ſocium aſſumptus, indeque Sacræ Congregationis Indicis Secretarius die 17. Nouemb. An. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo à Gregorio XIII. electus, procurante poſtmodum Hieronymo Card. Bernerio, apud quem aliquando ſub Theologi titulo vitam degerat, ad Magiſterium Sacri Palatij euectus fuit, quod ſequenti anno reliquit à Deo vocatus & apud S. Sabinam ſepulturæ traditus. *Lucar in. Plod. & Fernand. vbi ſup.*

P. F.

L I V.

P.F. Io: Maria Guanzellus.

E Mortalium luce erepto Lancio Clemens Papa VIII. Sacri Palatii Magiſtrum P. F. Ioannem Mariam Guanzellum de Briſighella ex Lombardiæ Prouincia nominauit. Extitit Io: Petro Card. Aldobrandino eiuſdem Clemẽtis Nepoti cariſſimus, quem in Ferrarienſi expeditione ſequutus in arduis Sedis Apoſt. negotijs non ſemel ſuo conſilio iuuit. Oratoris celeberrimi in Romana Curia ſibi nomine obtento, gratioſuſque Prædicator agnitus à Paulo V. die 25. Iunij an. Milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo ad Polymmianenſem Eccleſiam aſſumptus eſt, in qua decem, & ſeptem annis, Paſtoris optimi exemplo relicto, vixit: Viditque vitæ ſuæ terminum An. Milleſ. ſexcenteſimo decimo nono, in ſua Cathedrali humatus, tumulo à ſe pro cunctis futuris Epiſcopis cum ſequenti memoria conſtructo.

D. O. M.
F. Io: Maria Briſighellen. ex Ord. Prædic.
Miſerrimus peccator ſibi, & Succeſſoribus
Viuens poſuit ann. MDC.XII.
A natiuitatis ſuæ anno LV.
Conquiſitis etiàm quorundam prædeceſſorum
Suorum oſſibus, non minùs religioſè
Quàm honorificè hìc collocari
Præcepit an. Dom. MDCXIX.

Scripſit de modo corrigendi, & purgandi libros interdictos. *Vghell. tom. 7. Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.*

L V.

P. F. Auguſtinus Galaminius.

ASſumpto ad Polymnianen. Sedē Guāzellò, Paulus V. Pont. Max. in eius locum Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Auguſtinum Galaminium de Briſighella ex Prouincia Lombardię Fauentini Cœnobij alumnum, Virum cordatum, ſcientia non vulgari præditùm, vitæque ſanctitate ditatum delegit, qui peractis ſacris ſtudijs, Bononiæ Philoſophiam, Fauentiæ, & Man-

Mantuæ Theologiam docuit. S. Inquiſitionis Tribunali poſtmodùm addictus, Brixiæ, Placentiæ, Genuæ, & Mediolani hæreticæ prauitatis Inquiſitor euaſit. Vacante verò Commiſſariatu Generalis Inquiſitionis in Vrbe per aſſumptionem P. F. Deodati Gentilis ad Caſertanam Eccleſiam, in eius locum Generalis Commiſſarius, ex Inquiſitione Mediolan. translatus, à Clemente VIII. an. 1604. creatus fuit. Tribus annis in eo munere præfuit, à Paulo V. poſtmodùm An. Milleſ. ſexcenteſimo ſeptimo ad Magiſterium Sacri Palatii promotus. Aſſumpto ad Purpuram Hieronymo Xauierro Ord. Magiſtro anno 1607. Sequenti anno communi Patrum voto Generalis Magiſter electus Ordinis Prouincias, prætermiſſo omni ſuperfluo comitatu, exhibito cunctis ſuæ inculpatæ vitæ efficaci teſtimonio viſitauit. Peractis Generalibus Comitiis Pariſiis an. 1611. dum Galliæ Regni Cœnobia viſitaturus paratus eſſet, ſuæ aſſumptionis ad ſacram purpuram nuncium recepit. In Vrbe reuerſo, & Cardinalitio Pileo inſignitus, ex Pont. Max. decreto, Ordinis regimen vſque ad alterius Magiſtri Generalis electionem retinuit. Epiſcopus Lauretanus ab eodem Paulo

inſtitutus, illuc ſe contulit ſuarum ouium ſaluti conſulturus. Ad Auximatem Eccleſiam ab eodem Pont.Max. poſtmodùm translatus die 29. Aprilis ann. 1620. gregem ſibi commiſſum, nunquam, niſi grauiſſimis vrgentibus cauſis, vel tantiſper deſeruit, nulla re magis, quàm Paſtorum præſentia ſubditorum ſalutem vrgeri animaduertens. Ordinis ritus, mores, cibos, ac indumenta, quoad vixit, fideliter ſeruauit, quamuis nonagenarius, qua in ætate Clariſſimus vir, Religionis Iubar, Paſtorum ſpeculum, ſacrique ſenatus Decor, anno Milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo nono, menſe Iulio in pace quieuit, pauperibus ex aſſe hæredibus relictis, & inter cæteros Conuentui S. Mariæ ſuper Mineruam viginti loca montium liberè legauit. Iacet in ſua Cathedrali communibus lachrymis parentatus.

Plod. p. 2. lib. 4. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.

L V I.

P. F. Ludouicus Yſtella.

ASſumpto Galaminio ad Ordinis regimen, P. F. Ludouicus Yſtella Hiſpanus, Valen-

lentini Cœnobij alumnus ex Vicario Generalis, in illius locum Sacri Palatij Magiſter anno Milleſ. ſexcenteſimo octauo à Paulo V. Pont. Max. ſubrogatus eſt. Fuit Ludouicus de Prouincia Aragoniæ, Vir doctiſſimus, prudentia, ac grauitate maxima præditus, pluribuſque Cathedris, ac Conuentibus cum laude præfuit non vulgari. In Romana Curia, & apud eundẽ Pontificem maximo in pretio extitit; cumque eius merita ad maiora tenderent, ſibi vltimum imminere diem cognouit 5. Septemb. ann. Milleſ. ſexcenteſimo quartodecimo, ſepulturæ traditus ante gradus presbyterij Aræ Max. prout in libro mortuali Eccleſiæ noſtræ S. M. ſuper Mineruam habetur; nulla proloquente memoria. *Plod. Lucarin & Fernand. locis ſuprad.*

L V I I.

P. F. Hyacinthus Petronius.

LVdouici obitu ſequuto Paulus V. Pontifex Max. P. F. Hyacinthum Petronium ad Sacri Palatij Magiſterium vocauit eodem anno Milleſ. ſexcenteſimo quartodecimo. Fuit

Petronius Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruã Alumnus Romæ nobili loco natus, emiſſaque profeſſione, ſtudiorum cauſa in Hiſpaniam properauit, vbi vir doctus effectus, in Vrbem remeauit, atque in ſuo Conuentu Philoſophiam docuit, conſummatoque curſu, ſtudentium Magiſter; Baccalaureus poſtmodùm; ac tandem Regens ſtudiorum euaſit, perſpicaci ac ſubtili ingenio præditus. Octo annis in Magiſterio Sacri Palatii emicuit, euectus poſtmodum à Gregorio XV. ad Melphitenſem Eccleſiam die 5. Septemb. an Milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo. Ab Vrbano VIII. ſupremi Inquiſitoris in Neapolitano Regno nobile præfectura decoratus in eo munere pluribus annis præfuit. Conuentum Ordinis in ſua Ciuitate fundauit, cui copioſos redditus perpetuos attribuit. Viginti quinque annis in ſua Eccleſia præfuit, vitamque cum morte commutauit anno Milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo, menſe Septemb. apud noſtros ibidem ſepulturæ traditus. Scripſit, ediditque in lucem.

Commentaria in Logicam.

Et Phyſicam Ariſtotelis.

Librum ſummularum.

De

De neceſſitate præconuerſionis aquæ
In vinum in cōfectione Sanguinis Chriſti.
Vghell.tom.1.& in Append.tom.5.Lucarin.vbi ſup.

L V I I I.

P.F.Nicolaus Rodulphius.

POſt Hyacinthi promotionem ad Melphitenſem ſedem Gregorius XV. Sacri Palatij Magiſtrū P. F. Nicolaum Rodulphium delegit. Hic Florentiæ nobili ſanguine ortus,Leonis Papæ XI. Pronepos Dominicanam togam in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam induit reluctantibus parentibus, atque apud Clementem VIII. reclamantibus, probatoque eius ſpiritu, inuentus eſt ex Deo eſſe. Sacris ſtudijs addictus, multùm in eis profecit, conſummatoque curſu, Philoſophiam,ac Theologiam in Cōuentu S.Mariæ ſuper Mineruam docuit:ad Romanę Prouincię regimen poſtmodū aſſumptus, mox Magiſter Sac. Palatii renunciatus, doctiſſimas, eruditiſſimaſque Conciones in Apoſtolico Palatio habuit. Mortuo prope Auenionem Magiſtro Generali Seraphino Sicco, ab Vrba-

bano VIII. Vicarius Apoſtolicus Ordinis creatus fuit die 19. Octob. an. 1628. ſequentique anno cõmuni electorum ſuffragio Magiſter Generalis renunciatus eſt. Ordinem viſitauit, atque in Lombardiam, Galliam, Siciliam Neapolitanumque Regnum perrexit. Romæ tandem obijt 8. Kalendas Iunij 1650. ætatis ſuæ anno LXXII. eius laudes ex hoc elogio ad eius tumulum appoſito legi poſſunt.

D. O. M.
F. Nicolao Rodulphio Florentino
Octauij S.R.E. Presb. Card.
Et Ludouici Epiſcopi Pactenſis
Germano fratri
Sac Pal. Apoſt. Magiſtro
Ord. Prædicat. Vicario,
Eiuſdemque omnium P.P. conſenſu
Magiſtro Generali.
Qui ſub Vrbano VIII. Pont. Max.
Honoribus ampliſſimis, ac varijs
Grauibuſque negotijs pro Ord. geſtis
XIV. annis integerrimè præfuit.
Principibus charus, Bonis gratus.
Liuida æmulorum deinde
Offenſus dicacitate,
Excelſo ac forti animo
Violenta eorum tela

San-

Sancta feſellit patientia.
Sacros faſces tunc vltro
Sibi oblatos detraxit.
Cuius probitas, atque innocentia
Eò magis intelligi & ſuſpici poteſt
Quò magis æquo iudicio
Quinque S.R.E. Card. denudata
Ab Innocentio X. P.M. comprobata eſt.
Cum poſt quinquennium
Extincto Thoma Turco ſucceſſore
Inaudito ſanè exemplo
Præſes Generalis inſtitutus fuiſſet.
Demum inſtantibus Comitijs
Vnico cum omnium ore
Ad ſummum reuocaretur faſtigium
Gloria cumulatus
Ordini, Patriæ, Boniſque omnibus ablatus
Ann. Sal. M.D.C.L.
VIII. Kal. Iunij Aetatis ſuæ LXXII.
FF. Conuentus S.M.S. Miner.
Parenti Opt. MM. poſuerunt.

De communi Patrum Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruã conſenſu præfatus ſepulchralis lapis fuit Rodulphio conſtitutus, tanquam eiuſdem Conuentus benefactori maximo. Cœnobium quoque S. Sixti via Ardeatina cõſtitutum nobilibus ædificiis, viri dariis, perpetuiſque redi-

ditibus ditauit, copioſo ſuarum contributionum ære effuſo. Scripſit in Nouitiorum Ordinis cō-modum pius Pater Italico ſermone meditationum librum, cui titulus eſt. *Breue modo di fare Orazione mentale*. Impreſſum Romæ apud Manelfum an. 1642.

LIX.

P. F. Nicolaus Riccardius.

SVcceſſorem in Sacri Palatii Magiſterio Rodulphius P. F. Nicolaum Riccardū Ianuēſem habuit de Prouincia tamen Hiſpaniæ, & Valliſoletani Conuentus, vt vocant filium. Fuit Riccardus corpore ad deformitatem. Pinguis; ſed ingenio pulcherrimus: ſcientiarum omnium Gaza, in SS. Patrum doctrina ſupra modum verſatus, in ſacra prædicatione eloquentiſſimus, in ſcholaſticis ſcientiis verſatiſſimus; noſtrique ſeculi Literatorum Princeps, ſcientiæ Monſtrum in Vrbe & Orbe cognitus, communique nomine MONSTRVM, nuncupatus. In hoc noſtro Conuentu Mineruæ ſtudiorum Regens pluribus annis, ex quo munere

Sa-

Sacri Palatii Magiſter ab Vrbano VIII. qui Nicolaum ſummopere diligebat, creatus fuit in Vigilia Pentecoſtes, quę die 2. Iunii contigit An. Milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo nono; cum enim electo Magiſtro Ord. Rodulphio ſolemni proceſſione de more inſtructa, ad Vrbani Pontif. Max. beatorum pedum oſcula, poſt terminatas Veſperas in Pontificio Sacello noſtri omnes in Vrbe exiſtẽtes acceſſiſſent, eundẽ Riccardiũ ſacros pedes oſculantem, Vrbanus Sacri Palatii Magiſtrũ ore proprio Cardinalibus Eminentiſſimiſs, ac tota Curia, applaudentibus, pronunciauit. Apoſtolicus Prædicator poſtmodum adlectus corã Pont. Max. Purpuratiſque Patribus doctiſſimas, ac verè Apoſtolicas Conciones habuit; in hoc ſuorum laborum, & honorum curſu, apoplexiæ morbo correptus interiit die 30. menſis Maii anno Milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo nono ætatis ſuæ 54. communi Romanæ Curiæ mœrore in noſtra Eccleſia S. Marię ſuper Mineruam tumulatus; nullo proloquente elogio. Scripſit doctiſſimus vir, & euulgauit.

Doctiſſimos libros Super Litanias B. Virg.

Et Synopſim Conc. Tridentini, qua ad Vniuerſalem eiuſdem Concilii Hiſtoriã proluſerat;

 quam

quam ſi diutius vixiſſet, procul dubio editurus erat. Alia plura ſcripſit, quæ morte preuentus edere non valuit.

In Riccardij laudẽ funebrẽ orationẽ habuit P. Melchior Incoffer Societatis Ieſu nobile germen, Vir eruditiſſimus, & Sac. Congregationis Indicis Conſultor, quam maximo cum Auditorum plauſu ſequenti periodo terminauit. *Hoc vnum dixiſſe ſufficiat: Quo die Nicolaum Riccardiũ funerauimus, ſolem, oculum Mundi deliquio lucis ſuæ luxiſſe atratum.* Cõtigit enim illa die ſolis Eclypſis.

L X.

P. F. Vincentius Maculanus.

Riccardio in Sacri Palatii Magiſterio ſucceſſit P. F. Vincentius Maculanus de Florentiola Inſubriæ nobili Oppido ex Prouincia Lombardiæ. Hic Dominicano habitu in Papienſi Conuentu aſſumpto, ſacriſque ſtudiis addictus, peracto Philoſophico, & Theologico curſu in principalioribus ſuæ Prouinciæ Conuentibus, Philoſophiam, ac Theologiam docuit. Ad S. Crucis de Boſco, aliaque Cœnobia regenda aſ-

ſumptus, ſubditos & verbo; & exemplo ad regularis obſeruantiæ ſequelam induxit. Papienſis primò, Ianuenſis deinde hæreticæ prauitatis Inquiſitor effectus, quæ ſui muneris erant, fidelitate maxima, ſummaq. animi conſtantia adimpleuit. Romam ab Vrbano VIII. vocatus, Procurator Ordinis ab eodem inſtitutus, à Nicolao Rodulphio Generalis Vicarius poſtmodùm renunciatus, poſt Monſtri exceſſum, Sacri Palatij Magiſter euaſit, in quibus nobilibus Præfecturis, cum cordatiſſimi, & piiſſimi viri ſibi nomen obtinuiſſet, ab eodem Pōtifice Max. S.R.E. Cardinalis ſub S. Clementis titulo & Archiepiſcopus Beneue ntanus An. Milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo primo creatus fuit; in qua dignitate conſtitutus, erga Ordinem maximo affectus amore, eiuſdem Conſtitutiones in victu, & veſtitu, lanea tunicella ad carnem ſemper vſus, adamuſſim obſeruat; eidemque haud vulgaria beneficia in dies conferre non deſiſtit. Ad cōmiſſam ſibi Eccleſiam celeri pede, Paſtoris Optimi munia completurus properauit, in qua lætitiæ ſingularis exhibitis ſignis, ab ouibus ſuis fuit receptus. Ibi primæuæ Eccleſiæ Epiſcoporum virtutes æmulatus, ſe bonorum operum

exemplum cunctis exhibuit. Ab eodem Pont. Max. in Vrbem reuocatus, grauioribuſque Curię negocijs addictus Beneuentanum Epiſcopatum dimiſit an. 1643. In nobili Architecturæ ſcientia peregregiè excultus ab Vrbano VIII. in Inſulam Melitenſem directus fuit, vt illius Arces, ad eludendos Turcarum impetus, in meliorem, tutioremque formam reduceret; idemque in Romana Adriani Mole, atque in Vrbana Arce Bononien. Ditionis, necnon in Vrbis nouis mœnibus fœliciter præſtauit. Viuit adhuc optimus Cardinalis, hoc anno 1663. quo hæc ſcribimus, In ætate LXXXIV. annorum conſtitutus.

LXI.

P. F. Gregorius Donatus.

ASſumpto ad Purpurã Maculano: Die 27. Decemb. cadentis anni Milleſ. ſexcenteſimi quadrageſimi primi, Sacri Palatij Magiſter ab Vrbano VIII. Pont. Max. creatus fuit P. F. Gregorius Donatus Romanus. Hic Ordinis habitum in Conuentu S. Mar. ſuper Mineruam aſ-

aſſumpſit. Fuit Donatus Vir doctus, in Cōuentu Mineruitano Baccalaureus, vt vocant, & ſtudentium Magiſter, Romanæ Prouinciæ Vicarius, Prouinciæ Regni Neapolit. Prior Prouincialis effectus, Prouinciam illam ſumma cum integritate rexit. Ad Comitia Generalia an. 1629. Romæ celebrata acceſſit, vnuſque ex electoribus Rodulphii fuit. Electione verò ſubſequuta, Prouincialis munere ſe exoluit, ab Vrbano octauo Epiſcoporũ, atq. pro Beneficiorum concurſu, examinator delectus. Erat Donatus, aſpectu decorus, conuerſatione amabilis, eloquio gratus, ſermoneſque ſuos lepore maximo condiebat. Quinque tantummodò menſibus, & his etiam non completis, Sacri Palatii Magiſter vixit, quieuitque in pace die 16 Maii ætatis ſuę anno LXIII. ſalutis verò Milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, in noſtra Eccleſia Terrę traditus, ſequenti elogio eius ſepulchro à Patritio Minoren. Epiſcop. germano fratre cōſtituto.

Gregorio Donato Rom.
Sac. Apoſt. Palatij Magiſtro Ord. Præd.
Huc vectigales Mortalium oculi
Gregorium è Coelo donatum
Coelo redditum, lugete.

Acer-

Acerbus ævo; maturus ingenio.
Collactaneam habuit ſapientiam;
Naturam ingenio, ingenium virtute
Vicit.
Nondum adultus, iam Magiſter,
Plus docuit, quàm didicit:
Præceptis, exemplo;
Vtrique par fortuna.
Vtramque prouocauit, vicit.
Dignitatum gradus omnes meritus aſcendit.
Nullius Candidatus.
Rexit alios vt ſe ipſum;
Seipſum vt alios.
Oculata mente; cœca manu.
Talem virum Magiſtrum Orbis nominauit
Vrbanus VIII. Pont. Max.
Hinc merita metire.
Vixit ann. LXIII.
Obijt ann. M.D.C.XXXXII.
Menſe Maio die XVI. hora XXII.
Patritius Donatus Epiſcopus Minoren.
Frater Fratri Monument. hoc P.

Author fuit Donatus, vt in lucem prodiret D.Thomæ Summa in XII. paruos tomos diſtincta, Romæque impreſſa, & ab eodem correcta, quæ communi nomine Donati ſumma nuncupatur. Compoſuit plures in laudem D.Thomę ſermones, in ſolemni eiuſdem Sancti Doctoris

fe-

feſto coram Eminentiſſimorũ Cardinalium Collegio in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruã à pluribus ex noſtris de more habitos.

L X I I.

P. F. Reginaldus Lucarinus.

POſt Donati exceſſum ad Sacri Palatii Magiſterium P. F. Reginaldus Lucarinus de Trebio ab Vrbano Papa VIII. promotus fuit anno Milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſecũdo. Hic Dominicano habitu in Conuentu S. M. ſuper Mineruam aſſumpto, ſacris ſtudijs addictus, in eiſdem egregiè profecit. Philoſophiã, & Theologiam in eodem Conuentu docuit; Mox Prior communi Patrum voto in eodem Conuentu electus nondum tranſacto anno, officiũ dimiſit, propriæ quieti, & ſtudijs ſacrorũ librorum intentus. Ad Magiſterium Sacri Palatij poſtmodum euectus eandem religioſam viuendi normam, quam in Ordinis ingreſſu ſibi præfixerat, retinuit. Ab Vrbano VIII. poſtmodum Ciuitatis Plebis Epiſcopus, anno Milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, menſe

Februario creatus,in ea dignitate primæuæ Eccleſiæ Sanctos Paſtores æmulatus, cunctis Epiſcopalis menſæ in pauperes, & ſuæ Eccleſiæ ornamentũ erogatis redditibus, præter ſibi neceſſaria, ex copioſo etiã ſibi relicto patrimonio ſub miniſtrat. Cathedralem ſuam inſtaurauit, ſacra ſuppellectili, argenteis vaſis,ſacris calicibus, alijſque ad ſacrificium incruentum peragendũ opportunis inſtrumẽtis ditauit. Gregem ſibi cõmiſſum cum Clero iuxta Sacrorum Canonum documenta per ſalutis ſemitam dirigere nõ ceſſat, factus ipſe cunctis virtutum omnium exemplar; infirmos viſitando, pupillos, orphanos viduaſque ſuuando,atque pauperum miſerias larga manu ſubleuiando; Conuentui noſtro S. Dominici de Trebio, ex patrimonialibus bonis ad duodecim millia ſcutorum legari voluit, aliaq. in dies beneficia Ordini conferre non deſiſtit. Hoc anno 1663. quo hæc ſcribimus in ſua Eccleſia viuit, verè Iſraelita, in quo dolus non eſt. Scripſit doctus, & cordatus Paſtor.

Tomos tres notationũ in regulas, & libros, ac authores Indicis librorũ Prohibitorũ, qui extãt manuſcrip.in Bibliotheca Vatic. Expoſuit vetus & nouum teſtamentum.

D.Tho-

D.Thomæ ſententijs de verbo ad verbum collectis, quam expoſitionem *Maſſam Auri* nominauit, huc vſque prælo non dum datam

Impreſſit librum de Epiſcopo Regulari.

Laudationem D.Thomæ.

Manuale Thomiſticarum Cõtrouerſiarũ.

Chronologiam ſecundum rationem temporum.

Scribitque modò Bibliothecam, in qua Ordinis Scriptores omnes recenſet.

L X I I I.

P.F.Michael Mazzarinus.

IN Lucarini locum ſucceſſit P. F. Michael Mazzarinus Romanus ab Vrbano VIII. Sacri Palatii Magiſter anno Milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo tertio inſtitutus. Hic habitu in noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam Cœnobio ſumpto Bononiæ theologicum curſum ſub P. F. Thoma Turco tunc illius ſtudij Regente compleuit. In Vrbem reuerſus, Philoſophiam in ſuo Conuentu publicè profeſſus eſt,inde Ve-

netias Commiſſarius prò arduis Ordinis negociis à Magiſtro Generali Rodulphio directus, rebus ad optatum finem perductis, Apuliæ primò, Romanæ Prouinciæ poſtmodum Prior Prouincialis ſalutatus fuit an. 1638. Eo in munere quatuor annis, & iterũ Apoſt. auctoritate cõfirmatus, præfuit laudabiliter: (me huius operis ſcriptore, in eodem munere aliquando eius ſocio): Euecto ad Sedem Ciuitatis Plebis Lucarino, Vrbanus VIII. illum in eius locum Sacri Palatij Magiſtrum ſubſtituit quo inmunere duobus completis annis præfuit, euaſitque Aquenſis Archiep. ab Innocentio X. an. Milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo quinto promotus: Menſe Iulio eiuſdem anni in noſtra Eccleſia S. M. ſuper Mineruam à Card. Grimaldo cõſecratus. Mox in Galliam profectus, Octob. 30. die ſolemniter ſuam Eccleſiam ingreſſus, cõmuni omnium acclamatione receptus fuit. In Vrbem biennio peracto reuerſus, ab eodem Innocentio in Galliarum Regis gratiam, die 8. Octob Ann. Milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo S. R. E. Presb. Card. Tit. S. Cęciliæ creatus eſt: Cardinaliſque S Cæciliæ ſibi nomen aſſumpſit Ab eodem Rege Chriſtianiſſi-

mo

mo poſtmodum Cataluniæ Prorex inſtitutus, Barchinonam ex Vrbe menſe Ianuarii ſequẽtis anni 1647. diſcedens, petiit, ibique vſque ad Iulii menſem præfuit, Romam die 9. Auguſti reuerſus eſt. Cumque S. Auguſtini die ad Pontificis Maximi audientiam ſolemni pompa Regias literas exhibuturus pergere deberet, die 26. Auguſti, cum in Vrbe vigerent calores maximi, ex aëris immutatione in grauem morbum incidit, ex quo ſe mortalem agnouit. Abdicatis igitur ſtatim mundanis curis, ſolique Deo addictus poſt generalem totius ante actæ vitæ confeſſionem peractam; aduocato Thoma Turco Generali Magiſtro, atque ab eo ſicut & ab vniuerſis Ordinis Fratribus, vt apud nos moris eſt, venia poſtulata, Benedictioneque obtenta; Anulo valoris ſcutorum trium millium ſuo Conuentui S. Mariæ ſuper Mineruam, nobilioriqne ſuppellectili Aquenſi Eccleſiæ legatis, ſpiritus feruore maximo inter manus noſtras placidiſſimè quieuit in Domino die vltima Auguſti hora tertia poſt ſolis occaſum anno Milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo octauo, electa ad pedes Fratrum ſuorum ſepultura in hac noſtra Eccleſia, in qua Ordinis habitum ſumpſerat.

Fuit Michael Mazzarinus ſumma benignitate, ac liberalitate præditus, erga Ordinem noſtrũ incredibili amore affectus, quippe qui in tantis honoribus conſtitutus hoc vno gloriabatur, ſe Dominicani inſtituti fuiſſe profeſſorem. Vixit annos XXXXIII.

L X I V.

P F. Vincentius Candidus.

EVecto Mazzarino ad Archiep. Aquensẽ Innocentius Papa X. Sacri Palatii Magiſtrum eodem ann. Milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo quinto P.F. Vincentium Candidum Syracuſanum inſtituit. Hic Ordinis habitu in noſtro S. M. ſuper Mineruam Cœnobio aſſumpto, puritati, modeſtiæ, atque diuinis literis vacans, doctiſſimus, & religioſiſſimus Vir effectus eſt. Fuit enim morum integritate, vitæque candore laudatiſſimus, regulariſque obſeruantiæ vſq. ad mortem exactiſſimus cultor.

In Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſemel, iterum, atque tertiò Prior electus, eidem multa bona, ex piorum eleemoſynis contulit de

cuius manibus operis huius ſcriptor Ordinis habitum, nomenque 15. Octob. an. 1628. ſuſcepit, reuolutoque anno eadem die Sanctæ Tereſiæ Virginis dicata ſacram profeſſionem emiſit, Prouinciarum Apuliæ primò, Siciliæ poſtmodum, ac Romanæ tandem Prior Prouincialis effectus, in regulari obſeruantia promouenda totus eluxit. Apoſtolicus Ordinis Vicarius ſemel, atquè iterum, & in Baſilica Liberiana, quæ S. Mariæ Maioris communi nomine nuncupatur, per viginti & ſupra annos Papæ Pœnitentiarius extitit. Diſquiſitiones Morales in quatuor libros ſectas, Romæ, & alibi pluries impreſſas, euulgauit. Scripſitque de Primatu D. Petri Opus, quod Innocentio X. exhibuit. In Romana Curia, Ordine, & Orbe, etiam apud Summos Pontifices in magna exiſtimatione habitus ſemper fuit. Demum aſſiduis ſtudijs, orationibns, ac vigilijs fractus; quartanaque febri paulatim conſumptus, mortem lætus aſpexit, die 7. Nouemb. an. 1654. relicto cunctis de ſe ſanctitatis odore; ad cuius funus maximus populi, & Principum concurſus, eius veſtium particulas prò magno munere efflagitantiū, acceſſit: cuius corpus in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſu-

per

per Mineruam, in Sacello S. Raymundi ad Altaris dexteram in plumbea capſa ſupra terram conditum fuit. Tanti Viri iacturam Generalis Magiſter in hunc modum Ordini anunciauit.

Vniuerſis Fratribus Ordinis Prædicatorum Fr. Ioannes Baptiſta de Marinis Sacræ Theologiæ Profeſſor, & eiuſdem Ordinis Humilis Magiſter Generalis, & Seruus ſalutem & pacem in Domino.

COmmunia mala communibus proſequenda lachrymis. Et quamuis dolor, quem hiſce diebus concepimus, eius ſit acerbitatis, & molis, vt etiam in vos, totumque Ordinem diſtributus, ſuum apud nos pondus retineat; ad illius, Ordiniſque tamen ſolatium non parum faciet publicus Ordinis luctus, publicaque veſtrùm, & priuata pietas.

Septima igitur huius Mẽſis dies (quæ & Sabbatum fuit) quinta circiter noctis hora ad Requiem, & perpetuæ lucis diem emiſit ſuauiſſimum, pijſſimum noſtrum Senem, Venerabilem P. Fr. Vincentium Candidum Sacri Apoſtolici Palatij Magiſtrum, re, & opere tam Vin-

cen-

centium, Candidum, & Magiſtrum, quàm nomine, & Officio. Sat, ſuperque ad illius pretium, ad veſtrum dolorem nimis, & ſi ad noſtram in eum Charitatem parum diximus, dum nominauimus; cuius nota, chara, laudataque omnibus nedum vobis pietas, innocentia, humilitas, eruditio, prudentia, zelus, ſanctitas, vel à Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio Papa Decimo meruit amari; & palàm ſæpius commendari; qui octogenario maior, iam à puero maximæ expectationis, & laudis, ſexaginta & vnum annos in Ordine perſanctè nõ tam vixit, quàm luxit, & arſit; Qui interim ad varia Ordinis per varios virtutum gradus aſſumptus officia, ter Prior Conuentus Romani Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam; quater varijs in Prouincijs Sicula, Apula, Romana Prouincialis; ter ſummi Pontificis iuſſu Vicarius Generalis Ordinis; ſui ſemper ſimilis, ac totius obſeruantiæ vera factus effigies, Religionem non minoribus ditauit exemplis, quàm documentis, profundæ, quàm editi monſtrant libri, eruditioni profundiorem humilitatem, ſanguinis nobilitati virgineam puritatem, publicis occupationibus iuge orationis, pœnitentiæ, charitatis otium ſtudiúque

que

que raro felicique iungens commercio, verè diues, quia verè pauper; tandem in tot, tantarumque complexu virtutum, has inter laudes, hæc inter merita, vt vixerat, mortuus eſt noſtris dignior elogijs, quàm lachrymis, ni noſter foret, & imitatum mallemus, quàm laudatum.

Vnde nihil aliud noſtro licet, ſupereſtque dolori, quod addamus epitymbium, niſi vt Vos ad ſuprema debitaque tantę pietatis viro fraternæ charitatis officia, ad deuota ſcilicet prò illius anima ſuffragia publica, & priuata inuitemus. Etſi enim attenta Angelica mortalis eius vitæ ſerie (quæ pretioſam gloriæ, atque hiſtoriæ materiam dabit) neutiquam dubitemus Candidũ noſtrum iam inter Candidos Angelorum choros felicem, nedum felicitatis Candidatum, nihilominus (vt piè monet Auguſtinus) melius iſta illi ſupererunt, quæ non obſunt, quam deerunt, quæ prodeſſe poſſunt: Voſque demum hoc in exemplari, quod vobis in hoc perfectionis monte monſtratum eſt, vitæ religioſæ Compendium intuentes, totque virtutis veſtigia agnoſcentes, ea vt ſequamini, & ametis hortemur. Satis enim illum laudauerimus, ſi imitemur: vt dum in eo humanitatis noſtræ vulnera ſentimus

ab

ab eodem immortalitatis remedia mutuemur. Valete, & prò Nobis orate. Datum Romæ in Conuentu Noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam pridie ID. Nouemb. Anno Domini M.DC.LIV.

Fr. Ioannes Baptiſta de Marinis.

L X V.

P.F. Raimundus Capiſuccus.

SVblato è Mortalium oculis Candido, Innocentius Papa X. die XIII. Nouembr. eiuſdem anni Milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi quarti Sacri Palatij Magiſtrum P.F. Raimũdum Capiſuccum nominauit. Natus eſt Raimundus è generoſa Capiſuccorum Romana familia, quæ Orbi dedit S.R.E. Cardinales, Apoſtolicæ Sedis Legatos, Pontificum, ac Regum Vicarios, Senatores Vrbis, Exercituum Præfectos, Copiarũ Ductores, alioſq. nobiliũ ſcriptorũ Annalibus famæ commendatos. Parentes Raimundo fuerunt Paulus Podij Catini, Monterii, aliorumque Caſtrorum Marchio, & Hortentia

Mariſcotta inſignis nobilitatis,& virtutis fœmina; Marci Antonii,Iulianelli,Partaniq;Comitis, & Octauiæ Vrſinæ ex Vrſinis dictis de Caſtro S. Angeli filia. Octauiam autem genuerunt Vicinus Vrſinus Polymartij Dynaſta,& Iulia Farneſia, * Galeatij Farneſii, & Iſabellæ ex Comitibus Anguillariæ filia. Ab Inclytis adeò Progenitoribus pietatẽ, ac virtutẽ ſortitus Raimũdus, quartodecimo ætatis ſuæ anno dũ Rethoricæ in Romano Collegio operã daret noſtro Prædicatorũ Ordini abdicato ſeculo nomen dedit, ac de manu P. Vincentij Candidi in Sac.Pal. Magiſterio deceſſoris ſui, Cœnobii S. Mariæ ſuper Mineruam tunc Prioris, qui Raimundo, quaſi maiora præſagiret, valde cupiebat, religioſum habitum induit. Poſt emenſa Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudia, vtramque facultatem publicè Romæ profeſſus eſt cunctis noſtri Ordinis Scholaſticis muneribus perfunctus. Inde S. Congregat. Indicis Secretarius, & mox etiam Epiſcop. corã Summo Pontifice Examinator ab Innocentio X. inſtitutus, commiſſa ſibi munera tàm integrè ac è Republica literaria adminiſtrauit, vt tranſlato in æternam requiem Candido, illico in eius locum Sacri Palatij Magiſter ſuffectus fuerit, in

ſtrum Angeli, Mel s driani, us olim omini, Incolæ nt Vr- i Poly- rtij, ugnani, orumq; rium ſtro ũ ynaſtæ; quibus icus ho ſuper- Mar- s Vrſi- s Maer- lis filius, rtij ne- ,Vicini nepos, annis rradi ab os &c. aleatius rneſius rneſij ominus, c.

qua nobili Præfectura cum ſui, & Ordinis laude maxima viuit, concredito ſibi muneri accuratiſſimè ſatisfaciens.

ITa conſueuit Apoſtolica Sedes ex Prædicatorum Ordine Sacri Palatij Magiſtros ſibi deligere, vt etiam hoc idem præſtare Pſeudo-Pontifices non omiſerint. Inter hoc fuit P. F. Nicolaus de Sancto Saturnino Gallus, qui fuit Magiſter Sacri Palatii Clemente VII. Pſeudo-Pontifice, & Vrbano VI. vero Pont. in Petri Cathedra ſedente. Fuit Nicolaus Vir doctiſſimus & ab eodem Clemente Cardinalis tit. S. Laurentij Paniſperperna creatus die 16. Decemb. 1378. abſens tamen, & ſequenti anno die 25. Iunij ſolemniter Maſſiliam ingreſſus eſt, vbi Clemens erat, Cardinalitium Pileum recepturus; Auenione deceſſit die 23. Ianu. 1382. in Dominicanorũ Templo ibidem tumulatus.

Spondanus in Auctor. Chronolog. Plod. inter Card. Ord. Lucarinus in Catalog. Mag. S. Palatij Ex lib. Prouiſ. Prab. eiuſdem Clem. 7.

I.

P.F.Io:de Nouocaſtro.

HVnc Clemens VII. in ſua obedientia ita nuncupatus Magiſtrum Sacri Palatii, poſt aſſumptionem Nicolai ad Purpuram elegit: qui cum eſſet ex Burgundia oriundus eiuſdemque Clementis conſobrinus, nobili loco natus, Vir doctus, & magni nominis Theologus, ab eodem Sacri Palatii Magiſter anno Milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo creatus fuit primò: Deinde Tullenſis Epiſcopus poſt quatuor annos inſtitutus; tandem S.R.E. Cardinalis ab eodem Pſeudo-Pontifice Clemente VII. nuncupato, renunciatus fuit die 23. Decemb. Anno Milleſimo trecenteſimo octogeſimo tertio, ſub Tit. SS. Quatuor Coronat. Oſtienſis Epiſcopus poſtmodum inſtitutus, Petrum de Luna in ſua obedientia Benedictum XIII. nũcupatum, die XI. Octob. an. 1394. ſolemni ritu coronauit. Quindecim annis in ſuo Cardinalatu vixit, obiitque propè Auenionem in loco, qui dicitur Villanoua die 4. Octob. an. Milleſ. trecenteſimo nonageſimo octauo, ibidem apud

Car-

Carthuſianos conditus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Clem. VII. Gall. Chriſt. tom. 3.*

III.

P.F.Sancius de Porta.

EVecto ad Purpurã Ioanne idẽ Clem. VII. Sac.Pal. Mag. P.F. Sãcium à Porta Aragonenſem elegit, qui cum eſſet maxima in agendis dexteritate præditus; ſacræ theologiæ Laureatus celeberrimus, eidem Clementi cariſſimus fuit. At Sancius animaduertens diro ſchiſmate Eccleſiam lacerari cum Sanctiſſimæ Pentecoſtes die in publico Pontificio ſacello coram Benedicto XIII. nuncupato, eiuſque aſſeclis, de more oraturus eſſet; Spiritu Æterni Patris per os eius loquente, de tollendo ſchiſmate, tam ardenti, conſtantique pectore perorauit, vt auditorum animos in ſuam ſententiam traxerit, Benedictique odium maximum in ſe concitauerit, à quo in carcerem ſtatim detruſus, duobus annis ibidem miſerrimè vixit. Amicorum poſtmodum auxilio inde eductus, in Aragoniam aufugit: viditque tandem optatã tran-

tranquillitatem Eccleſiæ reſtitutam, in qua deceſſit An. Milleſ. quadringenteſimo decimo nono. *Olmed. in vita B. Raymundi de Capua Mag. Ord. & Lucarin. vbi ſup.*

I V.

Sanctus Vincentius Ferrerius,

TAnta erat in veri, ac legitimi Pontificis cognitione tunc temporis ambiguitas, vt S. Vincentius Ferrerius ad Petri de Luna, Benedicti XIII. nuncupati, partes declinauerit, à quo Sacri Palatii Magiſter creatus fuit poſt Sancium de Porta. Pluribus annis eidem Benedicto inſeruiuit S. Vincentius; at vnione Eccleſiæ in Conſtantienſi Concilio facta, Martino V. obedientiam præſtauit, atque contra Petrum de Luna in priuatis, publicíſque colloquiis, ex ſuggeſtu, & ſemper, quoad vixit, prædicauit, eius in Pſeudo Pontificatu pertinaciam increpando. Obdormiuit poſtmodum in Domino Venetiæ in Brittannia Minori An. Milleſ. quadringenteſ. decimo nono innumeríſque miraculis clarus à Caliſto III. in Sãctorum album relatus fuit. *Lucar. & Fernand. vbi ſup.*

LE-

LECTORES SACRI PALATII.

COnſueuit Apoſtolica Sedes, quæ Magiſtra eſt veritatis, in Vaticano Palatio Doctores præſtantiſſimos enutrire, qui ſacras literas ibidem edocerent, diuinaſque ſcripturas doctiſſimis commentarijs illuſtrarent; & hi communi nomine Sacri Palatij Lectores nuncupabantur, qui tam ex ſecularibus, quàm ex Sacris Ordinibus indiſcriminatim aſſumebātur. Perſtitit diu in Vrbe laudabilis hæc conſuetudo vſque ad Leonis X. Pont. Max. tempora, qui publico auditorum commodo conſulturus, atque à diſputationum clamoribus Apoſtolicum Palatium vindicaturus, Romanam Sapientiam in Vrbis nobiliore parte conſtruxit, Doctoribuſque annua ſtipendia conſtituit, quæ Sixtus Papa V. poſtmodùm auxit: factumque eſt ex eo tempore vt Doctores huiuſmodi, non Sacri Palatij ampliùs, ſed Romanæ Sapientiæ, Lectores nuncuparentur.

Fuere ex Ordine noſtro quāplures, qui in Sa-

cro Palatio diuinas literas interpretabantur; & hi ex lectione, quã habebant, Baccalaurei, vel Lectoris ſacri Palatii nomen conſequebantur. B. Ambroſius Sanſedonius de Senis à Clemente Octauo Pont. Max. ſub die 22. Martii Romano Martyrologio aſcriptus; Sacri Palatii Vniuerſitatem, iam pridem Friderici Secundi, eiuſque ſequacium perſequutionibus Romanæ Eccleſiæ illatis, ſolutam, ex Pontificio decreto Vrbani IV. reſtituit; in eaque Lector tribus annis cum ſua, & Ordinis laude maxima docuit. Factum D. Iulius Sanſedonius Groſſetanus Epiſcopus in eiuſdem B Ambroſij Sanſedonii gentilis ſui vita, quã Romæ apud Iacobum Maſcardũ cum Pauli V. Pont. Max. priuilegio an. 1611. impreſſit, in hunc modum pandit. *Eſſendo mãcate in Roma le ſcole publiche di Theologia per le turbolenze di quei tempi, ne' quali Federico Secondo, è ſeguaci ſuoi haueano lungamente trauagliata la Chieſa di Dio; & eſſendo il Romano Pontefice molto ben ſodisfatto di Frate Ambroſio per quello, che adoperato, l'hauea per ſeruigio di S. Chieſa, volle promouerlo à Veſcouado; mà ricuſando egli per humilità, ſi ſerui di lui per riformare & à buono ſtato ridurre lo ſtudio di Roma, oue leſſe Theologia tre anni, è predicò in detta Città con grandiſſimo concorſo, non ſolo di popolo, mà di Cardinali, di Pralati è*

Signo-

Signori, è d'huomini ſcientiati: è piacque à Dio benedetto di produrre largo frutto dalla ſemenza della ſua parola per miniſterio di F. Ambroſio à ſalute dell' anime, & à riduzzione in bona forma dello ſtudio publico di Roma, oue nondimeno era egli pauroſo grandemente di ſtare, temendo l'applauſo delle ſue lettere, è predicationi. Hæc ille. Fuiſſe autem B. Ambroſiũ dum eſſet Prior in Conuentu Vrbeuetano ad Ianuenſes Apoſtolicum Legatum tranſmiſſum An. Milleſ. ducenteſimo ſexageſimo quarto, docet Bzouius noſter in Annal. Eccleſ. ad præfatum annum ſub num. IX.

Ad Magiſtrum Ordinis autem, atque Generalia Capitula Lectorum Sacri Palatii inſtitutio, ex Apoſtolico indulto tunc ſpectabat. Vnde In Generali Auenionẽſi noſtri Ordinis Capitulo an. 1442. celebrato P. F Matthæus de Finario Ligur ad legendum ſententias in Sacro Palatio fuit aſſignatus: & in ſequenti Capitulo apud Diuionem anno 1444. congregato, P. F. Bartholomæus Penades Hiſpanus ad idem fuit munus aſſumptus. Et in Capitulo in Monte Peſſulano collecto, P. F. Ludouico Vincentio Hiſpano idem munus fuit demandatum; quorum omnium tale extat apud Fernandez teſtimonium. *Notandum eſt, quòd non ſolum Magiſtri*

Sacri Palatij aſſumebantur ſemper ex Ordine Prædicat. ſed etiam Lectores Sententiarum, & ſacræ Scripturæ. Et iſti eligebantur ſemper in Capitulis Generalibus, vt in Capitulo Generali an. 1442. *Auenione celebrato electus eſt F. Matthæus de Finario Ligur Lector Sacri Palatij & in Capitulo Gen. apud Diuionem* 1444. *F. Bartholomæus Penniades Hiſpanus; & in Capit. Gener. apud Montem Peſſulanum an.* 1456. *F. Ludouicus Vincentius Hiſpanus. Et erant diſtincta officia; nam Lectores non tantùm è noſtra familia aſſumebantur, & legebant, ſicut modò in Academia Romana, quam vocant Sapientiam.*

Inſtituebantur quoque huiuſmodi Sacri Palatii Lectores à Magiſtris Generalibus noſtris; in cuius veritatis argumentum ſequentia adducimus teſtimonia ex eorundem Regeſtis fideliter deprompta.

P. Baccalaureus F. Io: de Candido ex Trinacriæ Prouincia ſub Sixto IV. Pont. Max. à Magiſtro Ord. Leonardo de Manſuetis, ad legendum ſententias in Sacro Palatio fuit deputatus: ita enim in eiuſdem Regeſto §. *Prouincia Trinacriæ, pag.* 95. emicat. *Die* 5. (ſcilicet Iunij anno 1474.) *F. Io: de Candido Baccalaureus, fuit deputatus ad legendum ſententias in Sacro Palatio pro primo anno, pro gradu; & forma, & completa lectura habuit licentiam accipiendi inſignia Magiſtralia vbicumque.*

P. F.

P.F. Petrus Ploger ex Theutoniæ Prouincia ſub Sixto IV. erat Apoſtolici Palatii Baccalaureus An. 1474. ex ſequenti præfati Magiſtri Ordinis Regeſt. teſtimonio §. *Prouincia Theutoniæ. pag. 87. F. Petrus Ploger Baccalareus Apoſtolici Sacri Palatij de Conuentu Francoforden qui à Summo Pont. habuit habilitationem ad beneficia Eccleſiaſtica; habuit licentiam morandi extra Ordinem, & officiandi & eleemeſynas recipiendi, Et nullus inferior moleſtet. Peruſiæ 3. Auguſti* 1474.

P.F. Io: Auguſtini de S. Miniate ſupradicto anno ab eodem Generali Magiſtro in Baccalaureum Sacri Palatii fuit aſſignatus, prout ex eiuſdem Regeſto §. *Prouincia Romana pag* 52. in hūc modum colligitur. *F. Io: Auguſtini de S. Miniate fuit inſtitutus, & aſſignatus in Baccalaureum prò forma, & gradu Magiſterij prò ſecundo anno in ſchola Sacri Palatij, cum gratijs & libertatibus conſuetis Prati vltima Auguſti* 1474.

In eodem Sacro Palatio erant quoque Baccalaurei extraordinarii, qui ab eiſdem Generalibus Magiſtris inſtituebantur: quapropter in præfati Leonardi de Manſuetis Regeſt. §. *Prouincia Franciæ pag.* 29. ita habetur. *F. Io: Clerici Conuentus Brugellen. fuit inſtitutus Baccalaureus extraordinarius Vniuerſitatis Sacri Palatij ſub Magiſtro dicti Sa-*

cri Palatij prò gradu ; & forma Magiſterij 17. *Iunij* 1474. *Romæ.*

Erant quoque ibidē Lectores Biblici ab eiſdem Magiſtris Ord. inſtituti, quod ſequenti teſtimonio ex præfati Generalis Mag. Regeſt. ex ſcripto §. *Prouincia Romana* pag.53.comprobatur *F. Geminianus Laurentij de Florentia fuit aſſignatus in Biblicum Sacri Palatij pro gradu, & forma Magiſterij: die 7. Iunij* 1474. *Romæ.*

In eadem Sacri Palatij Vniuerſitate gradus quoque de Magiſtrorum Ord. licentia ſuſcipiebantur à noſtris Fratribus; quapropter in Reg. præfati Generalis Manſueti §. *Prouincia Saxoniæ.* pag.226. ita habetur. *Magiſter Daniel Egher Conuentus Vueſſalienſis habuit approbationem lecturæ ſuæ, & Magiſterij ſuſcepit in Vniuerſitate Sacri Palatij; & gaudere poteſt priuilegijs Magiſtrorum vt verus Magiſter. Nullis obſtantib. in contrar. 7. Martij* 1475. *Romæ.*

In Regeſto autem Magiſtri Ord. Ioachimi Turriani §. I. *Vngaria* (in quo Regeſto Prouinciæ Ordinis iuxta earundem antiquitatem, & præcedentia annotatæ ſunt ſecundùm alphabeticam ſeriem, & ideò Vngariæ Prouincia ſub litera I. conſtituitur, quia tunc temporis nonum conſequebatur locū inter Prouincias Ordinis.) ita teſtatum reperitur pag.159. *F. Gregorius Baca-*

ca-

calaureus Conu. Garen. habet licentiam ſuſcipiendi inſignia Magiſtralia in Vniuerſitate Sacri Palatij, dummodo ſibi de iuramento &c. Romæ 6. Februarij 1490.

Et in eodem Reg. ſub eodem an. 1490. pag. 159. ita habetur. *F. Petrus Conzarenſis poteſt ſuſcipere Magiſterium in Vniuerſitate Sacri Palatij.* Sicut verò ex Pontificio decreto Ordinis noſtri profeſſores in Curia, hoc eſt in Sac. Palatio permanentem pro legendis ſententiis cathedram moderabantur, ita & Franciſcani & alii ſuã obtinebant idq. ſequenti teſtimonio ab eruditiſſimo P. Abbate Vghello cõmunicato, atque ex lib. 1. Obligat. Prælatorũ Bonifacii Papæ VIII. deſumpto, comprobatur. *F. Gentilis de Monte Flore Ord. Minorum Lector in Curia pro dicto Ordine factus eſt Cardinalis die Mercurij 2. Martij 1300.* Cuius mentionem facit F. Franciſcus Longus Coriolanus Capuccinus in ſuo Breuiario Chronologico, cum de Lectoribus Sacri Palatij Ord. Franciſcani tractat, & de inſtitutione Magiſterij eiuſdem facta in perſona S. P. Dominici.

Ex quibus omnibus manifeſtè apparet, in Sacro Apoſtolico Palatio Vniuerſitatem, Scholaſque fuiſſe, in quibus Lectores, Baccalaurei Ordinarij, & Extra ordinarii, atque Biblici docebant; graduſque Magiſterii ibidem ſuſcipiebatur

tur per manus Magiſtri Sacri Palatii, qui in eadem Vniuerſitate præſidebat, eiuſque reſolutioni, & deciſioni cũcti Lectores Curiæ acquieſcebant: quos tamen Lectores Sacri Palatii Magiſtros neutiquam fuiſſe, luce clarius conſpicitur, cum eiſdem temporibus, quibus præfati Lectores in Sacro Palatio docebant, in Apoſtolica Curia Sacri Palatii Magiſtri à nobis ſupra relati, vigerent. Nominum igitur Magiſtri, & Lectoris Sacri Palatii, ſimilitudine quidam ſcriptores decepti Sacri Palatii Lectores Magiſtros Sacri Palatii eoſdem falsò vocitauere: Nam Magiſterium hoc nobiliſſimum à S. Patre Dominico inſtitutũ, ita in filiis ſuis ex ſingulari Apoſtolicæ ſedis gratia per quadringentorum quadraginta quinque annorum ſeriem continuata ſucceſſione fuit conſolidatum, vt non niſi Dominicani inſtituti profeſſorem Chriſtianus Orbis agnouerit.

FINIS.

LEGA
Dorator
L. AZ
Tipog
Via Fr
TO